

EIROPAS KOMISIJA
NODOKĻU POLITIKAS UN MUITAS SAVIENĪBAS
ĢENERĀLDIREKTORĀTS
Muitas politika, tiesību akti, tarifi
Tiesību akti muitas jomā

Brisele,
Taxud/A2/07/04/2017

TAXUD/ Tulkojums LV

VIENKĀRŠOJUMI — SMK V sadaļa “Norādījumi dalībvalstīm un uzņēmējiem”

Pēc Regulas (ES) Nr. 952/2013 stāšanās spēkā bija pilnībā jāpārskata vienkāršotā procedūra/vienkāršotās procedūras vienotā atļauja (VP/VPVA). Tika izveidota Muita 2020 projekta grupa, kuras uzdevums bija izstrādāt jaunus norādījumus saistībā ar vienkāršojumiem Savienības Muitas kodeksā (SMK) un noteikt labu praksi. Šā dokumenta saturs atspoguļo dalībvalstu un uzņēmēju apspriežu rezultātu.

Saistību atruna: “Jāuzsver, ka šis dokuments nav juridiski saistošs akts un pēc būtības ir paskaidrojošs dokuments. Muitas jomas tiesību aktu tiesību normām ir prioritāte pār šā dokumenta saturu, un šīs normas vienmēr ir jāņem vērā. ES tiesību aktu autentiskie teksti ir tie, kas publicēti Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī. Papildus šim dokumentam var būt izstrādātas valstu norādes vai paskaidrojumi”.

Saīsinājumi

AV	Administratīvā vienošanās
AEO	Atzītais uzņēmējs
AEO C	Atzītais uzņēmējs, kuram ir atļauja muitas vienkāršojumiem
AES	Automatizētā eksporta sistēma
AID	Atļaujas izdevēja dalībvalsts
CM	Centralizētā muirošana
KMK	Kopienas Muitas kodekss
MLPS	Muitas lēmumu pārvaldības sistēma
KN	Kombinētā nomenklatūra
EK	Eiropas Komisija
DA/ĪA	Deleģētais/īstenošanas akts
ERP	Eiropas Revīzijas palāta
IDR	Ieraksts deklarētāja reģistros
EO	Uzņēmējs(-i)
ES	Eiropas Savienība
VMP	Vietējās muirošanas procedūra
DV	Dalībvalsts(-is)
VIS	Valsts importa sistēma
VSI	Valstu statistikas iestādes
A&I	Aizliegumi un ierobežojumi
UMI	Uzrādīšanas muitas iestāde
PG	Projekta grupa
UDV	Uzrādīšanas dalībvalsts
PN	Pašnovērtējums
VPVA (<i>SASP</i>)	Vienkāršotās procedūras vienotā atļauja
SCO	Uzraudzības muitas iestāde
VD	Vienkāršota deklarācija
VDP	Vienkāršotās deklarēšanas procedūra
VP	Vienkāršotās procedūras
ĪP	Īpašās procedūras
PDA	Pārejas deleģētais akts
TPR	Tradicionālie pašu resursi
PU	Pagaidu uzglabāšana
SMK	Savienības Muitas kodekss
PVN	Pievienotās vērtības nodoklis

Saturs

SAĪSINĀJUMI.....	2
1. 1. IEVADS	6
1.1. SMK – DAĪA	6
1.2. Pārejas periodi (IT un tiesību aktiem).....	6
1.3. V sadaļas vienkāršojumi.....	7
1.5. Šā dokumenta mērķis un piemērošanas joma.....	9
1.5.1. Mērķis.....	9
1.5.2. Piemērošanas joma	9
2. KĀDI NOTEIKUMI IR PIEMĒROJAMI JAUNIEM PIETEIKUMIEM UN ATĻAUJĀM KOPŠ 2016. GADA 1. MAIJA?.....	9
2.1. Visu vienkāršojumu kopīgās daļas	9
2.1.1. Pieteikuma iesniegums.....	9
2.1.2. Pirmsaudits	12
2.1.3. Galvojums	13
2.1.4. Vispārīgā kontroles pieeja	14
2.1.5. Atļaujas pārraudzība un operāciju uzraudzība	14
2.1.6. Aizliegumi un ierobežojumi.....	15
2.1.7. Apturēšana, atcelšana un anulēšana.....	16
2.2. Jauni vienkāršotas deklarācijas pieteikumi.....	18
2.2.1. VD veidi	18
2.2.2. VD datu prasības	18
2.2.3. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai saskaņā ar SMK un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi.....	19
2.2.4. Papildu deklarācija	21
2.2.5. PDA aspekti, kas ir piemērojami līdz IT sistēmu atjaunināšanai vai ieviešanai	22
2.3. Jauni IDR pieteikumi	22
2.3.1. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi	22
2.3.2. Kas var būt atļaujas turētājs, par kādām precēm un kādām procedūrām?	25
2.3.3. Kontroles aspekti	27
2.3.4. Preču izlaišana	28

2.3.5.	Uzrādīšanas atbrīvojums	28
2.3.6.	Datu prasības attiecībā uz reģistriem un uzrādīšanas paziņojumu, ja tāds ir vajadzīgs	28
2.3.7.	Iepriekšējās procedūras vai pagaidu uzglabāšanas noslēgšana	29
2.3.8.	Papildu deklarācija	29
2.3.9.	PDA aspekti	29
2.4.	<i>Jauni centralizētas mītošanas pieteikumi</i>	30
2.4.1.	Definīcijas	30
2.4.2.	Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi	31
2.4.3.	Pārbaudāmā papildu informācija	31
2.4.4.	Kas var iesniegt pieteikumu, par kādām precēm un kādām procedūrām?	32
2.4.5.	Pieteikums, apspriešanās un piešķiršanas procedūra	32
2.4.6.	Iekasēšanas izmaksu dalīšana, administratīvā vienošanās un konvencija (sk.1. pielikumu)	33
2.4.7.	Apvienošana ar standarta deklarāciju vai vienkāršotu deklarāciju	34
2.4.8.	CM un IDR apvienošana ar uzrādīšanas paziņojumu un bez uzrādīšanas paziņojuma	34
2.4.9.	Ārējie jautājumi, kas nav saskaņoti	34
2.4.10.	Kontroles plāna izstrāde attiecīgā gadījumā	36
2.4.11.	Procedūras noteikumi — informācijas apmaiņa (kad ir gatavas visas konkrētā atļaujā iesaistītu dalībvalstu IT sistēmas) 36	
2.4.12.	PDA aspekti, kas ir piemērojami līdz IT sistēmu atjaunināšanai	37
2.4.13.	Atļaujas pārraudzība	38
2.5.	<i>Jauni pašnovērtējuma (PN) pieteikumi</i>	39
2.5.1.	Definīcijas papildu elementi	39
2.5.2.	Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi	39
2.5.3.	Kas var iesniegt pieteikumu, par kādām precēm un kādām procedūrām?	39
2.5.4.	PN veidi	39
2.5.5.	Pārraudzība un kontrole	40
2.5.6.	Īpašs gadījums, kad notiek apvienošana ar IDR	40
3.	KĀDI NOTEIKUMI IR PIEMĒROJAMI SPĒKĀ ESOŠĀM ATĻAUJĀM 2016. GADA 1. MAIJĀ? KAD MAINĪSIES PROCEDŪRAS NOTEIKUMI?	41

3.1.	<i>Visu vienkāršojumu kopīgās daļas</i>	41
3.1.1.	Kā interpretēt spēkā esošu atļauju saskaņā ar DA 251. un 254. pantu?	41
3.1.2.	Atkārtota novērtēšana	41
3.2.	<i>Spēkā esošas VD atļaujas</i>	43
3.2.1.	Kā lasīt atļauju 2016. gada 1. maijā?	43
3.2.2.	Atļaujas atkārtota novērtēšana	43
3.2.3.	Pārraudzība un kontroles aspekti	44
3.3.	<i>Spēkā esošas VMP atļaujas</i>	45
3.3.1.	Kā interpretēt VMP atļauju 2016. gada 1. maijā?	45
3.3.2.	Konkrēti gadījumi praksē, sākot no 2016. gada 1. maija	46
3.3.3.	Atļaujas atkārtota novērtēšana	48
3.3.4.	Pārraudzība un kontroles aspekti	50
3.4.	<i>Spēkā esošas VPVA atļaujas</i>	51
3.4.1.	Kā 2016. gada 1. maijā interpretēt spēkā esošas VPVA atļaujas atbilstīgi dažādiem veidiem? (VPVA ar VD, VPVA ar VMP ar paziņojumu, VPVA ar VMP ar paziņošanas atbrīvojumu)	51
3.4.2.	Procedūras noteikumi katram apvienojumam — preču uzrādīšana, deklarācijas iesniegšana, informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem	51
3.4.4.	Pārraudzība un kontroles aspekti	51
3.4.5.	Strīdi	52
3.4.6.	Pārkāpumi	52
	PIELIKUMI	54
	<i>I PIELIKUMS - IETEIKUMS PAR IEKASĒŠANAS IZMAKSĀM UN IEKASĒŠANAS IZMAKSU DALĪŠANAS IESPĒJAMI SCENĀRIJI</i>	54
	<i>IEKASĒŠANAS IZMAKSU DALĪŠANAS IESPĒJAMI SCENĀRIJI</i>	55
	<i>II PIELIKUMS - DALĪBVALSTU IMPORTA PVN PAMATPRASĪBAS un STATISTIKAS PRASĪBAS</i>	60
	III PIELIKUMS ATBILDĪBAS SADALĪJUMS	73
	IV PIELIKUMS KONTROLES DARBĪBAS STARP CM IESAISTĪTĀM MUITAS ADMINISTRĀCIJĀM	75
	V PIELIKUMS - KOPĪGAIS KONTROLES PLĀNS	78
	VI PIELIKUMS - KONTROLES PIEPRASĪJUMI CM KONTEKSTĀ	82
	VII PIELIKUMS	83

1. 1. IEVADS

1.1. SMK – DA/ĪA

Savienības Muitas kodekss (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013) stājās spēkā 2013. gada 9. oktobrī un ir pilnībā piemērojams no 2016. gada 1. maija. Saistītie Komisijas akti, proti, deleģētais un īstenošanas akts, kas aizstāj Muitas kodeksa īstenošanas noteikumus un nodrošina Muitas kodeksa pilnīgu piemērošanu, tika publicēti **2015. gada 29. decembrī** (*Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, L 343, 2015. gada 29. decembris). Gan deleģētajā, gan īstenošanas aktā ir paredzēti noteikumi, lai nodrošinātu netraucētu pāreju no Muitas kodeksa un tā īstenošanas noteikumiem uz SMK un tā saistītajiem aktiem. Šie noteikumi ir pieejami deleģētā akta un īstenošanas akta IX sadaļā.

Tomēr daudziem noteikumiem ir vajadzīgi pielāgojumi vai jauna elektroniska informācijas apmaiņa starp muitu, uzņēmējiem un Komisiju. Tādēļ ir izstrādāta SMK (IT) **darba programma** (Komisijas Īstenošanas lēmums 2014/255/ES), lai paredzētu elektronisko sistēmu izstrādi un ieviešanu.

Paralēli 2016. gada 15. martā publicēja deleģēto aktu par pārejas noteikumiem konkrētiem Savienības Muitas kodeksa noteikumiem gadījumos, kad attiecīgās elektroniskās sistēmas vēl nedarbojas (PDA) (Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/341).

1.2. Pārejas periodi (IT un tiesību aktiem)

– **Administratīvā pāreja (DA un ĪA IX sadaļa) ietver periodu, kurā pakāpeniski tiek panākta visu muitas atļauju/lēmumu atbilstība jaunajiem noteikumiem.**

Deleģētā akta un īstenošanas akta IX sadaļas ietver pārejas pasākumus un katra muitas lēmumu/atļauju veida spēkā esamību:

- atļaujām bez spēkā esamības termiņa pēdējais atkārtotas novērtēšanas datums ir 2019. gada 1. maijs (Īstenošanas akta 345. pants), tomēr dalībvalstis var izlemt atļaujas atkārtoti novērtēt pirms 2019. gada 1. maija;
- taču VPVA paliek spēkā līdz CCI un eksporta CM sistēmu pilnīgai ieviešanai (Īstenošanas akta 345. panta 4. punkts).

Šī administratīvā pāreja ir saistīta ar nosacījumu un kritēriju atkārtotu novērtēšanu, jaunu veidlapu izmantošanu attiecīgos gadījumos un IT rīku izmantošanu piešķiršanas posmā.

– **IT pāreja attiecas uz** pārejas pasākumiem, kas jāpiemēro gadījumos, kad vēl nedarbojas elektroniskās sistēmas, kuras ir vajadzīgas Muitas kodeksa noteikumu piemērošanai.

Pārejas pasākumi ir ietverti gan pārejas deleģētajā aktā, gan deleģētajā aktā, gan īstenošanas aktā.

Šo pasākumu piemērošanas periods ir saistīts ar attiecīgo IT sistēmu ieviešanas vai modernizēšanas termiņiem, kā minēts SMK darba programmā.

- Galīgais termiņš ir 2020. gada decembris, kā noteikts SMK 278. pantā.

Konkrētas sistēmas, iespējams, būs gatavas pirms tam, un tādējādi pārejas periodi ir atkarīgi no katras attiecīgās sistēmas.

Pārejas periodā dalībvalstis pielāgo pašreiz izmantotos risinājumus (IT vai citus līdzekļus), taču tās nodrošinās, lai tiek saglabātas to vienkāršošanu priekšrocības, kuri ir pielāgoti SMK. Tādēļ vairums pārejas pasākumu saglabā pašreizējos risinājumus.

1.3. V sadaļas vienkāršojumi

Atbilstīgiem un uzticamiem uzņēmējiem, izpildot nosacījumus, būtu jāspēj maksimāli izmantot priekšrocības, ko sniedz muitas vienkāršošanu plaša izmantošana.

Ar muitas procedūras piemērošanu precēm saistītie vienkāršojumi ir noteikti Muitas kodeksa V sadaļā un tie cita starpā ir:

- vienkāršota deklarācija (VD) (**SMK 166. pants, DA 145. pants un ĪA 223. un 224. pants**) — ļauj turētājam piemērot precēm muitas procedūru ar vienkāršotu deklarāciju; priekšrocība ir saistīta ar divu posmu procedūru, proti, preču izlaišanas brīdī var trūkt ziņu vai dokumentu;
- ieraksts deklarētāja reģistros (IDR) (**SMK 182. pants, DA 150. pants un ĪA 233.–235. pants**) — atļauj turētājam iesniegt muitas deklarāciju, veicot ierakstu deklarētāja reģistros, ar nosacījumu, ka šīs deklarācijas ziņas deklarācijas iesniegšanas laikā ir pieejamas muitas dienestiem deklarētāja sistēmā;
- centralizēta muišana (CM) (**SMK 179. pants, DA 149. pants un ĪA 229.–232. pants**) — atļauj turētājam iesniegt vai darīt pieejamu tās valsts muitas iestādē, kur viņš veic uzņēmējdarbību, muitas deklarāciju par precēm, kas tiek uzrādītas muitai citā muitas iestādē Savienības muitas teritorijā;

pašnovērtējums (PN) (**SMK 185. pants, DA 151. un 152. pants un ĪA 237. pants**) — atļauj *AEOC* īstenot konkrētas muitas formalitātes, kas ir jāveic muitas dienestiem, lai noteiktu maksājamā ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa apmēru, un veikt konkrētus kontroles pasākumus muitas uzraudzībā.

Visus šos vienkāršojumus drīkst izmantot pēc atļaujas saņemšanas, izņemot vienkāršotas deklarācijas neregulāru izmantošanu un, iespējams, CM valsts līmenī.

- Vienkāršojumi muitas deklarāciju sagatavošanā par precēm, ko klasificē dažādās tarifa apakšpozīcijās (SMK 177. pants). Sk. sīkāku informāciju VII pielikumā.

1.4. Kādi ir vienkāršošanu iespējamie ieguvumi?

Uzņēmēji varētu gūt šādus iespējamus ieguvumus:

- alternatīva standarta procedūrai;
- ar deklarēto preču plūsmu un veidiem saistīto īpašo vajadzību nodrošināšana;
- atbilstība uzņēmēja darbījumbdarbības konkrētajai kārtībai;
- ātrāka izlaidšana muitā (iespējama izlaidšana 24 stundu laikā...);
- izmaksu samazinājums (piemēram, ja ir iespējams izvairīties no tranzīta vai pēc IT risinājumu izstrādes);
- mazāks iesniegto datu apjoms muitas iestādē pirms preču izlaidšanas (ja ir iesniegts paziņojums vai vienkāršota deklarācija);
- mazāk fiziskās un dokumentu kontroles pirms preču izlaidšanas, salīdzinot ar standarta procedūru;
- visu muitas deklarācijas ziņu vienota iesniegšana papildu deklarācijā(-ās) iepriekš noteiktā perioda beigās.

Papildu iespējamie ieguvumi ir saistīti ar:

- pastāvīgu saziņu starp muitu un uzņēmēju;
- uz sistēmas balstītas pieejas izmantošanas veicināšanu vienkāršošanu kontrolēšanai.

Saistībā ar centralizētu muišošanu iespējami īpaši ieguvumi ir:

1. tā ir veids, kā centralizēt ar muitu saistītos uzņēmēja pienākumus;
2. viens muitas dienests piešķir tikai vienu atļauju;
3. nav saistības starp vietu, kurā iesniedz muitas deklarāciju, un vietu, kurā preces uzrāda muitai;
4. ļauj atļauju piešķirušajā dalībvalstī centralizēt muitas nodokļu un iekasēšanas maksu iekasēšanu;
5. piedāvā elastību, kas nozīmē, ka CM var apvienot ar standarta deklarācijas iesniegšanu, vienkāršotas deklarācijas iesniegšanu vai ierakstu deklarētāja reģistros;
6. veicina vairāk uz sadarbību vērstu pieeju starp visiem ES muitas dienestiem.

1.5. Šā dokumenta mērķis un piemērošanas joma

1.5.1. Mērķis

Šos norādījumus, kas attiecas uz tirdzniecības atvieglošanu un muitas vienkāršojumiem, ir izstrādājusi Muita 2020 projekta grupa, kuras sastāvā ir eksperti no dalībvalstīm, uzņēmēju aprindām un Komisijas.

Norādījumiem būtu jāpalīdz pareizi un vienoti piemērot jaunus muitas noteikumus Tajos ir sniegti tehniski skaidrojumi, un to mērķis ir izstrādāt paraugpraksi. Tāpat norādījumu mērķis ir nodrošināt netraucētu pārmaiņu ieviešanu pārejas periodā, izskaidrojot, kādi noteikumi ir piemērojami konkrētajā brīdī.

Tomēr uzņēmējiem vajadzētu apsprieties ar kompetentajiem muitas dienestiem, lai saņemtu plašāku informāciju par to, kā īstenot vienkāršojumus, jo norādījumi neietver visus darījumdarbībā iespējamus gadījumus un valstu plānus saistībā ar darba programmu.

1.5.2. Piemērošanas joma

Norādījumos ir apsvērti divi galvenie jautājumi, proti:

- kā rīkoties saistībā ar jauniem pieteikumiem un atļaujām, kas ir jāpiešķir saskaņā ar SMK regulējumu;
- un kā rīkoties saistībā ar pašreizējām atļaujām, kuras izdotas saskaņā ar KMK regulējumu.

Katrs no vienkāršojumiem ir apsvērts no abām perspektīvām. Vienīgais izņēmums attiecas uz PN, kura gadījumā projekta grupa līdz šim vēl nav atklājusi nevienu gadījumu praksē.

2. Kādi noteikumi ir piemērojami jauniem pieteikumiem un atļaujām kopš 2016. gada 1. maija?

2.1. Visu vienkāršojumu kopīgās daļas

2.1.1. Pieteikuma iesniegšana

a) Vienības/uzņēmēji

Privātpersonas, juridiskās personas vai personu apvienības, kam nav juridiskas personas statusa, bet kas saskaņā ar ES vai valsts tiesību aktiem ir tiesīgas veikt juridiskas darbības (SMK 5. panta 4. punkts), var pieteikties uz Muitas kodeksa V sadaļā paredzētajiem vienkāršojumiem.

Daudznacionālus vai lielus uzņēmumus parasti veido mātes uzņēmums un vairākas vienības, no kurām katra ir **atsevišķa juridiska persona**, kas reģistrēta vietējā uzņēmumu reģistrā saskaņā ar tās dalībvalsts uzņēmējdarbības tiesībām, kurā attiecīgā vienība veic uzņēmējdarbību. Tā var arī būt **personu apvienība**, kas ir tiesīga veikt juridiskas darbības, bet kam nav juridiskas personas statusa. Tādā gadījumā vai nu visas vienības, vai personu

apvienība var pieteikties uz vienkāršojumiem, vai arī viena juridiskā vienība var pieteikties uz vienkāršojumiem savā vārdā vai kā citu savas grupas juridisko personu pārstāve.

b) Uzņēmējdarbības veikšana muitas teritorijā

Parasti saskaņā ar SMK 18. panta 2. punktu un DA 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu uzņēmējiem, pārstāvjiem vai citām personām, kas iesniedz vienkāršojuma atļauju pieteikumu, ir jāveic uzņēmējdarbība Savienības muitas teritorijā.

Piemēri.

– Ja pieteikumu iesniedz fiziska persona, personas pastāvīgajai dzīvesvietai ir jābūt ES muitas teritorijā.

– Juridiskas personas vai personu apvienības gadījumā pastāvīgajai darījumdarbības vietai, juridiskajai adresei vai galvenajai mītnei ir jābūt ES muitas teritorijā.

SMK 170. panta 2. punktā ir noteikts, ka parasti deklarētājam, kas iesniedz muitas deklarāciju, ir jāveic uzņēmējdarbība Savienības muitas teritorijā.

Piezīme. Saistībā ar nosacījumu par to, ka deklarētājam ir jāveic uzņēmējdarbība Savienības muitas teritorijā, ir noteikti trīs juridiski izņēmumi:

1. saskaņā ar SMK 18. panta 2. punktu un 170. panta 3. panta a) apakšpunktu ir iespēja, ka deklarētājam nav jāveic uzņēmējdarbība ES, ja iesniegtās deklarācijas ir saistītas tikai ar pagaidu ieviešanu (procedūras kods "53" VAD 37. ailē) vai tranzītu;

2. saskaņā ar SMK 170. panta 3. punkta b) apakšpunktu persona, kas iesniedz muitas deklarāciju, tostarp galapatēriņam vai ieviešanai pārstrādei, var veikt uzņēmējdarbību ārpus ES, ja šī persona muitas deklarāciju iesniedz neregulāri un ja muitas dienesti to uzskata par pamatotu;

3. sk. arī SMK 170. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes.

c) Pārstāvji

Var izšķirt divas situācijas:

– vienkāršojuma atļaujas turētājs ir importētājs/eksportētājs un var sadarboties ar pārstāvi, kas kārtu muitas formalitātes, piemēram, muitas deklarāciju iesniegšanu;

– konkrēta vienkāršojuma atļaujas turētājs ir muitas pārstāvis, kas rīkojas savu klientu, meitasuzņēmumu vai partneru vārdā.

Pieteikuma iesniegšanas un pieņemšanas posmi

a) Vienkāršojumu pieteikumu un atļauju veidlapas

DA/ĪA A pielikumā ir noteikts datu kopums vienkāršojumu pieteikumiem un atļaujām. Vairs nevajadzētu izmantot papīra formas veidlapas, izņemot atkāpšanās procedūru. Attiecīgās slejas A pielikuma vispārīgajā daļā ir: 7.a vienkāršotajai deklarācijai, 7.b centralizētajai muietošanai, 7.c IDR un 7.d pašnovērtējumam. Pārējie elementi ir pieejami konkrētajās daļās.

Dalībvalstis ir izstrādājušas papīra formas veidlapas saskaņā ar PDA 2. pantu.

Piezīme. Pārejas periodā saskaņā ar PDA 55. panta 7. punktu atbilstīgās VD, IDR un CM veidlapas var būt tās, kas norādītas PDA 12. pielikumā. Šīs veidlapas drīkst būt papīra formā. Attiecībā uz PN piemēro PDA 55. panta 5. punktu, kas paredz, ka muitas dienesti var noteikt DA A pielikumā norādītajām prasībām alternatīvas datu prasības saskaņā ar 6. punkta nosacījumiem.

b) Pieņemšanas periods

1. Saskaņā ar SMK 22. panta 2. punktu un DA 11. panta 1. punktu muitas dienesti 30 dienu laikā no brīža, kad saņemts pieteikums, pārbauda, vai ir izpildīti visi šā pieteikuma pieņemšanas nosacījumi, tostarp, piemēram:

- pieteikuma iesniedzējam ir jābūt derīgam *EORI* numuram (DA 11. panta 1. punkta a) apakšpunkts);
- pieteikuma iesniedzējam ir jāveic uzņēmējdarbība Savienības muitas teritorijā (DA 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts);
- pieteikuma iesniedzējam ir jāiesniedz savs pieteikums muitas dienestam, kas ir norīkots pieteikumu saņemšanai kompetentā muitas dienesta dalībvalstī (DA 11. panta 1. punkta c) apakšpunkts);
- pieteikuma iesniedzēja pieteikums nedrīkst attiekties uz lēmumu, kam ir tāds pats mērķis kā iepriekšējam viņam adresētam lēmumam, kurš viena gada laikā pirms šā pieteikuma tika anulēts vai atsaukts tādēļ, ka pieteikuma iesniedzējs nepildīja saskaņā ar minēto lēmumu uzlikto pienākumu (DA 11. panta 1. punkta d) apakšpunkts)¹.

2. Ja tiek nodrošināta visa informācija, pieteikuma pieņemšanu paziņo tādā pašā termiņā. Savukārt saskaņā ar ĪA 12. panta 2. punktu, ja pieprasītā informācija ir nepilnīga, pieteikuma iesniedzējam ir papildu ne vairāk kā 30 dienas, lai to sniegtu, sākot no brīža, kad muitas dienests pieprasa šo informāciju.

3. Ja muitas dienesti nesniedz nekādu atbildi par pieteikumu, to uzskata par pieņemtu. Nepieciešamības gadījumā pieņemšanas datums ir pieteikuma vai papildu informācijas iesniegšanas datums (ĪA 12. panta 3. punkts).

c) Tiesības tikt uzklautam

Lai gan nepieņemšana var negatīvi ietekmēt pieteikuma iesniedzēju, saskaņā ar DA 10. panta a) punktu tiek izslēgts princips par tiesībām tikt uzklautam (SMK 22. panta 6. punkts).

Uzņēmējs var atkārtoti iesniegt pieteikumu, ņemot vērā iepriekšējā pieteikuma nepieņemšanas iemeslu(-us).

¹ Ja vien lēmums netika anulēts vai atsaukts pēc uzņēmēja pieprasījuma.

2.1.2. Pirmsaudits

a) Pirmsaudita veikšana

Muita veic pirmsauditu pirms tāda vienkāršojuma piešķiršanas, kam ir vajadzīga atļauja.

Muitas dienesti veic pirmsauditu, izņemot ja ir iespējams izmantot iepriekš veikta audita rezultātus, ar konkrētu nosacījumu, ka:

- iepriekš audits tika veikts ne agrāk kā 3 gadus pirms pieteikuma iesniegšanas;
- ir tādi paši atļaujas nosacījumi;
- nav mainījušies tiesību akti;
- uzņēmējs nav mainījis savas darbības, iekšējo kontroli, IT sistēmu, produktus utt.

Praktiskos aspektus sk. arī AEO vadlīnijās un citos audita dokumentos, piemēram, lai noteiktu riskus, izmantojot kartēšanas procesu, var lietot AEO kompakto paraugu, kas publicēts Nodokļu politikas un muitas savienības ĢD tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/aeo/index_en.htm

Piezīme. Ja pieteikuma iesniedzējs, kas piesakās uz konkrētu vienkāršojumu, jau ir AEOC, tiek uzskatīts, ka tas atbilst visu vienkāršojumu kritērijiem, taču daži elementi vai papildu nosacījumi, kuri ir saistīti ar konkrēta veida vienkāršojumu, vienalga ir jānovērtē pirms atļaujas piešķiršanas (SMK 38. panta 5. punkts).

b) Ziņojums

Pirmsaudita ziņojumam vajadzētu būt līdzīgam AEO ziņojumam (sk. atjaunināto AEO vadlīniju 3.III.7.4. punktu), ietverot rakstisku novērtējumu par to, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst katram no kritērijiem, un skaidru ieteikumu par to, vai atkarībā no audita darbību rezultātiem piešķirt vienkāršojumu vai ne.

Viss muitas iestādes darbs, kas veikts ar mērķi pieņemt lēmumu par šādas atļaujas piešķiršanu, būtu jādokumentē, sniedzot sīku informāciju par muitas iestādes veiktajām pārbaudēm, telpu apmeklējuma rezultātiem, uzņēmēja nodrošinātajām procedūrām, uzņēmuma organizāciju, informāciju par attiecīgajiem produktiem utt.

Piezīme. Ja pieteikuma iesniedzējs jau ir AEOC, lai veiktu pirmsauditu vienkāršojumu piešķiršanas nolūkā, būtu jāizmanto galīgais ziņojums un audita dokumenti, kas sagatavoti saistībā ar AEO atļauju.

c) Lēmums, pamatojoties uz uzņēmēja riska novērtējumu

Muitas lēmumu pieņemšanas termiņi ir noteikti SMK 22. panta 3. punktā un DA 13. pantā: 120 dienas, ko pagarina par 30 dienām — SMK 22. panta 3. punkts.

➤ Nelabvēlīgs lēmums

Procesa beigās un pirms galīgā lēmuma pieņemšanas kompetentais muitas dienests informē pieteikuma iesniedzēju, jo īpaši ja rezultāti/secinājumi, visticamāk, novedīs pie nelabvēlīga lēmuma. Tādā gadījumā pieteikuma iesniedzējam dod iespēju izklāstīt savu

Papildu informāciju par galvojuma pārraudzību sk. norādījumos par galvojumu iespējama vai esoša muitas parāda gadījumā.

2.1.4. Vispārīgā kontroles pieeja

Muitas ierēdņiem ir jāizstrādā instrumenti, kas pēc iespējas labāk ļauj risināt un mazināt riskus, neapdraudot vienkāršošanu priekšrocības. Muitas dienestiem ir vajadzīgi visi nepieciešamie elementi, lai īstenotu kontroles darbības vienmēr, kad tie to uzskata par vajadzīgu.

Muitas auditori sīki izstrādātu informāciju par kontroles/audita metodikām var meklēt "norādījumos", ko ES ir nodrošinājusi attiecībā uz kontroles/audita īstenošanu, un tiem ir jāņem vērā Eiropas Revīzijas palātas ieteikumi (Īpašais ziņojums Nr. 1/2010).

Attiecībā uz katram uzņēmējam paredzētu konkrētu kontroles plānu nav nekādas atsaucē/juridiskā pamata VDP kontroles plānam, bet tas ir obligāts visām IDR atļaujām (sk. ĪA 233. pantu).

Plāns ir jāizstrādā muitas dienestiem, un tajā cita starpā ir jāparedz uzraudzība attiecībā uz muitas procedūrām, kas tiek īstenotas atļaujas ietvaros, jānosaka kontroles darbību biežums un jānodrošina, ka visos ieraksta deklarētāja reģistros procedūru posmos ir iespējams īstenot efektīvu kontroli.

2.1.5. Atļaujas pārraudzība un operāciju uzraudzība

Muitas dienestiem ir jāpārrauga atļauja un jāuzrauga veiktās operācijas.

a) Muias dienestu īstenota pārraudzība

Vispārēja prasība pārraudzīt visus muitas lēmumus ir paredzēta SMK 23. panta 5. punktā, saskaņā ar ko muitas dienesti pārrauga nosacījumus un kritērijus, kas jāizpilda lēmuma turētājam. Tām ir arī jāpārrauga, vai tiek ievēroti no attiecīgā lēmuma izrietošie pienākumi. Atļauju pārraudzības mērķis ir agrīni atklāt jebkādas liecības par neatbilstību, un sarežģījumu vai neatbilstības atklāšanas gadījumā tiek nekavējoties īstenotas darbības.

Ir ieteicams vismaz reizi trīs gados veikt atļaujas turētāja riska novērtējumu. Šāds novērtējums vienmēr ir nepieciešams, ja ir notikušas būtiskas (IT vai citas) sistēmas izmaiņas, kas skar muitas procedūras norisi.

Plašāku informāciju sk. atjaunināto AEO vadlīniju 5. daļā.

***Piezīme.** Pēcmuītošanas pārbaudes ir pārbaudes par, piemēram, uzņēmēja administrāciju, organizāciju, iekšējām procedūrām un/vai iekšējām sistēmām, lai apkopotu liecības par to, ka uzņēmējs joprojām atbilst attiecīgajiem tiesību aktiem un prasībām.*

b) Uzņēmēja īstenota pārraudzība

Regulāra pārraudzība ir arī uzņēmēja pienākums. Tā būtu jāietver uzņēmēja iekšējā kontroles sistēmā.

Plašāku informāciju sk. atjaunināto AEO vadlīniju 5. daļā.

Piezīme. Ciktāl iespējams, vienkāršojumu atļauju un AEO statusa pārraudzība būtu jākoordinē nolūkā novērst pārbaužu dublēšanos. Ja lēmuma turētājs uzņēmējdarbību ir veicis mazāk nekā trīs gadus, muitas dienesti veic tā ciešu pārraudzību pirmajā gadā pēc lēmuma pieņemšanas.

c) Operāciju uzraudzība

Vispārīgais pienākums ir noteikts SMK 134. pantā. Tas ietver kontroli, tostarp uz risku balstītas pārbaudes un izlases veida pārbaudes preču muitošanas laikā, kā arī preču kontroli pēc izlaišanas, jo īpaši saistībā ar papildu deklarācijām, kā noteikts SMK 48. pantā.

Lai pienācīgi novērstu nodokļu noilguma risku, būtu regulāri un pienācīgi jāveic uz darījumiem vērstas pēcmuitošanas pārbaudes. Katrā pēcmuitošanas pārbaudē pārbaudāmajam darījumu skaitam vajadzētu būt atkarīgam no iesaistītajiem riskiem.

Piezīme. Kontroles pēc preču izlaišanas mērķis ir nodrošināt muitas deklarāciju precizitāti un pilnīgumu konkrētā jomā, piemēram, saistībā ar antidempingu vai izcelsmi/preferenci, izcelsmes sertifikātu pārbaudi, muitas vērtības noteikšanu, kontroli, kas veikta pēc savstarpējas palīdzības pieprasījuma, muitas kontroli muitas noliktavās (piemēram, krājumu uzskaites inventarizācija vai pārbaude), kontrole tarifa klasifikācijas nolūkā utt.

Muitas auditori var meklēt sīkāku informāciju par audita metodikām, procesiem un posmiem ES sniegtajos norādījumos par kontroles/audita veikšanu.

2.1.6. Aizliegumi un ierobežojumi

Ir divi aizliegumu un ierobežojumu veidi, proti, tie, kas saistīti ar ES noteikumiem, un tie, kuri saistīti ar valstu noteikumiem.

ES aizliegumi un ierobežojumi paredz juridisko pamatu preču ieviešanas/importa un eksporta nepieļaušanai un/vai aizliegšanai dažādu iemeslu dēļ, jo īpaši drošības, veselības aizsardzības un vides aizsardzības nolūkā. Kontroli var veikt ieviešanas vai izvešanas vietā vai laikā, kad precēm piemēro muitas procedūru, piemēram, laišanas brīvā apgrozībā brīdī. Muitas administrācijām to preču kontrolē, kam attiecībā uz ieviešanu ES vai izvešanu no ES piemēro aizliegumus un ierobežojumus, ir svarīgākā funkcija, jo tās parasti ir vienīgās iestādes, kurām ir pilnīgs priekšstats par muitas teritorijā ievesto vai no tās izvesto preču tirdzniecības plūsmu.

Aizliegumi un ierobežojumi tiek piemēroti arī valstu līmenī un var būt spēkā tikai vienā dalībvalstī.

Tādēļ tādu preču gadījumā, kam piemērojami aizliegumi un ierobežojumi, dalībvalstīm ir jāpieņem lēmums, vai šādus vienkāršojumus var izmantot vai arī preces ir jāizslēdz no vienkāršojumu piemērošanas jomas.

Ir ieteicams pieņemt šo lēmumu, pamatojoties uz apspriešanos starp muitas dienestiem un iestādēm, kas atbild par attiecīgajām aizliegumu un ierobežojumu politikas nostādņēm.

Piemērs. Ja ir jāveic papildu pārbaudes vai ja trūkst sertifikāta, precēm pirms laišanas brīvā apgrozībā varētu vispirms piemērot pagaidu uzglabāšanu vai muitas noliktavas procedūru, lai īstenotu muitas kontroli. Vēl viena alternatīva būtu šo preču deklarēšana saskaņā ar standarta procedūru.

a) VD atļauja

Visi attiecīgie pavaddokumenti, kas ir vajadzīgi preču izlaišanai un uz ko attiecas SMK 163. panta 2. punkts, ir jāuzrāda vai jādara pieejami muitas dienestiem vienkāršotās (nevis papildu) deklarācijas iesniegšanas brīdī.

Vienkāršotajā deklarācijā ir jāsniedz pietiekama informācija, lai būtu iespējams identificēt aizliegtās/ierobežotās preces. Tas ir vajadzīgs, lai muitas dienesti varētu veikt atbilstīgas kontroles darbības un vajadzības gadījumā pieprasīt norādīto dokumentu iesniegšanu, ja tie ir pieejami.

Sk. arī DA 145. panta d) punktu, kā aprakstīts 2.2.3. daļā saistībā ar VD piešķiršanas nosacījumiem.

b) IDR atļauja

EIDR atļaujas turētājam ir uzraudzības muitas iestādei jāsniedz informācija par precēm, uz ko attiecas ierobežojumi un aizliegumi (ĪA 234. panta d) punkts). Parasti, praktisku apsvērumu dēļ IDR var izmantot attiecībā uz aizliegtām vai ierobežotām precēm tikai tad, ja ir iespējams nodrošināt atbilstīgu aizsardzības līmeni un ja ir panāktas vienošanās ar iestādēm, kas ir atbildīgas par attiecīgajām aizliegumu un ierobežojumu politikas nostādņēm. IDR atļauju varētu izmantot ar nosacījumu, ka atļaujas turētājs pēc muitas dienesta pieprasījuma deklarācijas pieņemšanas brīdī uzrāda vai dara pieejamas attiecīgās licences/atļaujas.

Atļaujā būtu skaidri jānorāda procedūra, ko piemēro precēm, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi.

Piemēram, paziņojums varētu tieši ļaut preces identificēt kā aizliegtas vai ierobežotas (ĪA 234. panta 1. punkta d) apakšpunkts). Muitas dienestiem vienmēr jāspēj vajadzīgajā apmērā veikt kontroli.

c) Centralizētas muišošanas atļauja

Apspriešanās procedūras laikā ir ļoti svarīgi skaidri identificēt preces, tostarp jebkādos piemērojamos aizliegumus un ierobežojumus, un visus iespējamus veidus, kā pienācīgi īstenot vajadzīgo kontroli. Pretējā gadījumā lēmumā vajadzētu noteikt konkrētu preču izslēgšanu no vienkāršoju piemērošanas jomas. Lēmums ir jāpieņem, pamatojoties uz tās/to dalībvalsts(-u) prasībām, kurā(-ās) preces fiziski atrodas un kurā(-ās) ir piemērojami aizliegumi un ierobežojumi.

2.1.7. Apturēšana, atcelšana un anulēšana

a) Apturēšana

Pamatojoties uz SMK 23. panta 4. punkta b) apakšpunktu, kompetentais muitas dienests aptur vienkāršoju atļauju šādos gadījumos (DA 16. pants):

- 1) muitas dienests uzskata, ka varētu būt pietiekami iemesli šīs atļaujas anulēšanai, atsaukšanai vai grozīšanai, bet tam vēl nav visu vajadzīgo elementu, lai lemtu par anulēšanu, atsaukšanu vai grozīšanu;
- 2) muitas dienests uzskata, ka nav izpildīti atļaujas piešķiršanas nosacījumi vai ka atļaujas turētājs neizpilda pienākumus, kas paredzēti minētajā lēmumā, un atļaujas turētājam ir lietderīgi atvēlēt laiku veikt pasākumus, lai nodrošinātu nosacījumu vai pienākumu izpildi;
- 3) atļaujas turētājs pieprasa šādu apturēšanu, jo viņš īslaicīgi nespēj izpildīt nosacījumus, kas noteikti lēmumā, vai ievērot pienākumus, kas paredzēti šajā lēmumā.

Lēmuma apturēšana nozīmē, ka vienkāršojuma atļauja nav spēkā uz konkrētu periodu.

Pirms lēmuma pieņemšanas par apturēšanu kompetentajam muitas dienestam ir jāinformē atļaujas turētājs par iegūtajiem secinājumiem un veikto novērtējumu. Atļaujas turētājam nodrošina tiesības tikt uzklausītam un iespēju labot situāciju. Uzņēmēja rīcībā esošais laiks komentāru sniegšanai, labojumu ieviešanai un pasākumu īstenošanai ir 30 kalendārās dienas, sākot no paziņošanas datuma (SMK DA 8. panta 1. punkts).

Kompetentajam muitas dienestam būtu ļoti rūpīgi jānovērtē apturēšanas ietekme. Apturēšana neskar muitas procedūru, kas ir uzsākta pirms apturēšanas datuma un vēl nav pabeigta.

Ja apturēšanas iemesls ir novērsts, apturēšanu atceļ. Ja nav novērsts, kompetentajam muitas dienestam ir jāizskata, vai atļauja būtu jāatceļ vai jāgroza.

Saskaņā ar DA 30. panta 1. punktu, ja AEO atļauja ir apturēta saistībā ar neatbilstību kādam no kritērijiem, kas minēti SMK 39. pantā, jebkādu lēmumu, kurš pieņemts attiecībā uz šo AEO un ir saistīts ar AEO atļauju kopumā vai ar kādu no konkrētajiem kritērijiem, kas lika apturēt AEO atļauju, muitas dienests, kurš ir pieņēmis šo lēmumu, to aptur.

Apturēšanas gadījumu piemēri ir norādīti AEO vadlīniju IV iedaļā.

b) Atcelšana

Pamatojoties uz SMK 28. panta 1. punktu, vienkāršojums ir jāatceļ, ja:

- nav bijuši izpildīti vai vairs netiek izpildīti viens vai vairāki no minētā lēmuma pieņemšanas nosacījumiem vai
- pēc lēmuma turētāja pieteikuma.

Atcelšanu piemēro vai nu tieši, vai pēc apturēšanas laikposma (DA18. panta 1. punkta c) apakšpunkts). Atcelšana pēc muitas dienestu iniciatīvas ir muitas lēmums, un uzņēmējam ir tiesības tikt uzklausītam, lai uzņēmējs varētu izklāstīt savu viedokli saskaņā ar SMK 22. panta 6. punktu. Tādēļ atļaujas turētāju informē par jebkādiem secinājumiem, veikto novērtējumu un to, ka saskaņā ar novērtējumu atļauja var tikt atcelta.

Ja AEOC statuss ir vienkāršojuma saņemšanas prasība (IDR ar atbrīvojumu, PN un CM), šā statusa apturēšanas vai atcelšanas dēļ vienkāršojums būtu tieši jāaptur vai jāatceļ.

Ja muitas dienests pieņem lēmumu par apturēšanu vai atcelšanu, lēmums ir jāpieņem saskaņā ar līmeni, kādā ir pieļauta neatbilstība vajadzīgajiem nosacījumiem.

c) Anulēšana

Pamatojoties uz SMK 27. pantu, muitas dienesti anulē vienkāršojuma turētājam adresētu labvēlīgu lēmumu, ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

- a) lēmumu pieņēma, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju;
- b) lēmuma turētājs zināja vai viņam būtu bijis jāzina, ka informācija ir nepatiesa vai nepilnīga;
- c) ja informācija būtu bijusi patiesa vai pilnīga, lēmums būtu bijis citāds.

Lēmuma turētājam paziņo par lēmuma anulēšanu.

Anulētais lēmums nav spēkā no dienas, kad tas sākotnēji bija stājies spēkā.

2.2. Jauni vienkāršotas deklarācijas pieteikumi

2.2.1. VD veidi

No 2016. gada 1. maija nepilnīgas un vienkāršotas deklarācijas ir ietvertas vienā vienotā procedūrā, ko dēvē par “vienkāršotu deklarāciju”.

VD atļaujas ietver gadījumus, kad muitas deklarācijas iesniegšanas brīdī netiek sniegtas dažas deklarācijas ziņas (daži datu elementi) vai daži dokumenti (vai abi). IT pārejas periodā VD var joprojām būt administratīva vai komerciāla dokumenta formātā saskaņā ar PDA 16. panta 2. punktu.

– **Neregulāra izmantošana** (iepriekš — nepilnīga deklarācija): muitas dienesti var pieņemt vai nepieņemt deklarāciju (SMK 166. pants), kurā trūkst dažu ziņu vai vajadzīgo dokumentu, vai abi, katru gadījumu izskatot atsevišķi un nepieprasot atļauju šādas deklarācijas iesniegšanai.

– **Regulāra izmantošana** (iepriekš — vienkāršota deklarācija): muitas dienesti var piešķirt atļauju regulāri iesniegt deklarāciju, kurā trūkst dažu ziņu vai vajadzīgo dokumentu, vai abu.

*Piezīme. Regulāro vai neregulāro izmantošanu nav iespējams precīzi kvantificēt. Tomēr varētu būt iespējams atļaujas pienākumu sasaitīt ar **apkopojošām un periodiskām papildu deklarācijām**.*

2.2.2. VD datu prasības

Starp regulāras un neregulāras izmantošanas VD nav datu prasību atšķirību. Tomēr regulāras izmantošanas gadījumā dalībvalstis var atlikt dažas datu prasības līdz papildu deklarācijas iesniegšanai.

Pēc pārejas perioda vienkāršotajai muitas deklarācijai ir jāatbilst DA B pielikuma C1. slejas (eksportam) vai I1. slejas (importam) datu prasībām. Jebkurā gadījumā trūkstošie dati nedrīkst būt dati, kas ir vajadzīgi saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

Piemēram, ja sūtījumā ir preces, kam ir piemērojami tiesību akti par akcīzes nodokli un ja obligātie dati ir prasīti e-AD, šos datus, t. i., neto svaru, preces kodu un preču aprakstu,

vienkāršotajā deklarācijā nedrīkst izlaist (DA B pielikuma 5. zemspītras piezīme, kas atļauj akcīzes precēm nepiemērot obligāto prasību par šiem datiem).

Preces ievadot, vienkāršotajā deklarācijā norāda arī informāciju par atliktā maksājuma atļauju.

2.2.3. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai saskaņā ar SMK un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi

a) Vienkāršotas muitas deklarācijas regulāras izmantošanas nosacījumi

DA 145. pantā izklāstītie nosacījumi atļaujas saņemšanai vienkāršotas muitas deklarācijas regulārai izmantošanai ir saskaņoti ar dažām Muitas kodeksa 39. pantā un ĪA 24. un 25. pantā izklāstīto AEO kritēriju daļām. Kā norādīts turpmākajā tabulā, šie nosacījumi ir tādi paši kā dažas ĪA aprakstīto AEO kritēriju daļas. Tādējādi AEO vadlīnijās ir sniegta pilnīga informācija par to, kā tiek novērtēti dažādie kritēriji un nosacījumi atļaujas piešķiršanai VD regulārai izmantošanai un, attiecīgi kad tos var uzskatīt par izpildītiem.

Izpildāmie nosacījumi (DA 145. pants)	ĪA atsauces uz AEO kritērijiem
DA 145. panta 1. punkta a) apakšpunkts: Muitas kodeksa 39. panta a) punktā noteiktais kritērijs (nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību).	ĪA 24. pants
DA 145. panta 1. punkta b) apakšpunkts: attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību.	ĪA 25. panta 1. punkta g) apakšpunkts
DA 145. panta 1. punkta c) apakšpunkts: pieteikuma iesniedzējs nodrošina to, ka attiecīgajiem darbiniekiem ir doti norādījumi informēt muitas dienestus, ja tiek konstatētas neatbilstības, un izstrādā procedūras muitas dienestu informēšanai par šādām neatbilstībām.	ĪA 25. panta 1. punkta i) apakšpunkts
DA 145. panta 1. punkta d) apakšpunkts: attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.	ĪA 25. panta 1. punkta k) apakšpunkts

Ja pieteikuma iesniedzējs jau ir AEOC, ir jāņem vērā arī AEO statusa piešķiršanas un pēc tam veiktās pārraudzības un/vai atkārtotas novērtēšanas datums.

Tādējādi kritēriji, kas jau ir novērtēti saistībā ar AEO piešķiršanu, netiks pārbaudīti atkārtoti, bet vajadzības gadījumā muitas dienesti vienmēr var pieprasīt papildu informāciju. Tomēr ar pieprasīto vienkāršojumu saistīti īpaši nosacījumi būtu jāpārbauda, ja tie nebija ietverti AEO auditā.

Piezīme. Ja VD atļaujas pieteikums un AEO statusa pieteikums tiek iesniegts vienlaikus, muitas dienestiem ir ieteicams koordinēt savas darbības, lai novērstu pārbaužu dublēšanos. Pieteikuma iesniedzējs būtu attiecīgi jāinformē.

Papildu informāciju par atbilstības kritēriju sk. AEO vadlīnijās.

b) Pārbaudāmo jautājumu standarta saraksts (neizsmelošs)

Pirmsauditā uzmanība tiek koncentrēta uz dažiem nosacījumiem un AEO kritērijiem, kas ir vajadzīgi VD, kā arī uz konkrētiem aspektiem, kuri ir vajadzīgi VD regulāras izmantošanas atļaušanai. Tos var izskatīt kā papildu jautājumus, ja tie netika pārbaudīti pirmsauditā, un/vai kā elementus, par kuriem ir jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju pirms atļaujas piešķiršanas.

- Muitas kodeksa V sadaļā paredzēto citu vienkāršojumu izmantošana
- Īpašu procedūru izmantošana
- Muitas procedūru veids
- Termiņš, kādā muitas dienesti var savā rīcībā paturēt vajadzīgos pavaddokumentus, kas nebija ietverti vienkāršotajā deklarācijā (Muitas kodeksa 167. panta 1. punkts un DA 147. panta 2. un 3. punkts)
- Termiņš papildu deklarācijas iesniegšanai (DA 146. panta 3. punkts)
- Atbrīvojums no pienākumu iesniegt papildu deklarāciju (Muitas kodeksa 167. panta 2. punkts un DA 183. pants)
- Vietu apstiprināšana preču uzrādīšanai muitai un/vai vietu norādīšana (saistībā ar precēm, ko ieved ES vai kas pēc tranzīta piemērošanas ierodas galamērķa muitas iestādē, sk. attiecīgi Muitas kodeksa 139. pantu un DA 115. pantu).
- Pārstāvis vai deklarētājs (attiecīgā gadījumā —pilnvarojums)
- VD un papildu deklarācijas salīdzināšana
- Saikne starp uzskaites un grāmatvedības sistēmu
- Uzskaites glabāšanas vieta
- Uzskaites pieejamības vieta (var atšķirties no glabāšanas vietas, jo īpaši pārstāvja gadījumā)
- Galvojumi, ja tādi ir piemērojami vajadzīgajai muitas procedūrai
- Preču veids, daudzums, vērtība
- Uzņēmumi, kuri ir norādīti atļaujā
- <u>Īpaši jautājumi saistībā ar importu:</u> PVN identifikācija, pilnvarotais saņēmējs un citi tranzīta aspekti, informācija par atlikto maksājumu
- <u>Īpaši jautājumi saistībā ar eksportu:</u> pirmsizvešanas formalitātes, atzītais nosūtītājs un izvešanas apstiprinājums, attiecīgā gadījumā

Lai nodrošinātu iepriekš izklāstīto noteikumu un kritēriju taisnīgu un objektīvu piemērošanu, muitas dienestiem, kas izsniedz atļaujas, ir pienācīgi jāņem vērā pieteikuma iesniedzēja konkrētās īpatnības, tostarp lielums un darbību apjoms.

2.2.4. Papildu deklarācija

Papildu deklarāciju veids un termiņi

Saskaņā ar SMK (DA 146. pants) papildu deklarācija var būt:

- vispārīga — 10 dienas pēc preču izlaišanas, ja papildu deklarācija attiecas uz vienu vienkāršotu deklarāciju; tādā gadījumā grāmatošanu veic saskaņā ar SMK 105. panta 1. punkta pirmo daļu;
- apkopjoša — 10 dienas pēc tāda laikposma beigām, kas attiecas uz vairāk nekā vienu VD ar vienu papildu deklarāciju (laikposms nedrīkstētu pārsniegt vienu kalendāro mēnesi); ir piemērojama SMK 105. panta 1. punkta otrā daļa;
- periodiska — 10 dienas pēc tāda laikposma beigām, kas attiecas uz vienu VD ar vienu papildu deklarāciju (laikposms nedrīkstētu pārsniegt vienu kalendāro mēnesi); ir piemērojama SMK 105. panta 1. punkta otrā daļa.

❖ *Taču atļaujas turētājs var to iesniegt pirms termiņa.*

Kā noteikts DA 146. panta 4. punktā, muitas dienesti pārejas periodā var atļaut piemērot citus termiņus, nevis tos, kas minēti šā panta 1. un 3. punktā.

b) Saskaņošana

Ir jāsamazina riski, paredzot procedūras, lai būtu iespējams saskaņot vienkāršotās deklarācijas un attiecīgās papildu deklarācijas.

Vienkāršota deklarācija + papildu deklarācija = “*vienots nedalāms dokuments*” (SMK 167. panta 4. punkts), kas ļauj noteikt muitas parāda datumu.

Ja papildu deklarācija atbilst vairāk nekā vienai vienkāršotai deklarācijai, tai ir jāaptver visas attiecīgā laikposma vienkāršotās deklarācijas.

Šīs kontroles procedūras nodrošinās fiskālās atbilstības un muitas parādu integritātes uzturēšanu. Saskaņošanu būtu vēlams veikt automātiski, un tai būtu jānodrošina papildu deklarāciju datu pareizība un pilnīgums. Saskaņošana būtu jāveic EO un jākontrolē muitai.

Kad vien iespējams, ir ieteicama automātiska saskaņošana, un kļūdas būtu jāpārbauda. Deklarācijās ietvertu ziņu automātiska saskaņošana būtu jāveic valstu muižošanas sistēmās.

Lai noteiktu salīdzināmās deklarācijas, var izmantot muitas deklarācijas reģistrācijas numuru/MRN. Šai elektroniskajai saskaņošanai būtu jānodrošina pietiekama pārlicība par papildu deklarācijas pilnīgumu un precizitāti un par to, ka visas preces ir pienācīgi deklarētas.

c) Atbrīvojums no papildu deklarācijas iesniegšanas

Atbrīvojumi no pienākuma iesniegt papildu deklarāciju ir iespējami pēc vienkāršotas deklarācijas iesniegšanas tikai SMK 167. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 3. punktā minētajos gadījumos.

Saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu — precēm piemēro muitas noliktavas procedūru. Saskaņā ar 3. punktu — preču vērtība un daudzums ir mazāks par statistisko robežvērtību, un vienkāršotajā deklarācijā jau ir iekļauta visa informācija, kas vajadzīga saistībā ar attiecīgas muitas procedūras piemērošanu precēm.

2.2.5. PDA aspekti, kas ir piemērojami līdz IT sistēmu atjaunināšanai vai ieviešanai

Deklarētāji var turpināt izmantot pašreizējās valstu IT sistēmas līdz ir atjauninātas vai ieviestas attiecīgās IT sistēmas, ņemot vērā, ka:

– tā kā DA/ĪA B pielikuma piemērošana pārejas periodā ir apturēta, līdz sistēmu atjaunināšanai ir piemērojamas PDA 9. pielikuma A papildinājumā noteiktās datu prasības.

Papīra formas vienkāršotām deklarācijām prasības nodrošina ar attiecīgajām papīra formas veidlapām, kā paredzēts PDA 9. pielikuma B1.–B5. papildinājumos (vienota administratīvā dokumenta veidlapas) (PDA 16. panta 1. punkts).

Attiecībā uz papildu deklarācijas iesniegšanas termiņiem muitas dienesti var saskaņā ar DA 146. panta 4. punktu ļaut paredzēt citus termiņus papildu deklarācijas iesniegšanai līdz valstu IT sistēmu atjaunināšanai.

Valstu importa un eksporta sistēmu pārejas periodā joprojām tiek pieņemta pašreizējā manuālā saskaņošana pēcmuitošanas vai garantiju iegūšanas ietvaros.

Pārejas periodā VD var turpināt būt kā komerciāls un administratīvs dokuments, ja ir izpildīti PDA 16. panta 2. punkta nosacījumi.

2.3. Jauni IDR pieteikumi

2.3.1. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsauditā pārbaudāmie jautājumi

a) IDR atļaujas piešķiršanas nosacījumi

Izpildāmie IDR atļaujas piešķiršanas nosacījumi, kas paredzēti DA 150. panta 1. punktā, ir saskaņoti ar Muitas kodeksa 39. panta a), b) un d) punktā noteiktajiem AEO kritērijiem. Turpmākajā tabulā ir uzskaitīti šie nosacījumi un norādītas juridiskās atsauces īstenošanas aktā.

Izpildāmie nosacījumi (DA 150. pants)	ĪA atsauces
Muitas kodeksa 39. panta a) punktā noteiktais kritērijs (nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību).	ĪA 24. pants

Muitas kodeksa 39. panta b) punktā noteiktais kritērijs (pieteikuma iesniedzējs ir apliecinājis augsta līmeņa kontroli pār savām darbībām un preču plūsmu, izmantojot komerciālās un, attiecīgos gadījumos, pārvaldījumu uzskaites pārvaldības sistēmu, kas ļauj veikt pienācīgu muitas kontroli).	ĪA 25. pants
Muitas kodeksa 39. panta d) punktā noteiktais kritērijs (attiecībā uz 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto sertifikātu [AEO-C] — praktiski kompetences vai profesionālās kvalifikācijas standarti, kas tieši saistīti ar veikto darbību).	ĪA 27. pants

Ja pieteikuma iesniedzējs jau ir *AEOC*, ir jāņem vērā arī *AEO* statusa piešķiršanas un pēc tam veiktās pārraudzības un/vai atkārtotas novērtēšanas datums.

Tādējādi kritēriji, kas jau ir novērtēti saistībā ar *AEO* piešķiršanu, var netikt pārbaudīti atkārtoti, bet vajadzības gadījumā muitas dienesti vienmēr var pieprasīt papildu informāciju (piemēram, ja ir mainījušies apstākļi). Tomēr ar pieprasīto IDR saistīti konkrēti nosacījumi būtu jāpārbauda, ja tie nebija ietverti *AEO* auditā.

Piezīme. Ja IDR atļaujas pieteikums un *AEO* statusa pieteikums tiek iesniegts vienlaikus, muitas dienestiem ir ieteicams koordinēt savas darbības, lai novērstu pārbaužu dublēšanos. Pieteikuma iesniedzējs būtu attiecīgi jāinformē. Jebkurā gadījumā pieteikuma iesniedzējam adresētie galīgie ziņojumi un paziņojumi būs atsevišķi, jo ir saistīti ar diviem atšķirīgiem lēmumu pieņemšanas procesiem.

b) Papildu nosacījumi atbrīvošanai no pienākuma uzrādīt preces

Muitas dienesti pēc pieteikuma var atcelt pienākumu preces uzrādīt. Turpmākajā tabulā ir norādīti papildu nosacījumi, kas deklarētājam ir jāizpilda, un informācija par to, kā šos nosacījumus novērtēt pirmsauditā.

Nosacījumi (Muitas kodeksa 182. panta 3. punkts)	Pirmsauditā pārbaudāmā informācija
a) Deklarētājam ir <i>AEO</i> statuss muitas vienkāršojumiem	<i>Sal. ar Muitas kodeksa 38. un 39. pantu, ĪA 24.–27. pantu un AEO vadlīnijām par muitas vienkāršojumiem</i>
b) Attiecīgo preču veids un plūsma to ļauj veikt, un tie ir zināmi muitas dienestam	– Preču veidam ir jābūt zināmam pirmsaudita laikā, lai novērtētu, vai var piešķirt uzrādīšanas atbrīvojumu. Ja preču veids ir mainījies, par to ir jāinformē muitas dienesti. Var, piemēram, izslēgt šādus preču veidus: * preces, kuru izlaišanai ir jāuzrāda 163. panta 2. punktā noteiktie pavaddokumenti;

<p>c) Uzraudzības muitas iestādei ir piekļuve visai informācijai, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai tā varētu īstenot savas tiesības pārbaudīt preces, ja tāda vajadzība rastos</p>	<p>* preces, kam ir piemērojami aizliegumi un ierobežojumu, ja vien nav izpildīti SMK182. panta 3. punkta d) apakšpunkta nosacījumi (sk. turpmāk).</p> <p>– Saistībā ar preču plūsmu izslēgšanas iemesli varētu būt saistīti ar:</p> <p>* maršrutiem;</p> <p>* piegādes ķēdēm;</p> <p>* plūsmas veidu vai biežumu.</p> <p>Lēmumu pieņem katrā gadījumā atsevišķi.</p> <p>Uzraudzības muitas iestādei būtu jāpārbauda piekļuve telpām un riska analīzei nepieciešamās informācijas pieejamība, kas ir jānodrošina deklarētājam (uzskaite, uzņēmuma pārstāvja klātbūtne utt.).</p>
<p>d) Brīdī, kad veic ierakstu reģistros, uz precēm vairs neattiecas aizliegumi vai ierobežojumi, izņemot gadījumus, kad atļaujā ir noteikts citādi</p> <p>e) Tomēr uzraudzības muitas iestāde īpašās situācijās var pieprasīt preces uzrādīt.</p>	<p>– Atkarībā no pirmsaudita rezultātiem paziņošanas atbrīvojuma nosacījumus tādu preču gadījumā, uz ko attiecas aizliegumi un ierobežojumi, var ietvert atļaujā.</p> <p>– Būtu cieši jāpārrauga attiecīgā darījumdarbība.</p> <p>– Deklarētājam ir jebkurā gadījumā pēc muitas dienesta pieprasījuma jāspēj paziņot par preču uzrādīšanu muitai. Preču uzrādīšanas pieprasījumus varētu paredzēt gadījumos, kad mainās riski.</p>

c) Citi jautājumi, kas jāpārbauda pirmsaudita apmeklējumu laikā

Pirmsauditā uzmanība tiek galvenokārt koncentrēta uz attiecīgajiem AEO kritērijiem, kā arī uz aspektiem, kas nepieciešami IDR izmantošanas atļaušanai. Tos var uzskatīt kā papildu jautājumus, ja tie netika pārbaudīti pirmsauditā, un/vai kā elementus, par kuriem ir jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju pirms atļaujas piešķiršanas:

– modalitātes, kas ir paredzētas, lai uzrādītu preces/paziņotu par preču uzrādīšanu, ja nav atbrīvojuma no paziņošanas (Muitas kodeksa 182. panta 3. punkts);

– nosacījumi, saskaņā ar ko ir atļauta preču izlaišana (Muitas kodeksa 182. panta 4. punkts);

– DA 150. panta 3.–6. punktā noteikto izslēgšanas gadījumu ievērošana.

Sk. turpmāko tabulu, ko var izmantot kā iespējamu kontrolosarakstu citu pārbaudāmu jautājumu noteikšanai.

- Īpašu procedūru izmantošana
- Muitas procedūru veids
- Termiņš, kādā muitas dienestiem ir jādara pieejami vajadzīgie pavaddokumenti (Muitas kodeksa 167. panta 1. punkts un DA 147. pants)
- Termiņš papildu deklarācijas iesniegšanai (DA 146. pants)
- Atbrīvojums no pienākumu iesniegt papildu deklarāciju (Muitas kodeksa 167. panta 2. punkts un DA 183. pants)
- Vietu apstiprināšana preču uzrādīšanai muitai un/vai vietu norādīšana (saistībā ar precēm, ko ievē ES vai kas pēc tranzīta piemērošanas ierodas galamērķa muitas iestādē, sk. attiecīgi Muias kodeksa 139. pantu un DA 115. pantu).
- Pārstāvis vai deklarētājs (attiecīgā gadījumā —pilnvarojums)
- Saskaņošana starp uzrādīšanas paziņojumu un papildu deklarāciju; uzrādīšanas atbrīvojuma gadījumā uzņēmumam ir jāspēj pierādīt, ka preču izlaišanas nolūkā norādītie dati bija precīzi un pēc tam apkopoti papildu deklarācijas sagatavošanai
- Attiecīgā gadījumā saikne starp reģistriem un grāmatvedības sistēmu
- Uzskaites glabāšanas vieta
- Uzskaites pieejamības vieta (var atšķirties no glabāšanas vietas, jo īpaši pārstāvja gadījumā)
- Galvojumi, ja tādi ir piemērojami vajadzīgajai muitas procedūrai
- Preču veids, daudzums, vērtība
- Tādu uzņēmumu piemēri, kam ir piešķirta atļauja (pārstāvības gadījumā)
- <u>Īpaši jautājumi saistībā ar importu</u> : PVN identifikācija, pilnvarotais saņēmējs un citi tranzīta aspekti, informācija par atlikto maksājumu
- <u>Īpaši jautājumi saistībā ar eksportu</u> : pirmsizvešanas formalitātes, atzītais nosūtītājs un izvešanas apstiprinājums, attiecīgā gadījumā

2.3.2. Kas var būt atļaujas turētājs, par kādām precēm un kādām procedūrām?

a) Kuģu/gaisa kuģu vajadzībām piegādātas preces

Pēc iespējas būtu jāatļauj vienkāršojumi attiecībā uz gaisa kuģu un kuģu vajadzībām piegādātām precēm. Muita var atļaut uzņēmējiem, kas piegādā preces kuģu un gaisa kuģu vajadzībām, piemēram, savos reģistros ierakstīt eksportētās preces un periodiski paziņot savas eksporta darbības pēc tam, kad preces ir izvestas no Savienības muitas teritorijas, ja vien ir izpildīti DA 150. panta 4. un 5. punkta nosacījumi.

b) Muitas procedūras

- **Saskaņā ar DA 150. panta 2. punktu** IDR nedrīkst izmantot tranzītam un preču izvietojumam pagaidu uzglabāšanas vietā.
- **Saskaņā ar DA 150. panta 3. punktu ir izslēgti procedūras kodi 42 un 63.** IDR nedrīkst izmantot tādu preču laišanai brīvā apgrozībā, kas ir atbrīvotas no PVN nosūtīšanas Savienības teritorijā gadījumā un uz ko attiecas akcīzes nodokļa atlikšana.
- **Saskaņā ar DA 150. panta 4. punktu** attiecībā uz eksportu un reeksportu ir jāizpilda divi nosacījumi:
nav prasības iesniegt pirmsizvešanas deklarāciju, un eksporta muitas iestādei ir jābūt arī izvešanas muitas iestādei, vai eksporta muitas iestāde un izvešanas muitas iestāde nav viena un tā pati iestāde un piemēro tādu režīmu, kas nodrošina preču muitas uzraudzību izvešanas laikā.

Tas nozīmē, ka IDR ir piemērojams gadījumos, kad uz eksportējamām precēm attiecas DA 245. panta noteikumi, piemēram, *elektroenerģijai vai komerciālām precēm, kuru vērtība nepārsniedz 1000 EUR vai kuru neto svars nepārsniedz 1000 kg.*

- **Saskaņā ar DA 150. panta 5. punktu** akcīzes preču eksports nav atļauts, ja vien nav piemērojams Direktīvas 2008/118/EK 30. pants.

Tas nozīmē, ka IDR nedrīkst izmantot akcīzes preču eksporta vai reeksporta gadījumos, ja vien nav piemērojams Direktīvas 2008/118/EK 30. pants. Tā tas būtu gadījumos, kad viss eksports vai reeksports notiek tikai vienā dalībvalstī (tiešais eksports).

- **Saskaņā ar DA 150. panta 6. punktu īpašu procedūru gadījumā** IDR nedrīkst izmantot, ja muitas deklarāciju iesniedz par ievešanu pārstrādei vai izvešanu pārstrādei, jo tad muitas dienestiem dažādās dalībvalstīs ir jāapmainās ar informāciju, izmantojot *INF*, izņemot, ja muitas dienesti *INF* vienojas par citu elektroniskās informācijas apmaiņas līdzekļu izmantošanu (kā noteikts DA 176. panta 1. punkta a) apakšpunktā).

➤ Īpašās procedūras

Lai gan īpašo procedūru izmantošanai ir jāsaņem atļauja par pašu procedūru, precēm ir iespējams piemērot attiecīgo īpašo procedūru, iesniedzot muitas deklarāciju IDR formā.

c) Citi izņēmumi:

- saskaņā ar DA 163. panta 2. punkta c) apakšpunktu IDR nevar izmantot, ja muitas deklarācija būs īpašās procedūras atļaujas pieteikums;

- saskaņā ar ĪA 234. panta 2. punkta b) apakšpunktu muitas deklarāciju, ar ko paredzēts aizstāt ievešanas kopsavilkuma deklarāciju (*ENS*), nedrīkst iesniegt, izmantojot IDR.

2.3.3. *Kontroles aspekti*

Lai uzraudzītu darbības un risinātu muitas noteiktus ārējus riskus, muitai būtu jāspēj sazināties ar atļauju turētājiem. Atļaujas var tikt pielāgotas uz pagaidu vai pastāvīgu laiku atkarībā no riska situācijas.

Piemēram, ja ir noteikti jauni riski, kuru dēļ preces ir jākontrolē muižošanas laikā (piemēram, antidempinga maksājumi, kas ir jāizskata muižošanas laikā, audita laikā noteikts pārkāpums vai aizdomas par pārkāpumu, kam ir jāpievēršas muižošanas laikā), muitai ir jāspēj sazināties ar uzņēmēju, un tā var pieprasīt, sākot no konkrētas dienas (uz pagaidu vai pastāvīgu laiku), atļaujas atsaukšanu konkrētam preču veidam vai šīs atļaujas papildināšanu ar konkrētiem nosacījumiem (piemēram, pieprasīt saņemt konkrēta preču veida paraugu, neapturot tās muižošanā). Tas vajadzības gadījumā ļautu pielāgot atļauju jaunām tendencēm/riskiem.

Attiecībā uz kontroles plāniem ĪA 233. pantā ir noteikts, ka šādam plānam:

- jābūt paredzētam konkrētam uzņēmējam (individuālam, izmantotam muitā un tikai muitas izmantošanai);
- jābūt saistītam gan ar muitas procedūru uzraudzību, gan arī atļaujas pārraudzību;
- jānosaka galvenie kontrolējamie elementi atbilstīgi riska līmenim; tādējādi tajā būtu jānorāda saistībā ar attiecīgo atļauju atklātie riski;
- jānosaka muitas kontroles biežums atbilstīgi darījumu skaitam, riska apstākļiem un iekšējas kontroles sistēmu/procedūru līmenim;
- jānodrošina efektīva kontrole visos IDR posmos un jāpielāgo risku izmaiņām;
- jāparedz kontroles veids (uz risku balstīta kontrole/izlases veida kontrole/pēcmuižošanas auditi), obligāti veicamā kontrole, ar riska jautājumiem (dokumentu, fiziska utt.) saistīto Muižas kodeksa pasākumu piemērošana;
- attiecīgos gadījumos jāņem vērā muitas parāda paziņošanas noilguma periods;
- jāparedz īpašas kontroles procedūras, ja ir piešķirts paziņošanas atbrīvojums (piemēram, uzrādīšanas atbrīvojuma apturēšanas iespējamie laikposmi saskaņā ar 182. panta 3. punktu);
- kontroles plānā būtu jāizskata iespējamība izmainīt riskus un paredzēt atbilstīgas kontroles izmaiņas, kas ir vajadzīgas, lai nodrošinātu efektīvu risku analīzi un pārvaldību; tas var ietvert preču uzrādīšanas pieprasījumus saskaņā ar SMK 182. panta 3. punkta d) apakšpunkta otro daļu.

Plašāku informāciju sk. audita darba norādījumos.

Piezīme. Ja uzņēmējs ir AEO, šajā kontroles plānā būtu jāņem vērā pārraudzības plāns, ko muitas dienests ir izstrādājis AEO atļaujas pārvaldībai.

2.3.4. Preču izlaišana

- Ja IDR atļaujā ir noteikts termiņš šīs atļaujas turētāja informēšanai par veicamajām kontroles darbībām, preces uzskata par izlaistām pēc šā termiņa beigām, ja vien uzraudzības muitas iestāde nav šajā termiņā norādījusi, ka plāno veikt kontroli.

Konkrētais termiņš ir jāizvēlas, lai ļautu kompetentajai muitas iestādei veikt vajadzīgās pārbaudes.

- Ja atļaujā nav norādīts 1. punktā minētais termiņš, uzraudzības muitas iestāde izlaiž preces saskaņā ar Muitas kodeksa 194. pantu. Izlaišanu veic saskaņā ar ĪA 235. pantu.

2.3.5. Uzrādīšanas atbrīvojums

Preču uzrādīšanas mērķis ir informēt muitu par preču ierašanos un pieejamību kontroles veikšanai (sal. ar SMK 5. panta 33. punktu). Saistībā ar IDR preču uzrādīšana nozīmē muitas informēšanu, ka konkrētās preces ir muitas rīcībā un ir ierakstītas reģistros.

Saskaņā ar SMK 182. panta 3. punktu muitas dienesti pēc AEOC iesniegta IDR pieteikuma var atcelt pienākumu preces uzrādīt, kas nozīmē, ka uzņēmējam nav muitai jāšūta paziņojums. Ņemiet vērā, ka paziņošanas atbrīvojums un uzrādīšanas atbrīvojums nav divi atsevišķi atbrīvojumi.

Uzrādīšanas atbrīvojuma gadījumā preces uzskata par izlaistām to ierakstīšanas brīdī deklarētāja reģistros. Atļaujā norāda konkrētos nosacījumus, saskaņā ar ko ir atļauta preču izlaišana, piemēram: “deklarētāja reģistros ir skaidri jānorāda preču izlaišanas datums”.

Piezīme. Automātisko izlaišanu var apturēt muita vai pēc uzņēmēja pieprasījuma un uz konkrētu laikposmu var pieprasīt uzrādīšanas paziņojumu.

2.3.6. Datu prasības attiecībā uz reģistriem un uzrādīšanas paziņojumu, ja tāds ir vajadzīgs

a) Reģistros

Atsauci uz darbību nodrošina ar iekšēju lietas numuru, piemēram, piegādes pavadzīmes numuru, rēķina numuru utt.

Deklarētāja reģistros ir jāieraksta dati, kas attiecas uz vienkāršotu deklarāciju (minimālais datu kopums), kā noteikts ĪA 234. panta 1. punkta b) apakšpunktā un DA B pielikuma 1. punktā.

Ierakstu veikšanas brīdī deklarētāja reģistros parasti nav vajadzīgi neobligātie dati. Ja tie ir vajadzīgi, tos var iesniegt, izmantojot papildu deklarāciju.

Ja deklarētāja reģistros ieraksta vienkāršotu deklarāciju, preču izlaišanas brīdī var trūkt pavaddokumentu, izņemot SMK 163. panta 2. punktā minētos dokumentus.

Piezīme. Uzraudzības muitas iestāde var akceptēt dokumentu trūkumu, ja tiek nodrošināta nodokļa nomaksa. Tāpat kā eksporta gadījumā var izmantot dažu produktu tīro svaru, ja tam piekrīt citas procesā iesaistītās iestādes (piemēram, statistikas birojs).

Reģistru datu struktūra un veids netiek reglamentēts, kas nozīmē, ka nav standarta, piemēram, attiecībā uz to, cik garam ir jābūt reģistram. Tomēr ir ieteicams ņemt vērā uzrādīšanas paziņojuma un (papildu) deklarācijas datu elementus, kam pēc pārejas posma būs jāatbilst B pielikuma prasībām (ĪA).

Datus var glabāt dažādās vietās un/vai arī dažādās IT sistēmās, bet tiem jābūt pieejamiem muitai un jāļauj noteikt katras darbības audita izsekojamību.

b) Uzrādīšanas paziņojumā

Uzrādīšanas paziņojuma datu prasības ir noteiktas DA/ĪA B pielikumā (C2.–I2. sleja).

2.3.7. Iepriekšējās procedūras vai pagaidu uzglabāšanas noslēgšana

Iepriekšējo procedūru vai pagaidu uzglabāšanu (PU) noslēdz, piemērojot precēm nākamo procedūru. Ja uzņēmējs ir atbrīvots no pienākuma nosūtīt paziņojumu vai iesniegt papildu deklarāciju, muitas dienesti var pieprasīt atļaujā aprakstīt procesu, kas ir saistīts ar iepriekšējās procedūras vai PU noslēgšanu.

Papildu informāciju sk. norādījumos par īpašu procedūru un PU.

2.3.8. Papildu deklarācija

Tiesību aktos nav tiešas atsauces uz saskaņošanu. SMK 167. panta 4. punktā ir netieši noteikta saskaņošanas nepieciešamība.

Deklarāciju, kas ir ieraksts deklarētāja reģistros, un pagaidu deklarāciju uzskata par vienotu, nedalāmu dokumentu, kas ir spēkā attiecīgi no dienas, kad preces ir ierakstītas deklarētāja reģistros.

Ierakstīšana deklarētāja reģistros ir līdzvērtīga vienkāršotai deklarācijai vai standarta deklarācijai. Būtu jānodrošina izsekojamība līdz pavaddokumentiem, sākot no reģistrācijas brīža, piemēram, ar atsauces numuru. Piemēram, izsekojamību varētu nodrošināt no pasūtījuma uzdevuma līdz papildu deklarācijas iesniegšanai un muitas parāda apmaksai un otrādi.

IDR datums ir muitas deklarācijas pieņemšanas datums.

Attiecībā uz atbrīvojumu no papildu deklarācijas saistībā ar IDR SMK 167. panta 2. punktā ir paredzēti divi iespējamie gadījumi:

- ja precēm piemēro muitas noliktavas procedūru;
- DA 183. pantā noteiktajā gadījumā, kad precēm piemēro otro īpašo procedūru, izdarot ierakstu deklarētāja reģistros (uz ko attiecas SMK 167. panta 2. punkta b) apakšpunkts).

2.3.9. PDA aspekti

a) Uzrādīšanas paziņojums

Attiecībā uz paziņojumu un PDA nav noteiktas konkrētas datu prasības. Tā kā paziņojuma datu prasības nav noteiktas arī MKĪN, dalībvalstis ir izstrādājušas valsts noteikumus par šīm datu prasībām.

Tādējādi dalībvalstis var turpināt īstenot savu praksi, kas bija spēkā pirms 2016. gada 1. maija saskaņā ar PDA 21. panta 1. punktu.

b) Eksports/reeksports

Eksporta vai reeksporta procedūras ietvaros muitas dienesti arī turpmāk varēs atļaut uzrādīšanas paziņojuma aizstāšanu ar muitas deklarāciju, arī vienkāršotu deklarāciju.

c) E tipa muitas noliktavas procedūras noslēgšana

Pārejas noteikumus attiecībā uz muitas procedūru noslēgšanu precēm, kam piemēro D vai E tipa muitas noliktavas procedūru, līdz 2016. gada 1. maijam piemēro šādi:

- E tipa muitas noliktavas procedūru noslēdz saskaņā ar SMK, DA un ĪA attiecīgajiem noteikumiem;
- līdz 2018. gada 31. decembrim D tipa muitas noliktavas procedūru noslēdz saskaņā ar KMK un MKĪN attiecīgajiem noteikumiem (ĪA 349. panta 2. punkts).

Piezīme. Eksistē integrēta atļauja D un/vai E tipa muitas noliktavas procedūrai apvienojumā ar IDR laišanai brīvā apgrozībā.

Šādā gadījumā IDR piemēro tos pašus noteikumus attiecībā uz procedūrām vai jebkādiem paziņošanas atbrīvojumiem, kas piešķirti pirms 2016. gada 1. maija, līdz atļauja tiek atkārtoti novērtēta saskaņā ar DA 250. panta 1. punktu.

Attiecīgos gadījumos — vēlākais pēc abu atļauju (muitas noliktavas procedūras un IDR) atkārtotas novērtēšanas piešķir divas atsevišķas atļaujas, vienu attiecībā uz muitas noliktavas procedūru, vienu — IDR.

2.4. Jauni centralizētas muietošanas pieteikumi

2.4.1. Definīcijas

– **Centralizēta muietošana (CM) (SMK 179. pants, DA 149. pants un ĪA 229.–232. pants)** — atļauj turētājam iesniegt vai darīt pieejamu tās valsts muitas iestādē, kurā viņš veic uzņēmējdarbību, muitas deklarāciju par precēm, kas tiek uzrādītas muitai citā muitas iestādē Savienības muitas teritorijā.

– **Atļaujas izdevēja dalībvalsts (AID)**

Atļaujas devējai dalībvalstij ir vadoša nozīme. Šī dalībvalsts ir galvenais kontaktpunkts pieteikuma iesniedzējam/atļaujas turētājam. Tā atbild par atļaujas procesu, atļaujas piešķiršanu un atļaujas pārraudzību.

– **Iesaistītā(-ās) dalībvalsts(-is) (IDV)**

Iesaistītās dalībvalstis ir visas pārējās dalībvalstis, kas ir iesaistītas atļaujas procesā. Tās ir iesaistītas atļaujas procesā saskaņā ar apspriešanās procedūras noteikumiem. Pēc pieprasījuma tās atbalsta AID saistībā ar audita procesu, kā arī sniedz AID informāciju, kas varētu palīdzēt pārraudzīt atļauju. IDV arī atbild par to, lai tiktu nodrošināts, ka atļaujas turētājs ievēro valsts prasības attiecībā uz fiskāliem un statistikas aspektiem.

Eksporta gadījumā IDV ir dalībvalstis, kurās preces atrodas brīdī, kad tās deklarē eksportam.

– Uzraudzības muitas iestāde (SCO)

Šī muitas iestāde atbild par to, lai tiktu uzraudzīta muitas procedūras piemērošana precēm. Tā ir arī muitas iestāde, kurai saskaņā ar SMK 179. pantu iesniedz muitas deklarācijas un kura uzrauga atļaujas turētāja darbības.

Gadījumā, ja ir iesaistītas arī īpašas procedūras, ir ieteicams, lai SCO būtu arī īpašās procedūras kontroles muitas iestāde.

– Uzrādīšanas muitas iestāde(-es) (UMI)

UMI ir muitas iestāde, kas atbild par preču fiziskās atrašanās vietu. Tā kopā ar SCO atbild arī par darbību uzraudzīšanu un preču izlaišanu/kontroli.

Eksporta gadījumā uzrādīšanas iestāde ir iestāde, kurā preces atrodas deklarēšanas brīdī.

Izvešanas muitas iestāde var nebūt eksporta muitas iestāde. Tādā gadījumā izvešanas muitas iestāde nav uzrādīšanas muitas iestāde, kas iesaistīta atļaujas procesā.

2.4.2. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsaudītā pārbaudāmie jautājumi

Ja centralizētā muižošanā ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts, ir vajadzīga atļauja.

Tas nozīmē, ka ir jāiesniedz oficiāls pieteikums (sk. 2.4.3. punktu) un ka ir vajadzīgs pirmsaudīts, lai pārbaudītu apstākļus, kā arī ka ir jāīsteno konkrētas darbības CM vajadzībām.

CM pieteikuma iesniegšanas laikā pieteikuma iesniedzējam ir jābūt AEO atļaujai muitas vienkāršojumiem (Muitas kodeksa 179. panta 2. punkts).

2.4.3. Pārbaudāmā papildu informācija

- Uzrādīšanas muitas iestādes
- Atļaujā ietvertās dažādās personas
- Deklarācijas iesniegšana (savā vārdā vai kā tiešais vai netiešais pārstāvis)
- Pirms tam vai vienlaikus ir jāpiešķir to īpašo procedūru atļaujas, kam izmantos CM
- Pirms tam vai vienlaikus ir jāpiešķir citu vienkāršojumu atļaujas (IDR, VD, PN), ja tās apvienos
- Atliktais maksājums vai atliktā uzskaitē ar vispārēju galvojumu, ietverot PVN (SMK 89. panta un 95. panta 2. punkts).

Piezīme. Īpašas procedūras atļauju, kurā ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts, var izmantot, apvienojot vai neapvienojot ar centralizētas muižošanas atļauju:

– preču pārvietošanu var veikt saskaņā ar īpašu procedūru bez prasības iesniegt jaunu muitas deklarāciju, tādēļ tas nav CM piemērošanas jomā;

– bet, ja pēc pārvešanas uz otru dalībvalsti preces tiek atmuitotas citai muitas procedūrai, muitas deklarāciju var iesniegt pirmajā dalībvalstī, savukārt preces var atrasties otrajā dalībvalstī; tad ir vajadzīga CM atļauja.

Atbrīvojumu no prasības saņemt CM atļauju var piešķirt arī tad, ja muitas deklarācija ir iesniegta un preces uzrādītas muitas iestādēm, par kurām atbild viens muitas dienests (Muitas kodeksa 179. panta 1. punkts).

Ja atļauja joprojām ir vajadzīga valsts līmenī, pieteikuma iesniedzējam ir jābūt AEOC (SMK 179. panta 2. punkts).

Ja atļauja valsts līmenī netiek prasīta, pieteikuma iesniedzējam nav obligāti jābūt AEOC.

2.4.4. Kas var iesniegt pieteikumu, par kādām precēm un kādām procedūrām?

– Saistībā ar jautājumu par to, kas var iesniegt pieteikumu, sk. vispārīgo 2.1.1. punktu.

– Attiecībā uz jautājumu — par kādām precēm un kādām procedūrām: saskaņā ar DA 149. panta 1. punktu tranzīts un pagaidu uzglabāšana nav ietverti. Apvienojumā ar citiem vienkāršojumiem vai īpašām procedūrām tiek piemēroti jebkādi ar tranzītu un pagaidu uzglabāšanu saistītie ierobežojumi.

– Saskaņā ar DA 149. panta 2. punktu, ja CM apvieno ar IDR, piemēro DA 150. panta ierobežojumus.

2.4.5. Pieteikums, apspriešanās un piešķiršanas procedūra

Saistībā ar pieteikuma un atļaujas datu prasībām sk. DA/ĪA A pielikuma datus.

Kamēr muitas lēmumu sistēma vēl nav gatava, A pielikuma piemērošana nav obligāta. Tādēļ, to aizstājot, būtu jāizmanto PDA 12. pielikuma formāts un saturs (VD un IDR veidlapās attiecībā uz CM ir jāizmanto īpašs kods).

CM gadījumā starp dalībvalstīm īsteno īpašu apspriešanos (ĪA 229. pants).

➤ Projekta nosūtīšana iesaistītajai dalībvalstij

Atļaujas izdevējs muitas dienests (AID) iesaistītajai(-ām) dalībvalstij(-īm) nosūta pieteikumu + atļaujas projektu + kontroles plānu (attiecīgā gadījumā) + papildu informāciju ne vēlāk kā **60 dienu** laikā pēc pieteikuma pieņemšanas dienas. Šo laikposmu samazinās līdz 45 dienām, kad būs ieviestas CCI un AES sistēmas.

➤ Iesaistītās dalībvalsts iebildumi vai piekrišana

IDV paziņos savu piekrišanu vai iebildumus **60 dienu** laikā pēc dienas, kad tā ir saņēmusi atļauju. Šo laikposmu samazinās līdz 45 dienām, kad būs ieviestas CCI un AES sistēmas.

Ja tiek paziņoti iebildumi un 90 dienu laikā pēc atļaujas projekta paziņošanas datuma nav panākta vienošanās, **atļauju nepiešķir attiecībā uz daļām, par kurām tika izvirzīti iebildumi. Ir atļauts 30 dienu pagarinājums.**

Piemēri. Viena no IDV var noraidīt kādu muitas procedūru vai nepieļaut dažu paaugstināta riska preču ieviešanu. Šādos gadījumos var pieņemt lēmumu šo muitas procedūru vai šīs paaugstināta riska preces izslēgt no atļaujas.

Atļaujas izdevējai dalībvalstij būtu jānovērtē, vai atļauju var pienācīgi izmantot, nepanākot pilnīgu vienošanos ar iesaistīto dalībvalsti.

Pretējā gadījumā atļaujas izdevēja dalībvalsts var izvēlēties noraidīt pieteikumu, atsaucoties uz pamatotiem iemesliem.

Negatīva lēmuma pieņemšanas gadījumā pieteikuma iesniedzējs var izmantot savas tiesības tikt uzklausītam un, visbeidzot, iesniegt apelāciju dalībvalstī, kurā tika pieņemts lēmums (Muitas kodeksa 44. pants).

Piezīme. Saskaņā ar ĪA 229. panta c) punktu atļaujas projektam, ko AID nosūta citai dalībvalstij, pievieno citus dokumentus par statistikas un PVN jautājumiem (sk. I–IV pielikumu).

2.4.6. Iekasēšanas izmaksu dalīšana, administratīvā vienošanās un konvencija (sk.1. pielikumu)

Ja piešķir atļauju preču laišanai brīvā apgrozībā, iesaistītajām dalībvalstīm ir jāvienojas par valstu iekasēšanas izmaksu dalīšanu.

a) **Administratīvā vienošanās** attiecībā uz tādu valsts iekasēšanas izmaksu piešķiršanu, ko patur, nododot tradicionālos pašu resursus ES budžetā, tika pieņemta CCC–GCR sanāksmes laikā 2008. gada 29. un 30. aprīlī. Vienošanās ir spēkā no 2009. gada 1. janvāra dalībniekiem, kas to bija parakstījuši līdz minētajam datumam, un no parakstīšanas datuma tiem, kuri to parakstīja vēlāk.

Administratīvās vienošanās teksts ir pieejams TAXUD ĢD tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

b) Dalībvalstu pārstāvji **Konvenciju** par centralizētu muižošanu attiecībā uz tādu valsts iekasēšanas izmaksu sadalīšanu, ko patur, nododot tradicionālos pašu resursus ES budžetā, parakstīja 2009. gada 10. martā. Šī konvencija attiecas arī uz preču laišanas brīvā apgrozībā vienotajām atļaujām, kā noteikts 1. panta 13. punktā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2454/93, kas grozīta ar 2008. gada 17. novembra Regulu (EK) Nr. 1192/2008.

Konvencija stāsies spēkā pēc tam, kad to būs ratificējušas visas dalībvalstis, bet to var piemērot arī pirms tam starp dalībvalstīm, kuras ir īstenojušas vajadzīgās procedūras un paziņojušas, ka jau vēlas to piemērot. Uz šīm dalībvalstīm tad vairs neattieksies administratīvā vienošanās. Šī administratīvā vienošanās vairs nebūs spēkā, kad visas dalībvalstis būs ratificējušas konvenciju.

c) Situācija 2016. gada 1. maijā

Lielākā daļa dalībvalstu ir ratificējuši Konvenciju par centralizētu muižošanu, taču process joprojām norisinās. Tādēļ konvencija, visticamāk, nestāsies spēkā 2016. gada 1. maijā, jo saskaņā ar tās 7. panta 3. punktu pēdējai parakstītājai dalībvalstij būtu bijis jāpaziņo visu iekšējo procedūru īstenošana 90 dienas pirms minētā datuma.

Tāpēc attiecīgi līdz brīdim, kad konvencija stāsies spēkā, jebkura dalībvalsts var paziņot, ka piemēros konvenciju savās attiecībās ar dalībvalstīm, kuras ir iesniegušas tādas pašas paziņojumus.

Pretējā gadījumā ir ieteicams pagarināt administratīvās vienošanās piemērošanu līdz konvencija stājas spēkā. Tādā gadījumā ir jāatjaunina administratīvās vienošanās veidlapa, lai atsauktos uz tiesību aktiem, kas saistīti ar SMK/Komisiju un lai tā būtu piemērojama centralizētas muitošanas atļaujām, kuras piešķirtas pēc 2016. gada 1. maija.

2.4.7. Apvienošana ar standarta deklarāciju vai vienkāršotu deklarāciju

Saskaņā ar ĪA 231. pantu CM var izmantot, iesniedzot standarta deklarāciju SCO. Tā var arī būt vienkāršota deklarācija neatkarīgi no tā, vai to izmanto regulāri vai ne.

Piemērs. CM ir atļauta ar standarta deklarāciju, bet vienu reizi mēnesī tās vietā iesniedz vienkāršotu deklarāciju, bez atļaujas, jo to nedara regulāri.

ĪA 231. pantā ir aprakstīta dažādā informācijas apmaiņa starp SCO un UMI, lai kontrolētu un/vai izlaistu preces (sīkāku informāciju sk. 2.4.7. punktā).

Fiskālu un statistikas apsvērumu dēļ, kā arī saskaņā ar ĪA 231. un 232. pantu SCO nosūta standarta vai vienkāršoto deklarāciju UMI un pēc tam tā tai nosūta jebkādu grozījumu vai spēku zaudējušus noteikumus muitas deklarācijā pēc preču izlaišanas.

Piezīme. Vienkāršotas deklarācijas (vai ieraksta deklarētāja reģistros) gadījumā UMI arī saņem papildu deklarāciju (un jebkādu grozījumu vai spēku zaudējušus noteikumus).

2.4.8. CM un IDR apvienošana ar uzrādīšanas paziņojumu un bez uzrādīšanas paziņojuma

Ja CM apvieno ar IDR atļauju ar uzrādīšanas paziņojumu, piemēro ĪA 234., 235. un 236. pantu.

Papildus šiem pantiem un gadījumā, ja saskaņā ar SMK 182. panta 3. punktu ir piešķirts uzrādīšanas atbrīvojums, atļaujas turētājam ir jāizpilda ĪA 234. panta 1. punkta f) pielikumā noteiktais pienākums.

Atļaujas turētājs nodrošina, ka pagaidu uzglabāšanas vietu darbības atļaujas turētājam ir informācija, kas nepieciešama, lai apliecinātu pagaidu uzglabāšanas beigas.

Tādēļ tas ir atkarīgs no atļauju turētāju vienošanās, lai pagaidu uzglabāšanas vietu darbības atļaujas turētājs var PU slēgt IDV sistēmā (sk. 2.3.7. punktu). Šāda vienošanās nav vajadzīga dalībvalstīs, kurās ir nodrošināts elektroniska izlaišanas paziņojuma atvieglojums.

Ja CM apvieno ar IDR un PN (trīs atļaujas) un ja muitai uzņēmēja IT sistēmā ir piekļuve papildu deklarācijai, uzraudzības muitas iestādes pienākums ir nosūtīt šīs deklarācijas ziņas uzrādīšanas muitas iestādei (ĪA 232. panta 2. punkts) uzraudzības, PVN un statistikas vajadzībām.

2.4.9. Ārējie jautājumi, kas nav saskaņoti

a) Statistika

Extrastat tiesību aktā (Regulas (EK) Nr. 471/2009 par statistiku attiecībā uz ārējo tirdzniecību 7. panta 2. punkts) ir noteikts, ka “no dienas, kad sāk īstenot mehānismu datu

savstarpējai apmaiņai”, AID būtu statistikas vajadzībām jānosūta muitas deklarācijas ziņas otras dalībvalsts muitai (kurai tās pēc tam būtu jāpārsūta savam statistikas birojam). Saņēmējs statistikas birojs pēc tam izmanto atsūtītos datus, lai sagatavotu statistiku attiecībā uz ES ārējo tirdzniecību (un arī uz valsts tirdzniecību).

Salīdzinot ar VPVA prasībām, progresīvāks aspekts saistībā ar paredzamo CCI sistēmu un AES ir tas, ka atļaujas turētājam vairs nav nepieciešamības sazināties ar IDV statistikas iestādēm.

b) Importa PVN prasības

Importa PVN deklarēšanas un iekasēšanas process pārejas periodā nedrīkstētu mainīties. Atļaujas turētājs nodrošina, ka attiecīgajā dalībvalstī tiek pienācīgi veikts maksājums. Līdz kļūs pieejama IT sistēma, valsts līmenī ir ļoti dažādi PVN apstrādes veidi. Saistībā ar pašreizējām un jaunām centralizētas muižošanas atļaujām uzņēmējs ir atbildīgs par PVN informācijas norādīšanu atbilstīgi iesaistīto dalībvalstu prasībām. Vai nu atļaujā, vai CM atļaujas pielikumā būtu sīki jāizklāsta iesaistītās dalībvalsts prasības attiecībā uz importa PVN informācijas iesniegšanu. Tādēļ atļaujas izdevējai dalībvalstij un iesaistītajai dalībvalstij apspriešanās procedūras gaitā būtu jānoskaidro PVN prasības. Tāpat apspriešanās procedūras gaitā būtu jānoskaidro atļaujas turētāja pienākums saņemt PVN numuru vai izraudzīties fiskālu pārstāvi iesaistītajā dalībvalstī, lai pieteikuma iesniedzējs varētu izpildīt savu pienākumus **pirms** atļaujas piešķiršanas.

Saistībā ar PVN IDV piemēro divus modeļus, proti, vai nu IDV izmanto atliktās uzskaites, vai atliktā maksājuma modeli.

– Atliktā maksājuma modelis

Atļaujas turētājs iesniedz muitas deklarāciju AID. Nav prasības IDV muitas dienestiem iesniegt importa PVN deklarāciju. Šī deklarācija var būt vai nu papīra, vai elektroniskā formā, un tajā ir jābūt visai vajadzīgajai informācijai, lai IDV varētu aprēķināt un iekasēt jebkādu paredzēto PVN.

– Atliktās uzskaites modelis

Atļaujas turētājs iesniedz muitas deklarāciju AID. Būs jāiesniedz periodiska fiskālā deklarācija IDV fiskālajām iestādēm. Šī deklarācija var būt vai nu papīra, vai elektroniskā formā, un tajā ir jābūt visai vajadzīgajai informācijai, lai IDV varētu aprēķināt un iekasēt jebkādu paredzēto PVN.

Citi jautājumi

Kontroles nolūkā PVN deklarācijas pārbaude dalībvalstīs var atšķirties. Dažas dalībvalstis pārbaudes veikšanai var pieprasīt AID iesniegtās muitas deklarācijas kopiju.

Plašāku informāciju sk. šo norādījumu 2. pielikumā.

c) Akcīzes preces

Lai ievestu akcīzes preces, centralizēta muižošana attiecas tikai uz tādu muitas formalitāšu centralizēšanu, kas ir saistītas ar akcīzes preču laišanu brīvā apgrozībā. Laišana brīva apgrozībā fiziski notiek uzrādīšanas dalībvalstī. Tādēļ uzraudzības muitas iestādei ir uzrādīšanas dalībvalstij jāsniedz vajadzīgā informācija. Šāda informācija ļauj uzrādīšanas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai nu piemērot importētājam vai tā pārstāvim akcīzes

nodokļa parādu, vai pārliecināties, ka reģistrēta nosūtītāja iesniegts e-AD projekts atbilst importa deklarācijas saturam, ja nolūks ir:

- laist brīvā apgrozībā un nodot patēriņam preces — jāmaksā akcīzes nodoklis;
- laist brīvā apgrozībā pēc pārvietošanas saskaņā ar nodokļa atlikšanas režīmu — jāpieprasa pierādījumi par turpmāko pārvietošanu *EMCS* ietvaros;
- laist brīvā apgrozībā un izvietot preces akcīzes preču noliktavā, kā arī atlikt akcīzes nodokli, norādot atbilstīgu *CPC2* — jāpieprasa pierādījumi par ierakstīšanu noliktavas uzskaitē saskaņā ar valsts tiesību aktiem akcīzes preču jomā.

Lai izvestu akcīzes preces, centralizēta muišošana attiecas tikai uz tādu muitas formalitāšu centralizēšanu, kas ir saistītas ar eksportu. Uzraudzības muitas iestādei ir jānosūta nosūtīšanas dalībvalstij izlaišanas ziņojums. Kad uzraudzības muitas iestāde ir saņēmusi apstiprinājumu par preču izvešanu no ES, tai šī informācija ir jāsniedz nosūtīšanas dalībvalstij, lai nosūtīšanas dalībvalsts akcīzes iestādes varētu slēgt *EMCS* pārvietošanu.

Ziņas par savstarpējo pārbaudi un faktisko informācijas plūsmu nevar nodrošināt, pirms nav stabilizējies *L4 BPM* par centralizētu muišošanu.

2.4.10. Kontroles plāna izstrāde attiecīgā gadījumā

Saskaņā ar ĪA 233. panta 1. un 4. punktu kontroles plāns ir obligāts, ja CM apvieno ar IDR atļauju. Tādā gadījumā kontroles plānā norāda uzdevumu sadali starp atļaujas izdevēju dalībvalsti un iesaistīto dalībvalsti + starp *SCO* un *UMI*, kā minēts ĪA 233. panta 4. punktā. Kontroles plāns attiecībā uz IDR ar CM īpatnībām vienmēr ir jāgatavo AID un jāpaziņo IDV.

Tajā arī ņem vērā aizliegumus un ierobežojumus, kas piemērojami uzrādīšanas muitas iestādes atrašanās vietā (*sk. pielikumu “Kopīgs kontroles plāns”*).

Papildus kontroles plānam attiecībā uz IDR pievieno dažas konkrētas tabulas/informāciju par uzdevumu sadali starp dalībvalstīm, paskaidrojot, kā rīkoties paziņojuma atbrīvojuma gadījumā.

2.4.11. Procedūras noteikumi — informācijas apmaiņa (kad ir gatavas visas konkrētā atļaujā iesaistītu dalībvalstu IT sistēmas)

a) Standarta un vienkāršotu deklarāciju gadījumā *SCO* veic automatizētu riska analīzi un attiecīgās kontroles darbības saskaņā ar SMK 179. panta 3. punktu, pamatojoties uz muitas deklarāciju.

- 1) Standarta vai vienkāršoto deklarāciju nosūta *UMI* kopā ar saistītās riska analīzes rezultātiem.
- 2) Ar tās palīdzību *UMI* informē, ka preces var izlaist vai ka ir vajadzīga muitas kontrole.
- 3) *UMI* veic savu riska analīzi saskaņā ar valsts tiesību aktiem muitas jomā un citiem ar muitu nesaistītiem tiesību aktiem, lai noteiktu, vai ir jāveic kontroles

² Akcīzes preču noliktavas atļauja var arī būt citai personai, nevis vienkāršojuma atļaujas turētājam.

darbības. Ja jāveic, tā informē *SCO*, ka kontroles darbības ir jāveic, tādēļ preču izlaišanu nevar apstiprināt nekavējoties (ĪA 231. panta 5. punkts).

- 4) Ja nav jāveic, tai ir jāņem vērā *SCO* pieprasījums īstenot kontroli (ĪA 231. panta 6. punkts).
- 5) Tā veic *SCO* pieprasītās kontroles darbības un/vai savas kontroles darbības un pēc pabeigšanas nosūta rezultātus *SCO* (SMK 179. panta 5. punkts).
- 6) Saskaņā ar SMK 179. panta 6. punktu tikai *SCO* var pieņemt lēmumu par preču oficiālu izlaišanu, ņemot vērā rezultātus, kas iegūti no iespējamās kontroles, kuru tā veikusi pati un/vai UMI.
- 7) Tā nekavējoties informē UMI par preču izlaišanu saskaņā ar ĪA 231. panta 7. punktu.
- 8) UMI tiek nosūtīta standarta deklarācija vai papildu deklarācija (saskaņā ar ĪA 232. panta 1. punkta b) apakšpunktu vienkāršotas deklarācijas gadījumā) galvenokārt fiskālām un statistikas vajadzībām.
- 9) Standarta deklarācijas vai papildu deklarācijas grozījumu vai spēkā neesošu noteikumu gadījumā tie ir jāpaziņo UMI saskaņā ar ĪA 232. panta 1. punktu.

Izvešanas gadījumā ĪA 231. panta 8. punktā ir noteikts, ka *SCO* kārto arī *ECS* informācijas apmaiņu ar deklarēto izvešanas muitas iestādi.

Tādēļ tieši *SCO* var apliecināt preču izvešanu deklarētājam saskaņā ar ĪA 334. pantu.

b) IDR gadījumā uzrādīšanas paziņojums tiek iesniegts *SCO*, kas pieņem lēmumu par to, vai ir jāveic kontrole, pamatojoties uz saņemto informāciju, kā arī kontroles plānā paredzēto.

Tā pārsūta uzrādīšanas paziņojumu UMI ar iespējamu pieprasījumu veikt kontroli.

Piemēro ĪA 231. panta 5.–7. punktu, izņemot to, ka, iespējams, ne *SCO*, ne UMI nevarēs veikt automatizētu riska analīzi, pamatojoties uz darījumiem.

Iepriekš norādīto 2.–9. posmu attiecībā uz standarta vai vienkāršotu deklarāciju piemēro mutatis mutandis.

Izvešanas gadījumā piemēro DA 150. panta 4. punktā paredzētos IDR nosacījumus, ņemot vērā, ka CM gadījumā saskaņā ar ĪA 1. panta 16. punktu izvešanas muitas iestāde ir *SCO*.

2.4.12. PDA aspekti, kas ir piemērojami līdz IT sistēmu atjaunināšanai

a) Piešķiršanas procedūra

Saskaņā ar ĪA 229. panta 4. punktu apspriešanās laikposmu pagarina par:

– 15 dienām, lai AID paziņotu pieteikumu IDV, un 15 dienām, lai IDV informētu par piekrišanu vai iebildumiem;

– 30 dienām, lai pieņem lēmumu, ja 90 dienu laikā nav panākta vienošanās.

PDA 19. pantā ir noteikts, ka, kamēr nav ieviesta muitas lēmumu sistēma, dalībvalstis Komisijai nosūta pieteikumu un atļauju sarakstu, un Komisija publisko informāciju saglabā *CIRCA BC* (atklāt drīkst tikai nekonfidenciālus datus).

PDA 20. pantā ir noteikts, ka AID joprojām var noraidīt pieteikumu nesamērīga administratīvā sloga dēļ, kā bija paredzēts MKĪN 253.h panta 5. punktā.

b) Kontroles plāns un ārēji jautājumi

Saskaņā ar ĪA 229. panta 5. punktu pārejas periodā neatkarīgi no izmantotās muitas deklarācijas tipa vienmēr ir jāizstrādā kontroles plāns ar CM specifiku (sk. 2.4.5. punktu), kas ir jāpaziņo IDV.

Atļaujas turētājam ir katrai iesaistītajai dalībvalstij jāpaziņo PVN un statistikas aspekti. Katra iesaistītā dalībvalsts apkopo informāciju savām valsts vajadzībām. Par statistikas informāciju, kura ir jāiesniedz *EUROSTAT*, atbild AID, kam attiecīgā informācija būtu jānosūta savam statistikas birojam.

c) Informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem

Pārejas posmā nav ieviesta nekāda kopīga IT sistēma, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu starp *SCO* un *UMI*. Tādēļ PDA 18. panta 2. punktā ir noteikts, ka var turpināt izmantot pašreizējos informācijas apmaiņas līdzekļus, ko izmanto *VPVA*, ja vien tiek ievērots *SMK 179.* pants.

Savukārt 18. panta 1. punktā ir noteikts, ka atļaujā iesaistītajiem muitas dienestiem ir jāparedz pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību vajadzīgajai informācijas apmaiņai kontroles un/vai preču izlaišanas nolūkā.

Tas nenozīmē, ka ar informāciju ir jāapmainās par katru operāciju pirms preču izlaišanas, bet gan ka ir jāvienojas, kā risināt preču izlaišanas jautājumus, ņemot vērā gan *SCO*, gan *UMI* prasības.

Izvešanas gadījumā muitas deklarāciju var iesniegt IDR ietvaros līdz tiek pienācīgi atjaunināta AES.

2.4.13. Atļaujas pārraudzība

Saskaņā ar ĪA 230. pantu atļauja ir jāpārrauga AID muitas dienestam. Taču AID to var darīt tikai tad, ja ir sadarbība ar visiem pārējiem iesaistītajiem muitas dienestiem.

Katram muitas dienestam būtu jāinformē AID par jebkādam izmaiņām, kas var skart atļauju, un AID būtu nekavējoties citām iesaistītajām dalībvalstīm jādara pieejama visa attiecīgā informācija, kas ir tās rīcībā un ir saistīta ar atļaujas turētāja darbībām.

Pārejas periodā dalībvalstis nosaka to, kādā veidā tās cita citu informē apspriešanās procedūras gaitā.

2.5. Jauni pašnovērtējuma (PN) pieteikumi

2.5.1. Definīcijas papildu elementi

PN nav muitas deklarācijas jauna vai papildu veidlapa vai tips, bet gan tikai vienkāršojums, kurš ļauj konkrētus muitas dienestu uzdevumus “deleģēt” uzņēmējam.

Ja PN izmanto laikā, kad precēm piemēro muitas procedūru, un reeksporta laikā, ir vajadzīga muitas deklarācija, kas var būt standarta deklarācija, vienkāršota deklarācija vai ieraksts deklarētāja reģistros.

Piezīme. IDR ar vai bez papildu deklarācijas atbrīvojuma nav PN priekšnoteikums.

2.5.2. Nosacījumi un kritēriji atļaujas piešķiršanai un pirmsaudītā pārbaudāmie jautājumi

Saskaņā ar SMK 185. panta 2. punktu pieteikuma iesniedzējam ir jābūt **AEOC**.

Konkrētie pārbaudāmie jautājumi ir atkarīgi no pieteikuma pieprasītajiem deleģējumiem (sk. 2.5.3. punktu).

Pieteikumos un atļaujās uzņēmējam būtu jāatzīmē deleģējums(-i), uz ko tas vēlas pieteikties.

Piezīme. Ja pašnovērtējumu atļauj tādai muitas procedūrai, kam jau ir atļauts ieraksts deklarētāja reģistros, uzņēmējam ir divas dažādas, bet papildinošas atļaujas — pašnovērtējuma atļauja un atļauja izdarīt ierakstu deklarētāja reģistros.

Veidlapas

Kamēr vien nav atjauninātas dalībvalstu SMK lēmumu sistēmas, tostarp jauniem pieteikumiem un atļaujām, DA 2. pantā ir noteikts, ka muitas dienests var noteikt alternatīvu datu kopumu, kas atšķiras no DA A pielikuma, ņemot vērā 6. punkta noteikumus.

Saskaņā ar PDA 2. punktu, līdz SMK muitas lēmumu sistēmu ieviešanai, pieteikumus un atļaujas var sagatavot, izmantojot citus līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes, arī papīra formātā.

Piezīme. Tā kā PN ir jauns atvieglojums, ko paredz SMK, nav risināmu jautājumu saistībā ar atkārtotu novērtēšanu.

2.5.3. Kas var iesniegt pieteikumu, par kādām precēm un kādām procedūrām?

Pārstāvji var iesniegt PN pieteikumu, bet, ja PN apvieno ar IDR, piemēro tos pašus noteikumus, kas attiecas uz IDR.

Ietverto muitas procedūru saraksts būtu jānorāda PN atļaujā (ja PN izmanto ar IDR atļauju, ir piemērojami ar IDR saistītie izņēmumi).

2.5.4. PN veidi

Saskaņā ar SMK 185. panta 1. punktu un DA 152. pantu atkārtots novērtējums ietver divu veidu deleģējumu — vienu saistībā ar muitas formalitātēm un otru ar muitas kontroli:

(a) lai noteiktu maksājamo ievadmaksas un izvedmaksas nodokļa summu;   (b) lai īstenotu konkrētas kontroles darbības muitas uzraudzības ietvaros saistībā ar atbilstību atļaujā noteiktajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

Saistībā ar a) apakšpunktu šis deleģējums šķiet lietderīgāks, ja muitai netiek iesniegta papildu deklarācija (proti, VD vai ieraksta deklarētāja reģistros gadījumā ar papildu deklarācijas atbrīvojumu vai tiešas piekļuves gadījumā atļaujas turētāja sistēmai).

Saskaņā ar ĪA 237. pantu atļaujas turētājam ir jānosaka maksājamā nodokļa summa par atļaujā noteikto laikposmu.

Pēc šā laikposma beigām 10 dienu laikā šīs atļaujas turētājs iesniedz uzraudzības muitas iestādei ziņas par noteikto summu.

Muitas parādu uzskata par paziņotu šīs iesniegšanas brīdī. Turētājs šo summu samaksā atļaujā noteiktajā laikposmā un ne vēlāk kā Muitas kodeksa 108. panta 1. punkta noteiktajā termiņā (10 dienas pēc muitas parāda pašpaziņošanas).

Saistībā ar b) apakšpunktu kontroles deleģēšana, lai pārbaudītu atbilstību aizliegumiem un ierobežojumiem, būs iespējama tikai tad, ja par to ir vienojušās iestādes, kuras nav muitas dienesti un ir kompetentas attiecīgo aizliegumu un ierobežojumu jautājumā.

Piezīme. Muitas kontroles deleģēšanai uzņēmējam var būt nepieciešams grozīt tiesību aktus, kas neattiecas uz muitas jomu un ir saistīti ar attiecīgās kontroles veidu. Valstu muitas dienestiem ir ieteicams sadarboties ar muitas dienestiem citās administrācijās, lai izpētītu konkrētos iespējamos deleģējumus (ir jāapzina gadījumi praksē).

2.5.5. Pārraudzība un kontrole

Muita pārbauga atļaujas pienācīgu izmantošanu, veicot pirmsaudītu un pēcieviešanas auditus.

Uzņēmējam deleģētā kontrole, ko tas īsteno, neliedz muitas dienestam kontrolēt, kā uzņēmējs pilda sev deleģētos uzdevumus. Muita turpina pārraudzīt šādu deleģēšanu, un tādējādi attiecībā uz konkrēto deleģējumu var tikt veiktas kontroles darbības.

Ir jānodala riska pārvaldība, kas paliek muitas dienesta atbildībā (kura rīcībā ir konfidenciāla informācija, kas netiks atklāta PN atļaujas turētājam), un uzņēmēja veiktā kontrole.

Piezīme. Ja tiesību aktos ir noteikts, ka muitai ir jāveic konkrēta veida kontrole, šo uzdevumu nav iespējams deleģēt uzņēmējam.

2.5.6. Īpašs gadījums, kad notiek apvienošana ar IDR

Saskaņā ar DA 151. pantu pašnovērtējuma apvienošana ar IDR atļauj tikai tādām muitas procedūrām, kuras ir atļautas arī IDR (kā minēts DA 150. panta 2. punktā), un reeksportam.

Saskaņā ar ĪA 225. pantu, ja PN piešķir ar IDR, atļaujas turētājam var atļaut darīt pieejamu papildu deklarāciju, nodrošinot tiešu piekļuvi tā sistēmai vai iesniedzot papildu deklarāciju. Tādēļ muitas dienesti varēs iegūt vajadzīgos datus no papildu deklarācijas statistikas fiskālām un kontroles vajadzībām (piemēram, SURV).

Piemēram, piekļuvi varētu nodrošināt ar valsts standarta risinājumiem, kas samazina muitas un tirdzniecības izmaksas (tīmekļa pakalpojums un XML ziņas).

3. Kādi noteikumi ir piemērojami spēkā esošām atļaujām 2016. gada 1. maijā? Kad mainīsies procedūras noteikumi?

3.1. Visu vienkāršošanu kopīgās daļas

3.1.1. Kā interpretēt spēkā esošu atļauju saskaņā ar DA 251. un 254. pantu?

Ir jānodala divas lietas, proti, atļaujas derīgums un procedūras noteikumi, kas ir jāpiemēro šīs atļaujas izmantošanai.

a) Atļaujas, kas 2016. gada 1. maijā jau ir spēkā un kam nav ierobežota derīguma termiņa, paliek spēkā līdz to atkārtotai novērtēšanai (DA 251. panta 1. punkta b) apakšpunkts). Atkārtotu novērtēšanu veic, pamatojoties uz SMK jauno noteikumu nosacījumiem un kritērijiem, un tā notiks 2019. gada 1. maijā, izņemot VPVA (DA 250. panta 1. punkts interpretējams kopā ar ĪA 345. panta 1. punktu).

Iepriekš minētās atkārtotās novērtēšanas gaitā pieņemtie lēmumi atceļ atkārtoti novērtētās atļaujas un attiecīgos gadījumos piešķirs jaunas atļaujas. Ja būs jāpiešķir jauna atļauja, tas notiks atkārtotās novērtēšanas gaitā, un uzņēmējs neiesniegs jaunu pieteikumu.

Atļaujas, kas tika piešķirtas saskaņā ar MK/MKĪN, tiks interpretētas atbilstīgi atbilstību tabulai DA 90. pielikumā. Saskaņā ar jauno Muitas kodeksu ir obligāti jāizmanto jaunā terminoloģija.

Piezīme. Atļauju turētāji būtu jāinformē par terminoloģijas izmaiņām un attiecīgā gadījumā par atbilstībām, kas uzņēmējam ir jāizvēlas.

b) Saskaņā ar DA 254. pantu visas atļaujas, kas paliek spēkā 2016. gada 1. maijā, vairs nedrīkst izmantot ar MK un MKĪN procedūras noteikumiem, un tām ir jāatbilst SMK jaunajiem procedūras noteikumiem. Plašākai informācijai par to, kas ir vajadzīgs konkrētu veidu atļaujām, sk. attiecīgos turpmāk minētos piemērus.

3.1.2. Atkārtota novērtēšana

Atkārtota novērtēšana var ietvert divu dažādu veidu pārbaudi:

1) jauno SMK kritēriju novērtēšanu;

2) tādu kritēriju atkārtotu novērtēšanu, kas bija spēkā jau saskaņā ar KMK/MKĪN un kam atļaujas turētājs nodrošināja atbilstību, ja šie kritēriji ņem vērā tādu pašu darbības jomu, kādu paredz SMK un SMK DA/ĪA (sk. turpmāk norādītās tabulas attiecībā uz VD, 3.2.2. punktu, un IDR, 3.3.2. punktu).

Mērķis ir nepieļaut darba dublēšanos.

a) Kā būtu atkārtoti jānovērtē spēkā esošās atļaujas?

ĪA 345. panta 1. punktā ir noteikts, ka muitas dienesti pēc atkārtotas novērtēšanas atceļ DA 250. panta 1. punktā minētās atļaujas un attiecīgā gadījumā piešķir jaunas atļaujas. Tomēr ir svarīgi norādīt, ka atkārtotas novērtēšanas gadījumā **atļaujas turētājam nav obligāti jāiesniedz jauns pieteikums**, lai atļauju turētājiem neradītu administratīvo slogu, pat ja saskaņā ar ĪA 345. pantu ir jāizsniedz jauna atļauja.

Piezīme. Ja atkārtotās novērtēšanas rezultāts ir negatīvs, atceltās atļaujas turētājs var nekavējoties iesniegt jaunas atļaujas pieteikumu. Praktisks risinājums, izmantojot kompromisu.

Tādējādi tieši dalībvalstis var ietvert atļaujas MLPS, ja atļaujā ir iesaistīta vairāk nekā viena dalībvalsts. Tomēr augšupielāde MLPS var notikt tikai pēc tam, kad sistēma būs gatava.

b) Kad būtu jāveic atkārtotā novērtēšana?

Vienkāršojumu atkārtotā novērtēšana būtu jākoordinē ar AEO atkārtoto novērtēšanu, kad tāda ir jāveic, un/vai tajā būtu atkārtoti jāizmanto citu pārraudzības darbību rezultāti un jebkādas citas atļaujas, kas apvienotas ar šo vienkāršojumu.

Tādu pašreizēju atļauju kontekstā, kam nav noteikts beigu datums, dalībvalsts var izlemt:

- plānot un veikt šo atļauju atkārtoto novērtēšanu visā pārejas posma gaitā;
- ļaut pašreizējām atļaujām būt spēkā līdz 2019. gada 30. aprīlim, kad tās tiks atceltas;
- pēc novērtējuma izdot jaunas (SMK) atļaujas, taču noteikt to spēkā stāšanās datumu 2019. gada 1. maijā.

Piemērs. Atkārtota novērtēšana 2018. gada jūnijā, pašreizējās atļaujas atceļot 2019. gada 1. janvārī.

Dalībvalstis var izvēlēties atkārtotās novērtēšanas datumu.

Tas ļaus dalībvalstīm plānoti pārvaldīt ar spēkā esošo atļauju atkārtoto novērtēšanu saistīto darbu noslogojumu, kādēļ atkārtoto novērtēšanu varēs veikt mēnešu vai gadu laikā atkarībā no atļauju daudzuma un pieejamajiem resursiem. Vienlaikus netiks negatīvi ietekmēti spēkā esošu atļauju turētāji, jo viņi varēs turpināt izmantot savas atļaujas pašreizējā režīma ietvaros tik ilgi, cik tas būs likumīgi iespējams.

Jaunās atļaujas ar derīguma datumiem būs jāreģistrē valstu/centrālajās muitas lēmumu sistēmās pirms to stāšanās spēkā datuma, lai, pienākot šādam datumam, tās sistēmās jau būtu aktīvas.

Piezīme. Tāpat ir ieteicams atkārtoto novērtēšanu pēc iespējas (ja šie datumi ir pirms 2019. gada vidus) saskaņot ar SMK elektronisko sistēmu ieviešanu.

Piezīme. AES ieviešana pabeigs šo konkrēto pārejas periodu (vēlākais 2020. gada martā). Tādēļ atkārtoti novērtētajās atļaujās un jaunajās atļaujās būtu jāņem vērā jaunie eksporta izmantošanas nosacījumi, taču atļauju turētāji var piemērot pārejas pasākumus, līdz eksporta sistēmas tiek atjauninātas.

Piemēri.

1) Ja atkārtoto novērtēšanu veic 2017. gada 1. februārī un attiecīgā sistēma šajā laikā ir atjaunināta/gatava, jaunā atļauja būs nekavējoties piemērojama ar jaunajiem procedūras noteikumiem.

2) Ja atkārtoto novērtēšanu veic 2017. gada 1. februārī, bet attiecīgā sistēma būs gatava 2017. gada decembrī, jaunās atļaujas aptur, līdz sistēma būs gatava; līdz tam piemēro IT pārejas pasākumus.

3.2. Spēkā esošas VD atļaujas

3.2.1. Kā lasīt atļauju 2016. gada 1. maijā?

Saskaņā ar DA **90. pielikumu** (“DA 254. pantā minētā atbilstības tabula”), šīs atļaujas kļūst par “vienkāršotas deklarācijas” atļaujām, kā noteikts Muitas kodeksa 166. panta 2. punktā.

VD atļaujas, kas pie ieviešanas kā deklarāciju ļauj izmantot komerciālus un administratīvus dokumentus, paliek spēkā līdz valstu importa sistēmu atjaunināšanai (PDA 16. panta 2. punkts).

Piezīme. Ja 2019. gada 1. maijā importa sistēma nav atjaunināta, ir piemērojami PDA noteikumi, tādēļ uzņēmēji var turpināt izmantot šos dokumentus pēc 2019. gada 1. maija, līdz importa sistēma ir gatava.

3.2.2. Atļaujas atkārtota novērtēšana

Visas VD atļaujas atkārtoti novērtē **pirms 2019. gada 1. maija**.

VDP atļaujas piešķir saskaņā ar dažiem AEO nosacījumiem un kritērijiem, kas noteikti KMK: 14.h pants (izņemot 1. punkta c) apakšpunktu), 14.i panta d), e) un g) punkts un 14.j pants (sal. ar MKĪN 253.c pantu).

Jaunais Muitas kodekss paredz dažus līdzīgus AEO kritērijus tiem, kas noteikti KMK — VDP atļaujas atkārtota novērtēšana var ietvert divu veidu pārbaudes:

- jauno kritēriju, kas nebija paredzēti, KMK novērtējumu;
- jau KMK spēkā esošo kritēriju, kam VDP atļaujas turētājs bija nodrošinājis atbilstību, atkārtotu novērtēšanu.

Turpmāk tabulā katram nosacījumam, kas ir jāizpilda, lai piešķirtu VD atļauju, ir sniegts salīdzinājums ar pašreizējiem noteikumiem.

Izpildāmie nosacījumi saskaņā ar DA 145. pantu	VDP atļauju atkārtota novērtēšana
DA 145. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kurā tieši minēts Muitas kodeksa 39. panta a) punkts un ĪA 24. pants: nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu	

vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību.	Nav pilnībā ietverts MKĪN 14.h pantā
DA 145. panta 1. punkta b) apakšpunkts: attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras tādu licenču un atļauju apstrādei, kuras ir piešķirtas saskaņā ar tirdzniecības politikas pasākumiem vai saistībā ar lauksaimniecības produktu tirdzniecību.	Tāds pats nosacījums, kā paredzēts MKĪN 14.i panta e) punktā
DA 145. panta 1. punkta c) apakšpunkts: pieteikuma iesniedzējs nodrošina to, ka attiecīgajiem darbiniekiem ir doti norādījumi informēt muitas dienestus, ja tiek konstatētas neatbilstības, un izstrādā procedūras muitas dienestu informēšanai par šādām neatbilstībām.	Tāds pats nosacījums, kā paredzēts MKĪN 14.i panta g) punktā
DA 145. panta 1. punkta d) apakšpunkts: attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzēja rīcībā ir atbilstošas procedūras importa un eksporta licenču apstrādei saistībā ar aizliegumiem un ierobežojumiem, tostarp tādi pasākumi, ar kuriem nodrošina preču, uz kurām attiecas aizliegumi un ierobežojumi, nošķiršanu no citām precēm, un to atbilstību minētajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.	Nosacījumi, kas ietverti MKĪN 14.k panta d) apakšpunktā un ko pašreiz auditē tikai attiecībā uz AEO-S (un pilna AEO statusa) pieteikumiem. Tādējādi novērtējums ir vajadzīgs, ja pieteikuma iesniedzējs vēl nav AEOF.

Parasti kritērijus, kas ir novērtēti saistībā ar AEO atkārtotu novērtēšanu, otrreiz nepārbauda, ja vien uzņēmējs nav ieviesis izmaiņas, t. i., jaunu IT sistēmu, vai uzsācis jaunu procesu, t. i., jaunas procedūras vai darbības. Tādā gadījumā AEO var vēlreiz atkārtoti novērtēt.

Piezīme. Ja AEOC, kas ir saņēmis atļauju saskaņā ar KMK, ir arī tādas VDP atļaujas turētājs, kura piešķirta saskaņā ar KMK, muitas dienestiem ir ieteicams koordinēt savas atkārtotās novērtēšanas darbības, lai novērstu pārbaužu dublēšanos. Atļaujas turētājs būtu pēc tam jāinformē. Jebkurā gadījumā pieteikuma iesniedzējam adresētie galīgie ziņojumi un paziņojumi būs atsevišķi, jo ir saistīti ar diviem atšķirīgiem lēmumu pieņemšanas procesiem.

3.2.3. Pārraudzība un kontroles aspekti

Pirms spēkā esošu atļauju atkārtotas novērtēšanas pārraudzības konteksts nemainās. Var izmantot kontroles plānu, bet tas nav obligāti.

Pēc atkārtotās novērtēšanas atkārtoti novērtētām atļaujām piemēro 2.1.6. punktu.

3.3. Spēkā esošas VMP atļaujas

3.3.1. Kā interpretēt VMP atļauju 2016. gada 1. maijā?

Vietējās muižošanas procedūras (VMP) atļaujas pārskata, kā noteikts DA IX sadaļas 250. pantā, un tās var kļūt par (sk. DA 90. pielikumu):

vietējās muižošanas procedūras atļaujām (Regulas (EEK) Nr. 2913/92 76. panta 1. punkta c) apakšpunkts un Regulas (EEK) Nr. 2454/93 253.–253.g, 263.–267., 272.–274., 276.–278. un 283.–287. pants);	ieraksta deklarētāja reģistros atļaujām (Muitas kodeksa 182. pants un Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 150. un 233.–236. pants) vai vienkāršotas deklarācijas atļaujām; un/vai norādītu vai apstiprinātu vietu atļaujām (Muitas kodeksa 139. pants).
---	--

Izvēle būtu jāizdara saskaņā ar pašreiz izmantoto procedūru VMP atļaujas ietvaros.

Piezīme. IDR atļauju un VD atļauju var apvienot vai neapvienot ar apstiprinātām vietām.

Kā interpretēt turpmākās atļaujas?

a) VMP ieviešanas/izvešanas brīdī ar standarta deklarāciju vai vienkāršotu deklarāciju, kas iesniegta preču muižošanas laikā (MKĪN 266. panta 3. punkts), var interpretēt kā standarta procedūras vai vienkāršotas deklarācijas atļauju ar preču uzrādīšanu apstiprinātā vietā saskaņā ar SMK 5. panta 33. punktu.

Piezīme. Apstiprinātā vieta ir atkārtoti jānovērtē pirms 2019. gada 1. maija.

Arī turpmāk līdz atkārtotai novērtēšanai ne vēlāk kā 2019. gada 1. maijā varēs neierobežoti izmantot tādu vietu apstiprināšanu preču uzrādīšanai, kuras nav muižas dienesti.

b) VMP ieviešanas brīdī ar ierašanās paziņošanu un ieraksta izdarīšanu reģistros preču muižošanas laikā (MKĪN 266. panta 1. punkts) var interpretēt kā IDR apstiprinātā vai norādītā vietā, kas ietilpst IDR atļaujā ar preču uzrādīšanu.

Piezīme. Atļauja ir atkārtoti jānovērtē pirms 2019. gada 1. maija.

c) VMP ieviešanas brīdī ar paziņošanas atbrīvojumu (MKĪN 266. panta 2. punkta b) apakšpunkts) var interpretēt kā IDR apstiprinātā vai norādītā vietā, kas ietilpst IDR atļaujā ar uzrādīšanas atbrīvojumu.

Piezīme. Atļauja un uzrādīšanas atbrīvojums ir atkārtoti jānovērtē pirms 2019. gada maija saskaņā ar SMK 182. panta 3. punkta jaunajiem kritērijiem. Atļauju turētājiem nav jābūt AEOC pirms atkārtotās novērtēšanas.

d) VMP izvešanas brīdī ar standarta deklarāciju vai vienkāršotu deklarāciju, kas iesniegta muižošanas laikā (MKĪN 285. pants), var interpretēt kā IDR (PDA 21. pants) ar standarta/vienkāršotu deklarāciju, kuru var izmantot visu veidu precēm, uz ko attiecas VMP atļaujas ar preču uzrādīšanu apstiprinātā vai norādītā vietā.

Piezīme. Nav jānodrošina atbilstība DA 150. panta 4. un 5. punkta nosacījumiem, līdz netiek atkārtoti novērtētas šīs atļaujas, jo notiek reāla apmaiņa ar ECS (saistībā ar PDA

21. pantā paredzēto iespēju). VMP interpretēšana kā IDR var turpināties ar standarta deklarāciju, līdz notiek atkārtotā novērtēšana.

e) VMP izvešanas brīdī ar preču nosūtīšanas paziņošanu (MKĪN 285.a pants) var interpretēt kā IDR ar preču uzrādīšanu uzņēmēja telpās.

Piezīme. Atļaujas ir atkārtoti jānovērtē pirms 2019. gada maija. Paziņojums var būt pilna deklarācija saskaņā ar PDA 21. pantu.

3.3.2. Konkrēti gadījumi praksē, sākot no 2016. gada 1. maija

a) Kas ir norādītās vietas, ko izmanto vienkāršojumu ietvaros?

Muitas dienestu norādītās vietas ir vietas, ko muitas dienesti ir par tādām ir noteikuši pēc saviem ieskatiem.

a) Kas ir apstiprinātās vietas, ko izmanto vienkāršojumu ietvaros?

Apstiprinātās vietas var būt PU telpas vai jebkuras apstiprinātās vietas, kas noteiktas valsts līmenī.

Konkrēta vienkāršojuma pieteikumā uzņēmumam ir jānorāda vietas, kur preces atrodas brīdī, kad tām piemēro muitas procedūru. Piešķirot vienkāršojumu atļaujas, tiek apstiprinātas arī vietas.

c) Kā rīkoties tāda IDR gadījumā, kad tiek izmantots papīra formas vai nesaskaņots MKĪN 266. panta 1. punktā noteiktais ierašanās paziņojums?

Jānorāda, ka paziņojums saskaņā ar MKĪN 266. panta 1. punkta a) apakšpunktu VMP ietvaros un uzrādīšanas paziņojums IDR ietvaros ir līdzīgi, jo pēc tam, kad atļaujas turētājs ir muitai iesniedzis šo paziņojumu, precēm var konkrētā termiņā piemērot attiecīgo muitas procedūru. Turklāt abu veidu paziņojumiem ir līdzīga nozīme saistībā ar iepriekšējās procedūras noslēgšanu un uz darījumiem balstītu riska analīzi.

Kamēr nav atjauninātas sistēmas, 266. panta 1. punkta paziņojumu var pieņemt kā uzrādīšanas paziņojumu.

Tādēļ pārejas periodā var saglabāt pašreizējos paziņojumus, līdz tiek attiecīgi atjauninātas valstu importa sistēmas un AES (PDA 21. panta 1. punkts).

Piezīme. Tas IT pārejas periodā attiecas arī uz jauniem pieteikumiem, kas apstiprināti pēc 2016. gada 1. maija.

d) Kā rīkoties VMP atļaujas gadījumā, kura piešķirta tiešiem pārstāvjiem, kas nenodrošinās atbilstību nosacījumiem par to, ka viņiem jābūt IDR atļaujas turētājiem?

Spēkā esošās VMP atļaujas, ko kopš 2016. gada 1. maija interpretē kā IDR atļaujas, var saglabāt līdz to atkārtotai novērtēšanai. Tādēļ tieši pārstāvji, kas pašreiz ir VMP atļauju turētāji, var turpināt izmantot savas atļaujas līdz to atkārtotai novērtēšanai.

Piezīme. Tika atklāts viens gadījums praksē, kad uzņēmumam ir filiāle, kas risina visu filiāļu ar muitu saistītos jautājumus. Filiāle darbojas kā tiešais pārstāvis, un tai ir kopīga

vai tieša piekļuve pārstāvēto filiāļu reģistriem. Datiem jābūt pieejamiem preču izlaišanas brīdī deklarētāja vietā un pie atļaujas turētāja, kas pārstāv deklarētāju.

e) Vai katrai IDR atļaujai ir jāizstrādā atsevišķs kontroles plāns?

Kontroles plāns ir jauna prasība, kas papildina IDR nosacījumus (ĪA 233. pants). To izstrādā, balstoties uz riska novērtējumu, ko pirmo reizi veic pirmsaudita laikā un ko muita turpina izskatīt, lai pēc piešķiršanas uzraudzītu un pārraudzītu atļauju. Tādēļ to var uzskatīt par praktisku izdošanas posma aspektu, un tas būtu jāizstrādā tikai attiecībā uz atkārtoti novērtētām atļaujām.

Tomēr pārejas periodā muitas dienestiem ir jābūt iespējai īstenot efektīvu muitas kontroli attiecībā uz uzņēmējiem, izmantojot atkārtoti nenovērtētas atļaujas, un tie var paredzēt šajā nolūkā vajadzīgos pasākumus.

Piezīme. Attiecībā uz jaunām IDR atļaujām ir jāizstrādā kontroles plāns.

f) Kā rīkoties saistībā ar pašreizējām VMP ar iesniegtām muitas eksporta deklarācijām?

DA 150. panta 4. punkta nosacījumi attiecas uz to, ka uzrādīšanas paziņojuma gaitā nevar nosūtīt ECS paziņojumus. Tie ir jāpārbauda atkārtotas novērtēšanas laikā, nevis 2016. gada 1. maijā. Tādēļ eksportam/reeksportam var izmantot IDR, jo īpaši tādēļ, ka tam ir paredzēts pārejas pasākums.

Pārejas periodā muitas dienesti var deklarētājam atļaut iesniegt muitas eksporta deklarāciju, tostarp vienkāršotu deklarāciju (kā iepriekš bija paredzēts MKĪN 285. panta 2. punktā), aizstājot uzrādīšanas paziņojumu (sk. PDA 21. panta 2. punktu) saskaņā ar IDR, līdz tiks atjauninātas eksporta sistēmas.

Tāds pats pamatojums attiecas uz akcīzes preču eksportu (DA 150. panta 5. punkts), proti, pārejas periodā akcīzes preces parasti netiek izslēgtas, ja vien deklarētājs izvešanas laikā iesniedz standarta vai vienkāršotu deklarāciju, aizstājot uzrādīšanas paziņojumu saskaņā ar IDR, kā paredzēts PDA 21. panta 2. punktā.

Tomēr šādu izslēgšanu piemēros atkārtoti novērtētām un jaunām atļaujām, tiklīdz kā būs atjauninātas eksporta sistēmas.

g) Kā rīkoties tādu VMP atļauju gadījumā, ko interpretē kā “IDR” un procedūru kodus “42” un “63”?

Šīs muitas procedūras ir likumīgi izslēgtas no IDR (DA 150. panta 3. punkts), jo tām ir vajadzīgs, lai muitai pirms preču izlaišanas tiktu sniegtas dažas konkrētas ziņas, kas neietilpst uzrādīšanas paziņojuma datu prasībās, kā noteikts DA/ĪA B pielikumā.

Tomēr PDA 21. panta 1. punktā ir noteikts, ka paziņojuma iesniegšanai var izmantot citus līdzekļus, kas nav elektroniskās datu apstrādes metodes.

Tādēļ pārejas periodā no 2016. gada 1. maija līdz svarīgu valsts sistēmu atjaunināšanai dalībvalstis var izlemt, vai paziņojums var ietvert un vai to var iesniegt ar atbilstīgajiem datu elementiem, lai precēm piemērotu šos režīmus. Ja konkrētā informācija netiek muitai sniegta ar uzrādīšanas paziņojumu pirms preču izlaišanas, tā ir jāizslēdz.

Piezīme. Pēc pārejas perioda beigām atkārtoti novērtētām un jaunām IDR atļaujām ir jāizslēdz šie režīmi.

h) Kā rīkoties *INF* izmantošanas gadījumos (150. panta 6. punkts)?

No IDR ir izslēgti *INF* izmantošanas gadījumi, kad starp dažādu dalībvalstu muitas dienestiem ir jānotiek informācijas apmaiņai, ja vien muitas dienesti nevienojas par citu informācijas apmaiņas līdzekli, kas nav elektroniska informācijas apmaiņa (kā noteikts DA 176. panta 1. punkta a) apakšpunktā)

Turklāt pārejas periodā no 2016. gada 1. maija līdz valsts sistēmu atjaunināšanai muitas dienesti izlemj, vai *INF* var īstenot pienācīgi vai nevar.

Piemēram, izvešanas gadījumā, ja pārejas periodā tiek iesniegta standarta vai vienkāršota deklarācija, IDR kontekstā problēma nerodas. *INF* var īstenot kā standarta procedūru.

Piemērs. Ievešanas pārstrādei procedūras piemērošana precēm saskaņā ar IDR var tikt izslēgta, taču izvešanas pārstrādei procedūras piemērošana precēm nevar tikt izslēgta.

3.3.3. Atļaujas atkārtota novērtēšana

Visas VMP atļaujas, kas kļūs par IDR atļaujām vai apstiprinātas vietas atļaujām pēc 2016. gada 1. maija, atkārtoti novērtē **pirms 2019. gada 1. maija.**

Atkārtotās novērtēšanas laikā ir jāpārbauda apstiprinātu vietu nosacījumi.

Piezīme. Vietējās muitošanas procedūras (VMP) atļaujas nosacījumi, kas ir izpildīti saskaņā ar KMK 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu, bija: 14.h pants (izņemot 1. punkta c) apakšpunktu), 14.i panta d), e) un g) punkts un 14.j pants (sal. ar MKĪN 253.c pantu).

Jaunais Muitas kodekss paredz dažus līdzīgus AEO kritērijus tiem, kas noteikti KMK — VMP, atļaujas atkārtota novērtēšana var ietvert divu veidu pārbaudes:

- jauno kritēriju, kas nebija paredzēti, KMK novērtējumu;
- jau KMK paredzēto kritēriju, kam VDP atļaujas turētājs bija nodrošinājis atbilstību, atkārtotu novērtēšanu.

(a) Tabulā katram izpildāmajam nosacījumam ir norādīts ieteicamais atkārtotas novērtēšanas līmenis VMP atļaujas turētājam.

VMP atļauju atkārtota novērtēšana, 3 iespējas:		
1. gadījums	2. gadījums	3. gadījums
Standarta deklarācija	Vienkāršotas deklarācijas	IDR atļauja ar vietu apstiprināšanu preču uzrādīšanai muitai
ar	ar	

vietu apstiprināšanu preču uzrādīšanai muitai	atļauja ar vietu apstiprināšanu preču uzrādīšanai muitai	Izpildāmie nosacījumi (DA 150. pants)	Atkārtotas novērtēšanas līmeņi
<p>– VMP atļaujas atcelšana (Muitas kodeksa 28. pants un 345. pants)</p> <p>– Muitas kodekss neparedz atļauju</p> <p>– Vietu apstiprināšana preču uzrādīšanai muitai</p>	<p>– VMP atļaujas atcelšana (Muitas kodeksa 28. pants un 345. pants)</p> <p>– Jaunas VD atļaujas</p> <p>Sal. ar 3.2. punkta tabulu attiecībā uz VD</p> <p>– Vietu apstiprināšana preču uzrādīšanai muitai</p>	<p>Muitas kodeksa 39. panta a) punkts:</p> <p>nav tiesību aktu muitas jomā un nodokļu noteikumu nopietnu vai atkārtotu pārkāpumu, tostarp nav smagu noziedzīgu nodarījumu, kas saistīti ar pieteikuma iesniedzēja saimniecisko darbību</p>	<p>Aspektu novērtējums</p> <p>MKĪN 14.h pantā tie nebija pilnībā ietverti</p>
		<p>Muitas kodeksa 39. panta b) punkts:</p> <p>ieteikuma iesniedzējs ir apliecinājis augsta līmeņa kontroli pār savām darbībām un preču plūsmu, izmantojot komerciālās un, attiecīgos gadījumos, pārvaldījuma uzskaites pārvaldības sistēmu, kas ļauj veikt pienācīgu muitas kontroli</p>	<p>Atkārtota novērtēšana (tāds pats kritērijs, kāds noteikts MKĪN 14.i pantā)</p> <p>Pilnībā jānovērtē tikai ĪA 25. panta 1. punkta b un k) apakšpunkta nosacījumi, ja uz pieteikuma iesniedzēju attiecas aizliegumu un ierobežojumu noteikumi un ja saskaņā ar KMK tas nebija AEO C (MKĪN 14.k panta d) punktā ietvertie kritēriji)</p>
		<p>Muitas kodeksa 39. panta d) punkts:</p> <p>attiecībā uz 38. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto [AEO C] — praktiski kompetences vai profesionālās kvalifikācijas standarti, kas tieši saistīti ar veikto darbību</p>	<p>Novērtējums:</p> <p>jauns kritērijs</p>

Parasti, ja uzņēmējs jau ir AEOC, kritērijus, kas ir novērtēti saistībā ar AEO atkārtotu novērtēšanu, otrreiz nepārbauda, ja vien uzņēmējs nav ieviesis izmaiņas, t. i., jaunu IT sistēmu, vai uzsācis jaunu procesu, t. i., jaunas procedūras vai darbības.

Piezīme. Muitas dienestiem ir ieteicams koordinēt savas atkārtotās novērtēšanas darbības attiecībā uz AEO atļauju un vienkāršojumu, lai novērstu pārbaužu dublēšanos. Atļaujas turētājs būtu pēc tam jāinformē. Jebkurā gadījumā pieteikuma iesniedzējam adresētie galīgie ziņojumi un paziņojumi būs atsevišķi, jo ir saistīti ar diviem atšķirīgiem lēmumu pieņemšanas procesiem.

Jaunās valsts importa sistēmas (VIS) atjaunināšanas gadījumā pirms 2019. gada maija, ir ieteicams atkārtoti novērtēt visas VMP ar derīgumu no VIS īstenošanas datuma, lai nepieļautu pašreizējo atļauju pārvaldību ar jaunajām sistēmām.

Ja VIS atjauninās pēc 2019. gada maija, PDA noteikums būs attiecīgi piemērojams no atkārtotās novērtēšanas datuma līdz VIS īstenošanai.

Piemērs. Ja VIS tiktu īstenota 2019. gada 1. februārī, VMP būtu atkārtoti jānovērtē 2019. gada janvārī vai pat agrāk, taču jauno IDR atļauju sākuma datums būtu 2019. gada 1. februāris.

a) Papildu informācija atjaunināšanai atkārtotas novērtēšanas laikā, ja tas ir vajadzīgs

Papildus iepriekš minēto nosacījumu atkārtotai novērtēšanai kopā ar uzņēmēju ir jāatjaunina cita iepriekš sniegtā informācija, ņemot vērā jauno Muitas kodeksu.

Saistībā ar VMP atļaujas atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar 2. gadījumu: sk. 2.2. punktu.

Saistībā ar VD — b) punkta standarta kontrolsaraksts (neizsmeļošs) pirmsaudita apmeklējumiem.

Saistībā ar VMP atļaujas atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar 3. gadījumu: sk. 2.3. punktu.

Saistībā ar IDR — c) punkta standarta kontrolsaraksts (neizsmeļošs) pirmsaudita apmeklējumiem.

3.3.4. Pārraudzība un kontroles aspekti

Pirms atkārtotās novērtēšanas VMP atļaujas, ko interpretē kā IDR, pārtrauga tādā pašā veidā.

Kontroles plāns kļūst obligāts pēc atļaujas atkārtotas novērtēšanas.

Tā kā pārejas periodā nav saskaņotas paziņojuma datu prasības, dalībvalstis var turpināt izmantot savu praksi, kas ir bijusi spēkā līdz 2016. gada 1. maijam, t. i., tām būtu jāveic riska analīze vai bez IT atbalsta paziņojumu jomā vai nu ar to. Tomēr riska analīze ir jāveic arī attiecībā uz papildu deklarāciju.

Eksporta vai reeksporta procedūras gadījumā, ja muitas dienesti ļauj uzrādīšanas paziņojumu aizstāt ar muitas deklarāciju, tostarp vienkāršotu deklarāciju, riska analīzi veic ar IT atbalstu.

3.4. Spēkā esošas VPVA atļaujas

3.4.1. Kā 2016. gada 1. maijā interpretēt spēkā esošas VPVA atļaujas atbilstīgi dažādiem veidiem? (VPVA ar VD, VPVA ar VMP ar paziņojumu, VPVA ar VMP ar paziņošanas atbrīvojumu)

VPVA, kas 2016. gada 1. maijā jau bija spēkā, paliek spēkā līdz CCI un AES ieviešanas attiecīgajiem datumiem, kā minēts ĪA pielikumā (ĪA 345. panta 1. punkta 4. apakšpunkts).

Spēkā esošās VPVA piešķir ar VD vai VMP atļauju (ar vai bez paziņojuma). No 2016. gada 1. maija katru gadījumu interpretē saskaņā ar jauno SMK terminoloģiju un iespējām.

Pašreizējās atļaujas ir ieteicams interpretēt šādi (neraugoties uz iespēju pārcelt pašreizēju VPVA uz citu iespēju):

- VPVA ar VD interpretē kā CM ar VD;
- VPVA ar VMP ar iesniegtu deklarāciju interpretē kā CM ar standarta deklarāciju (vai vienkāršotu deklarāciju);
- VPVA ar VMP ar iesniegtu deklarāciju var arī interpretēt kā CM ar preču uzrādīšanu apstiprinātā vietā;
- VPVA ar VMP ar paziņojumu interpretē kā CM ar IDR ar preču uzrādīšanu;
- VPVA ar VMP bez paziņojuma interpretē kā CM ar IDR ar preču uzrādīšanas atbrīvojumu.

3.4.2. Procedūras noteikumi katram apvienojumam — preču uzrādīšana, deklarācijas iesniegšana, informācijas apmaiņa starp muitas dienestiem

Saistībā ar informācijas apmaiņu pārejas periodā sk. 2.4.7. punktu: VPVA iesaistīto dalībvalstu pašreizējiem sadarbības līdzekļiem nevajadzētu mainīties, ja vien tie atbilst SMK 179. pantam.

3.4.3. Atļaujas atkārtota novērtēšana

VPVA, kas 2016. gada 1. maijā jau bija spēkā, paliek spēkā līdz CCI un AES ieviešanas attiecīgajiem datumiem, kā minēts SMK WP pielikumā, un saskaņā ar ĪA 345. panta 4. punktu. Tādēļ pirms IT sistēmu ieviešanas ir jāveic atkārtota novērtēšana, pat pēc iespējas agrāk, ņemot vērā turpmāk izklāstīto.

Ja sistēmas īstenošana ir paredzēta 2019. gadā, atkārtotas novērtēšanas perioda aprēķinā būtu jāņem vērā termiņi saistībā ar apspriešanās posmu, kas norisinās pirms CM atļaujas piešķiršanas: 90 dienas (ĪA 229. pants), un visas pārējās laikietilpīgās procedūras, kuras saistītas ar CM piešķiršanas nosacījumu, kā arī — apvienojuma gadījumā — VD vai IDR atļaujas nosacījumu, atkārtotu novērtēšanu.

Tādēļ ir ļoti ieteicams atkārtoto novērtēšanu sākt krietnu laiku iepriekš, lai nodrošinātu pilnīgu īstenošanu sistēmu ieviešanas brīdī.

3.4.4. Pārraudzība un kontroles aspekti

Kontroles plānam ir svarīga nozīme pašreizējo VPVA pārraudzībā, un tas arī turpmāk būs muitas galvenais instruments, lai nodrošinātu atbilstīgu sadarbības līmeni starp

iesaistītajām muitas iestādēm. Tādēļ muitasi būtu kontroles plāna pamatā jāizmanto nosacījumu un pienākumu pārraudzība.

Tomēr nav tā, ka muita drīkst izmantot tikai kontroles plānu, lai īstenotu atbilstīgu uz risku balstītu kontroli.

3.4.5. Strīdi

a) Strīdi starp iesaistītajām dalībvalstīm

Visus iesaistīto dalībvalstu strīdus saistībā ar šīs vienošanās īstenošanu vai piemērošanu vai kādu atļauju, uz kuru attiecas tās piemērošana, pēc iespējas risina sarunu ceļā. Strīdā iesaistītās dalībvalstis var izvēlēties starpnieku strīda risināšanai.

Šis punkts ļauj iesaistītajām muitas administrācijām atrisināt jebkādas ar centralizētu muišošanu saistītus operatīvus jautājumus vai problēmas utt., rīkojot apspriedes un panākot vienprātību. Komisijas dienesti ir pieejami ikvienam starpniecības pieprasījumam. Vajadzības gadījumā tie iesniegs komentārus par jebkādiem jautājumiem saistībā ar finansiālo atbildību par jebkādiem iespējamiem tradicionālo pašu resursu zaudējumiem.

b) Strīdi starp CM turētāju un iesaistīto dalībvalstu muitas dienestiem

Lai gan CM neparedz nekādu oficiālu strīdu risināšanas procedūru, tiek pieņemts, ka CM turētājs strīda jautājumā vērsīsies pie atļaujas izdevējas muitas administrācijas. Atļaujas izdevējas muitas administrācijas pienākums ir atrisināt strīdu. Lēmumu par CM darbību parasti pieņem atļaujas izdevēja muitas administrācija. Tādos gadījumos tiek piemērota atļaujas izdevējas dalībvalsts apelācijas sistēma.

c) Strīdu līmeņa samazinājums

Potenciālu strīdu risku saistībā ar CM atļaujām gan starp administrācijām, gan starp atļauju turētājiem un muitu var ievērojami samazināt, ja pirms atļaujas piešķiršanas tiek noteikti un atrisināti problēmjaudājumi.

Ir jāuzsver nepieciešamība veikt rūpīgu pirmsauditu un apspriešanās procedūru.

Gatavojoties CM atļaujas izmantošanai, un pirms atļaujas piešķiršanas atļaujas izdevējai administrācijai būtu padziļināti jāpārbauda uzņēmēja muitas procedūras, procesi, datorsistēmas, kā arī grāmatvedības prakse un pārskati un jebkāda saistoša informācija. Šis pārbaudes laikā būtu jānosaka visi iespējamie strīda problēmjaudājumi un jāļauj visām iesaistītajām personām vienoties par risinājumiem pirms CM darbības uzsākšanas.

3.4.6. Pārkāpumi

(a) Vispārīga informācija

CM ļauj uzņēmējam sagatavot muitas deklarācijas un attiecīgā gadījumā samaksāt muitas nodokļus atļaujas izdevējā dalībvalstī, pat ja preču pārvietošana var notikt citā dalībvalstī.

Tomēr, ja tiek atklāts pārkāpums saistībā ar importu vai eksportu, ir rūpīgi jāuzsver, kura dalībvalsts ir kompetenta risināt jautājumu par pārkāpumu.

Turklāt uzņēmumu grupā iekšējās atbildības jomas par muitas jautājumiem būtu jānosaka, slēdzot vienošanos starp grupas dalībniekiem. Šāds atbildības sadalījums ir jāpaziņo atļaujas izdevējiem muitas dienestiem.

(b) Ar atļauju saistīts pārkāpums, kam var būt finansiālas sekas

Pārkāpums ir jārisina dalībvalstij, kas ir kompetenta piešķirt atļauju.

Dalībvalstij, kurā piemēro atļaujas noteikumus, ir jārisina pārkāpumi saistībā ar neatbilstību šādiem noteikumiem (piemēram, grāmatvedība, uzglabāšanas nosacījumi, preču pārstrāde).

(c) Pārkāpums, kam var būt finansiālas sekas un kas ir saistīts ar deklarācijām par procedūras piemērošanu vai procedūras noslēgšanu

Dalībvalstij, kurā ir iesniegta deklarācija, ir jārisina pārkāpums saskaņā ar šajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem.

(d) Pārkāpums, kas ir saistīts ar uzglabāto preču veidu vai daudzumu

Preču nelikumīga izņemšana vai aizstāšana ir jārisina saskaņā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kurā pieļauts pārkāpums.

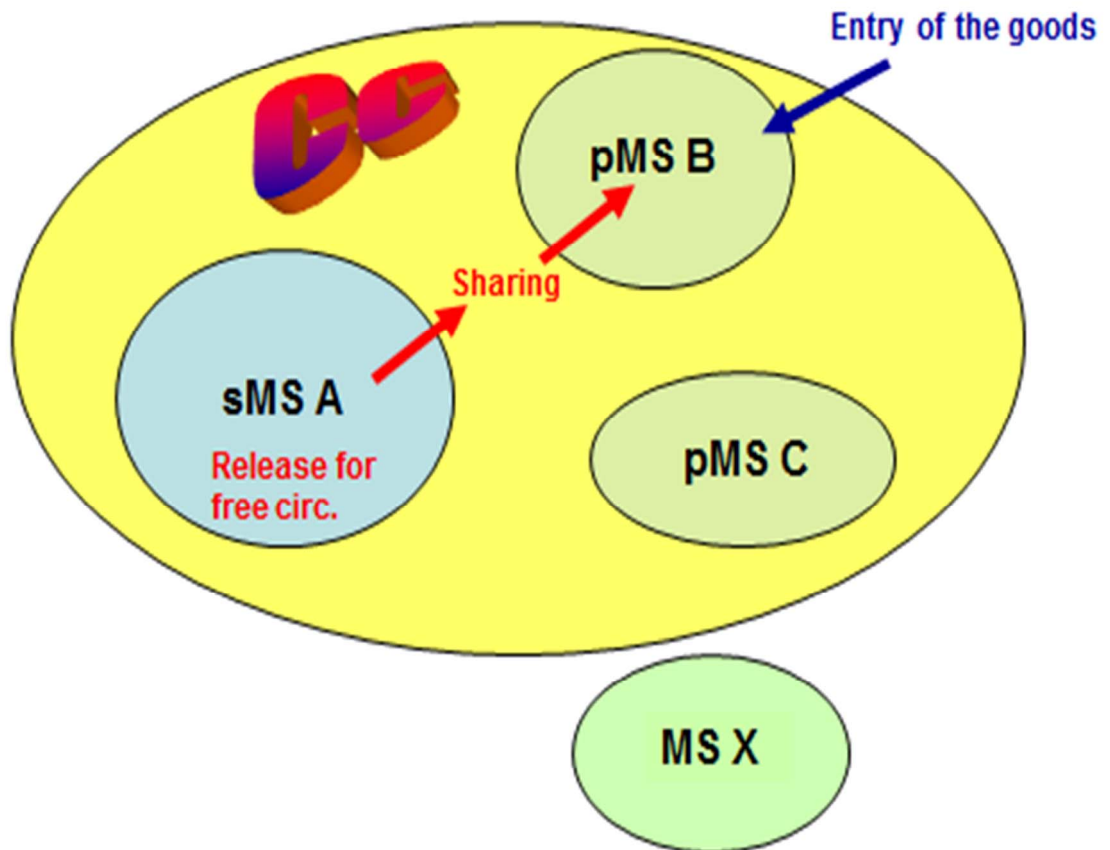
(e) Pārkāpums, kas tiek pieļauts, deklarējot brīvai apgrozībai preces, kurām ir piemēroti pasākumi

Pārkāpumi (būtiskas kļūdas), kas ir saistīti ar muitas deklarāciju (piemēram, neatbilstība uzņēmuma reģistriem), ir jārisina saskaņā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kura piešķīra atļauju un kurā tika iesniegta muitas deklarācija.

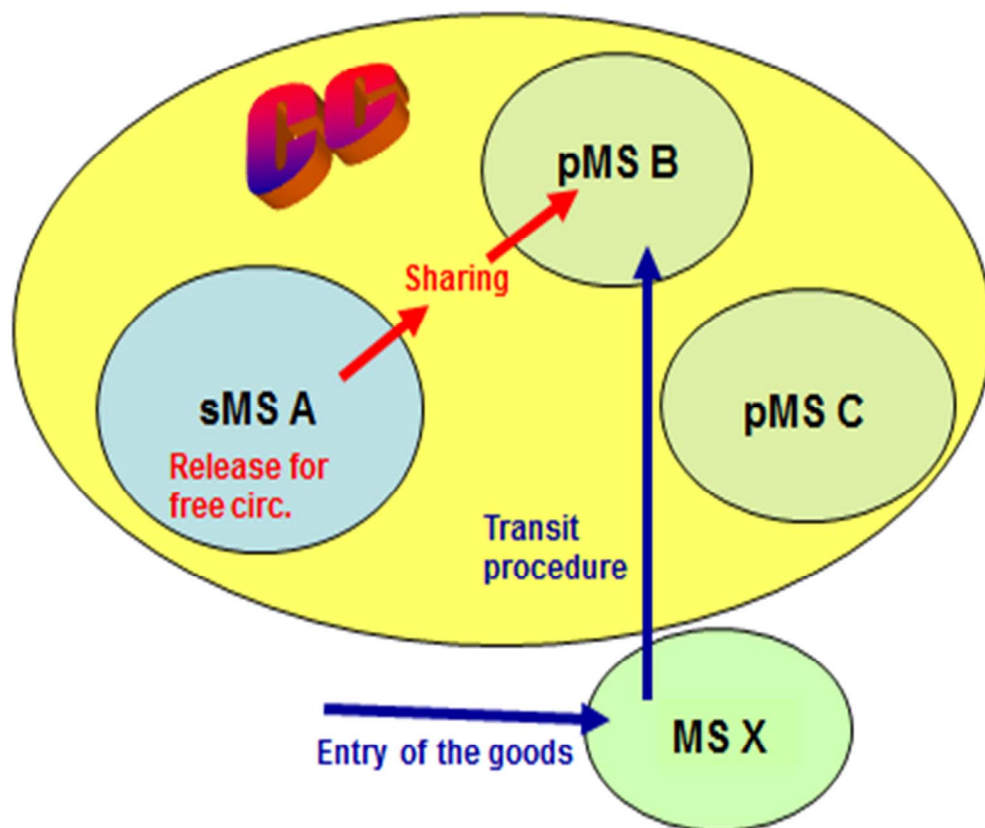
Piezīme. Iepriekš minētie pārkāpumi ir saistīti ar finansiāliem jautājumiem, bet var tikt atklāti arī citu veidu pārkāpumi³.

³ – Pārkāpums, kas pieļauts, aizliegtas/ierobežotas preces ievēdot kā kontrabandu vai preces nelikumīgi ievēdot ES: ja tas attiecas uz aizliegtām vai ierobežotām precēm vai ja rodas muitas parāds, dalībvalstij, kurā nelikumīgā ievēšana ir notikusi vai tiek uzskatīta par notikušu, būtu jāuzņemas atbildība par izmeklēšanas vai kriminālprocesa īstenošanu. Šajos gadījumos ar jebkādiem strīdiem būtu jāvērsas pie šīs dalībvalsts, un tiek piemērota tās apelācijas procedūra.

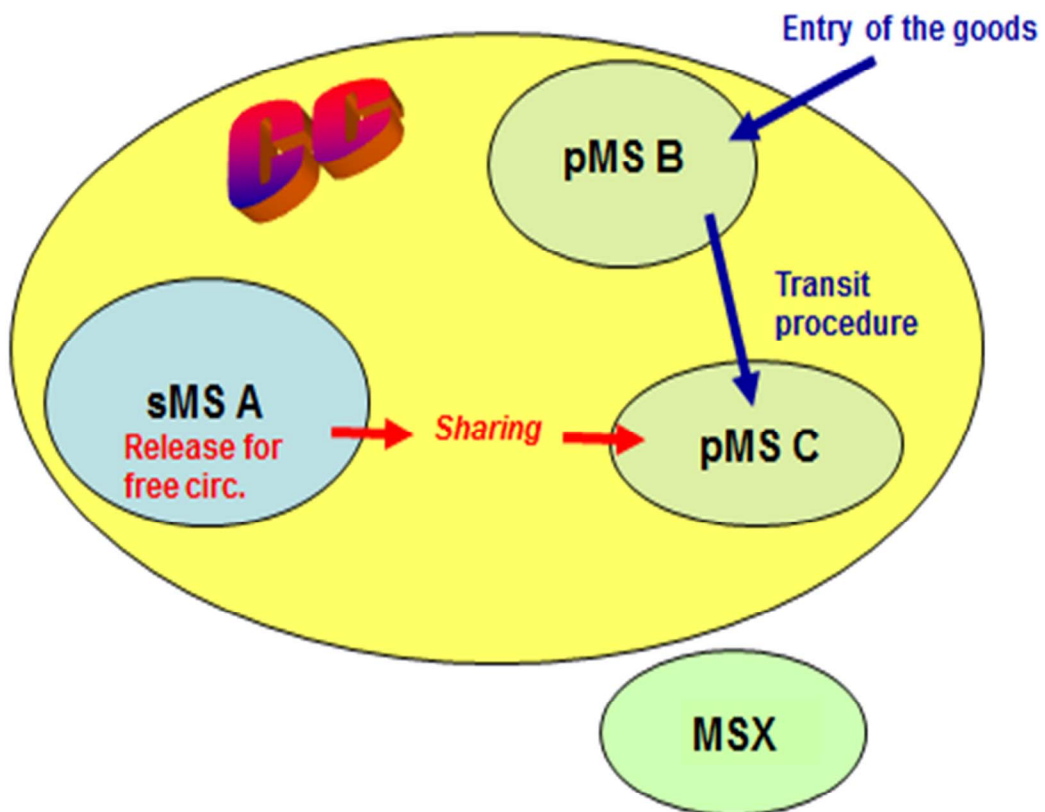
– Vai nu civiltiesību, vai krimināltiesību pārkāpums (administratīvās sankcijas) ne vienmēr atbilst iepriekš minētajiem noteikumiem. Šādai rīcībai vienmēr ir jāatbilst spēkā esošajiem noteikumiem, t. i., valsts noteikumiem.

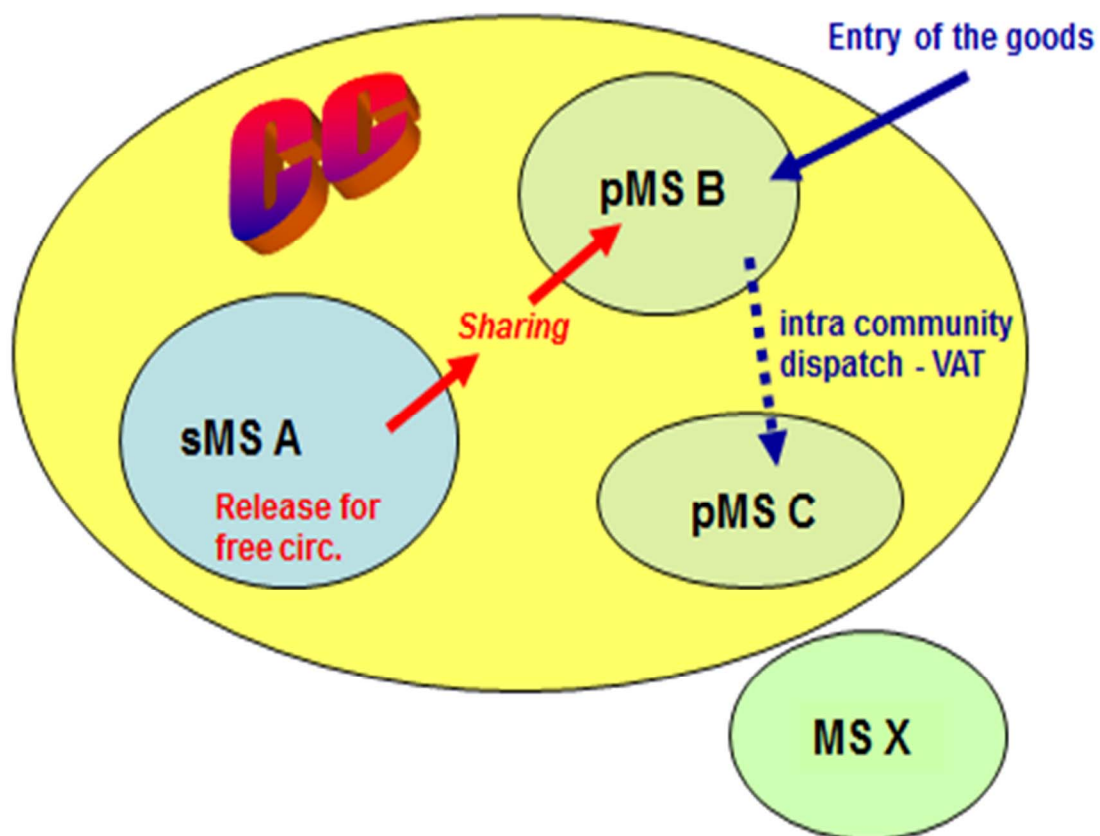
The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and of consumption of the goods and where the goods are when they are released for free circulation. As the release of the goods for free circulation takes place in pMS B, the collection costs are to be shared between supervising MS A and pMS B

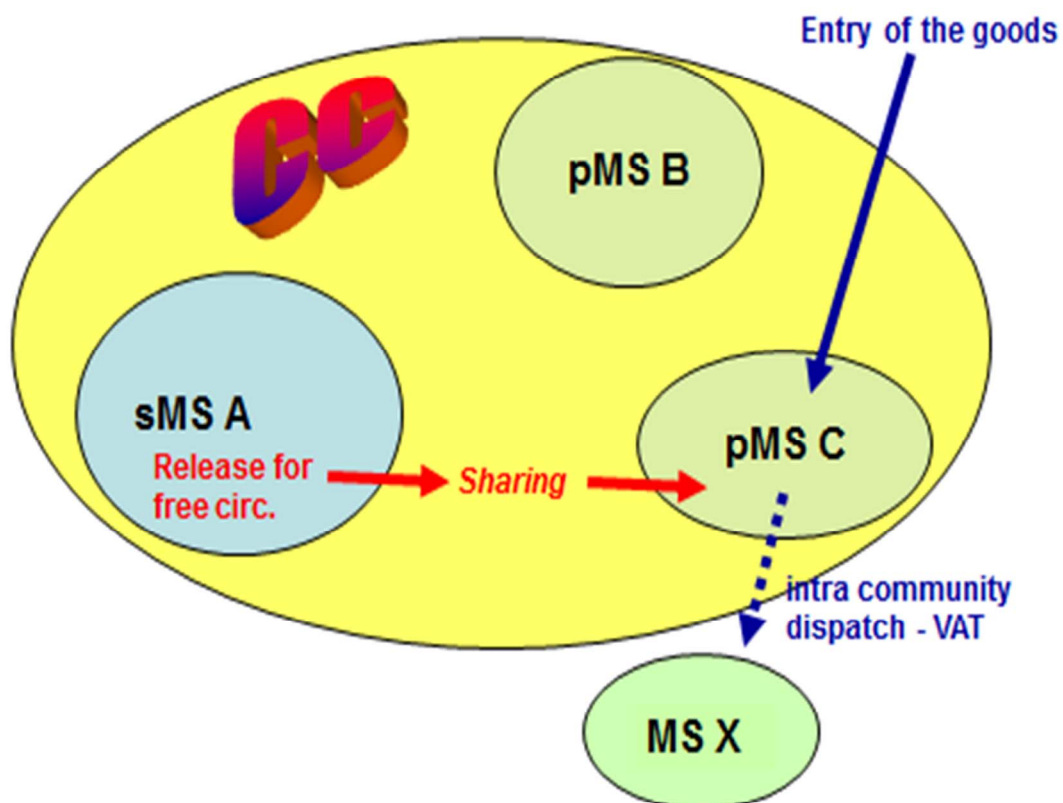
*The supervising MS A is the MS of import; the non participant MS X is the MS of entry ; the participant MS B is the MS of consumption and where the goods are located when they are released for free circulation.
As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B*

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry, the participating MS C is the MS of consumption where the goods are located where they are released for free circulation.
 As the release of the goods for free circulation takes place in pMS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMSC

*The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and where the goods are located when they are released for free circulation, the participating MS C is the MS of consumption of the goods.
As the release of the goods for free circulation takes place in pMS A, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B*

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS C is the MS of entry and where the goods are located when they are released for import; the non participating MS X is the MS of consumption of the goods.

As the release of goods for free circulation takes place in MS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS C

II PIELIKUMS

DALĪBVALSTU IMPORTA PVN PAMATPRASĪBAS un STATISTIKAS PRASĪBAS

PVN un statistikas deklarācijas saskaņā ar VPVA pasākumiem⁵

Dalībvalsts	Importa PVN deklarācijas iesniegšana VPVA ietvaros	Statistikas deklarācijas iesniegšana VPVA ietvaros
Beļģija	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Uzņēmumam, kas iesniedz VPVA pieteikumu, pirms atļaujas piešķiršanas ir jānodrošina atbilstība noteikumiem un normām, kuras attiecas uz PVN paziņošanu un samaksu katrā iesaistītajā dalībvalstī.</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Fiziskai preču ievēšanai Beļģijā, izmantojot citas dalībvalsts piešķirtu VPVA, PVN iekasē Beļģijā. Beļģijā ir jāiesniedz atsevišķa muitas deklarācija, lai importa laikā iekasētu Beļģijas PVN. Beļģijas PVN iekasēšanai jānotiek ar Beļģijas PVN reģistrācijas numuru. Muitas deklarācijā ir jānorāda importētāja nosaukums un Beļģijas PVN reģistrācijas numurs. VPVA atļaujā ir jāmin persona, kam ir jāievēro importa PVN noteikumi Beļģijā.</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>
Francija	<p>Kā uzraudzības dalībvalsts Kad preces ir ievestas Francijā un kad to galamērķis ir Francija, PVN ir jāmaksā Francijas muitas dienestam saskaņā ar Vispārējā nodokļu kodeksa 1695. pantu. Nodokļa uzlikšanas situācija rodas un PVN ir maksājams, preces importējot, vienlaikus ar muitas nodokļiem, t. i., preču ievēšanas laikā. Preces ir ievestas citā dalībvalstī, un Francija ir</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Saistībā ar statistiku arī statistikas dati tiek Francijas statistikas datubāzei nosūtīti no <i>Delta</i>. Preču plūsmas saistībā ar iesaistītajām dalībvalstīm tiek identificētas ar īpašu komentāru VAD 44. ailē, lai šīs plūsmas izslēgtu no valsts statistikas datiem un lai noteiktu dalībvalsti, kurā preces fiziski atrodas brīdī, kad tās izlaiž</p>

⁵ Pamatojoties uz 2010. gada un atjauninātās aptaujas atbildēm.

	<p>pēdējā galamērķa dalībvalsts (t. i., muitas procedūra 42); PVN pienākas un ir maksājams fiskālajām iestādēm Francijā.</p> <p>Ja preces ir ievestas CM iesaistītā dalībvalstī un ja šī dalībvalsts ir pēdējais galamērķis, PVN ir jāsaņem šai iesaistītajai dalībvalstij.</p> <p>Francijas IT sistēma <i>Delta</i> uzņēmējiem piedāvā divas iespējas.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Uzņēmējam ir atļauts iesniegt vienkāršotas deklarācijas (SMK 166. pants): deklarāciju veic divos posmos. Uzņēmējs nosūta vienkāršotu deklarāciju, un globalizācijas perioda (parasti viens mēnesis) beigās uzņēmējs nosūta papildu deklarāciju, kas atbilst šim globalizācijas periodam. PVN nosaka papildu deklarācijā. – Uzņēmējs izmanto standarta deklarāciju: nav nepieciešams iesniegt papildu deklarāciju. PVN nosaka katrā deklarācijā. <p>Tādēļ gadījumos, kad Francija ir izdevēja dalībvalsts, muitas nodokļus un PVN nosaka VAD vai papildu deklarācijā atbilstīgi uzņēmēja izvēlētajiem deklarāciju veidiem tikai tad, kad preces ir ievestas Francijā.</p> <p>Kad preces ir ievestas IDV, 44. ailē ieraksta īpašus komentārus (<i>CANA 1025</i> un <i>CANA 1026</i>), lai atbrīvotu no importa PVN aprēķināšanas par šīm precēm nolūkā nodrošināt, lai Francija neiekasē importa PVN IDV vārdā. Par šīm precēm aprēķina un Francijas muitai samaksā tikai muitas nodokļus.</p> <p>Francijas uzraudzības muitas dienests var reizi mēnesī nosūtīt papildu muitas deklarācijas kopiju CM iesaistītās dalībvalsts iesaistītajam muitas dienestam. Šo papildu deklarāciju IDV var izmantot, lai pārbaudītu importa PVN aprēķināšanas pamatu.</p>	<p>muitas procedūrai. Īpašā komentāra izmantošana ir pagaidu risinājums, ņemot vērā, ka IT sistēma <i>Delta</i> ļauj aizpildīt divas jaunas ailes: 15.a un 17.a (galamērķa dalībvalsts un faktiskā eksporta dalībvalsts)</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>CM gadījumā muitas nodokļu iekasēšana, ko atbalsta atļaujas izdevēja dalībvalsts, netiek saistīta ar importa PVN maksājumu, par kuru ir atbildīga katra iesaistītā dalībvalsts.</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>Statistikas nolūkos kā iesaistītā dalībvalsts tiek prasīts atzītajiem uzņēmumiem katru mēnesi nosūtīt elektroniskas datnes ar visiem obligātajiem VAD datiem, kas attiecas uz precēm, kuras ir fiziski</p>

	<p>Atļaujas turētājam ir Francijas iesaistītajam muitas dienestam jāiesniedz papildu PVN deklarācija un jāsamaksā PVN par visiem mēneša ieviešanas gadījumiem Francijā. Katram procedūrā iesaistītajam muitas dienestam ir jāiesniedz viena papildu deklarācija. Tomēr ir iespējams centralizēt PVN maksājumu valsts līmenī netālu no vienas no Francijas iesaistītajām muitas iestādēm, ja CM ir iesaistīti divi vai vairāki Francijas iesaistītie muitas dienesti.</p> <p>Atļaujas izdevējai dalībvalstij būtu reizi mēnesī jānosūta papildu muitas deklarācijas kopija Francijas iesaistītajai muitas iestādei, lai būtu iespējams salīdzināt datus.</p>	<p>ievestas Francijā šā mēneša laikā</p>
<p>Apvienotā Karaliste</p>	<p>PVN/statistikas dati: parastā iekasēšanas metode</p> <p>AK pašreizējā vienkāršotu procedūru ziņošanas sistēma ir Muitas kravu vienkāršotās procedūras (<i>CFSP</i>). <i>CFSP</i> ir divu posmu elektroniskās deklarēšanas metode. Tā uzņēmējiem piedāvā dažādas procedūras, ko var izmantot atsevišķi vai kopā, lai pēc iespējas labāk nodrošinātu uzņēmēja vajadzības.</p> <p>Uzņēmējs var izvēlēties izmantot vai nu vienkāršoto deklarēšanas procedūru (<i>VDP</i>), vai vietējās muižošanas procedūru (<i>VMP</i>), vai abas. Abos gadījumos importa deklarāciju iesniedz divos posmos. Sākotnējais ziņojums muitai sniedz minimālos datus, kas ļauj izlaist preces. Šo ziņojumu var nodrošināt vai nu vienkāršotas robežu deklarācijas (<i>SFD</i>) veidā, ko iesniedz muitai uz robežas (<i>VDP</i>), vai kā ierakstu uzņēmēja komerciālajos reģistros (<i>VMP</i>).</p> <p>Pēc tam vienkāršotā deklarācija tiek papildināta ar elektronisku VAD, kurā ir pilni fiskālie un statistikas dati. Šī papildu deklarācija (<i>VD</i>) ir jāiesniedz pirms 4. darba dienas beigām pēc tā paziņošanas laikposma beigām, kurā tika pieņemta vienkāršotā deklarācija. Pēc tam centrālā muitas datorsistēma <i>CHIEF</i> aprēķina maksājamo nodokli un PVN, un maksājumu iekasē kā atlikto nodokli. Arī statistikas dati tiek statistikas datubāzei nosūtīti no <i>CHIEF</i>.</p> <p>PVN/statistikas dati: Kā izdevēja dalībvalsts</p> <p>Uzņēmējs iesniedz VAD AK gan par AK, gan pārējo dalībvalstu importu. Importa PVN un statistikas datus par AK ievestajām precēm iekasē un apkopo parastā veidā.</p> <p>Par tādu preču ieviešanu, kas fiziski atrodas citā dalībvalstī, uzņēmējam būs 30. ailē jānorāda <i>ISO alpha</i> valsts kods, 47. ailē — maksāšanas metodes kods, lai apturētu maksājamo PVN, un 44. ailē — kods, lai muitas deklarācijā noteiktu dalībvalsti, kurā atrodas preces. Tas nodrošina, ka AK neiekasē importa PVN un statistikas informāciju, kas attiecas uz citu iesaistīto dalībvalsti.</p> <p>Uzņēmēji var vai nu iesniegt apkopotu mēneša deklarāciju, vai atsevišķas deklarācijas mēneša gaitā.</p>	

	<p>PVN/statistikas dati: Kā iesaistītā dalībvalsts AK ir izlemts vienkāršotām procedūrām izmantot pašreizējo elektronisko ziņošanas sistēmu kā pamatu uzņēmēju informācijas sniegšanai par savu importa PVN un statistikas datiem. Uzņēmēji var vai nu iesniegt vienu apkopotu mēneša deklarāciju, vai vairākas atsevišķas deklarācijas mēneša gaitā.</p> <p>Uzņēmējs iesniedz AK muitai derīgu papildu PVN un statistikas deklarāciju un nodrošina, ka tiek ievēroti, izlaboti un atkārtoti iesniegti visi iespējamie paziņojumu nenosūtīšanās gadījumi līdz 4. darba dienai mēnesī, kas seko nodokļa rašanās un/vai pamata datumam, t. i., vienkāršotās robežu deklarācijas pieņemšanas datumam vai datumam un laikam, kad izdarīts ieraksts vietējās muižošanas reģistrā.</p> <p>Papildu deklarāciju sagatavo parastas vienkāršoto procedūru elektroniskās deklarācijas formātā, tikai 47. ailē ir jānorāda maksāšanas metodes kods, lai apturētu muitas nodokli, jo to maksās atļaujas izdevējā dalībvalstī, un 44. ailē ir jānorāda kods, lai identificētu dalībvalsti, kurā ir atļauta VPVA. Tas nodrošina atbilstīga importa PVN iekasēšanu un statistikas datu paziņošanu.</p> <p>Pēc tam uzņēmējs AK muitai iesniedz galīgo papildu deklarāciju (<i>FSD</i>) katra pārskata perioda beigās, apstiprinot pabeigto papildu PVN un statistikas deklarāciju skaitu un katras pienākošās deklarācijas skaitu šajā laikposmā kopā ar jebkādu neiesniegtu papildu PVN un statistikas deklarāciju skaitu no iepriekšējiem laikposmiem. Arī nulles deklarācijas ir jāiesniedz. Galīgā papildu deklarācija ir jāiesniedz un jāpieņem <i>CHIEF</i> četru darba dienu laikā.</p>	
Itālija	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Iespējami risinājumi tiek apsvērti valsts līmenī</p>
Īrija	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Īrijā kā izdevējā dalībvalstī importa PVN deklarāciju iesniegšanai ir jāievēro turpmāk aprakstītais process.</p> <p>Uzņēmējam ir jāsniedz nodrošinājums par muitas nodokli un PVN. Importa PVN deklarāciju par ieviešanu Īrijā iesniedz kopā ar muitas deklarāciju.</p> <p>Attiecīgajiem Īrijas muitas dienestiem e-pastā iesniedz iepriekš apstiprinātu izlaišanas paziņojumu (<i>PARN</i>). <i>PARN</i> ieraksts nozīmē, ka tūlīt ieradīsies preces, un ļauj apsvērt iespēju veikt riska analīzi. Izdara ierakstu uzņēmēja reģistros, kam ir tāds pats juridiskais spēks kā</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Par attiecīgo mēnesi iesniegtā papildu deklarācija par visām deklarācijām un nodokļiem, tostarp Īrijā piemērojamo PVN, ir statistikas datu pamatā</p>

	<p>parastam muitas ierakstam.</p> <p>Par attiecīgo mēnesi iesniedz papildu deklarāciju, kurā oficiāli deklarē visus nodokļus, tostarp Īrijā piemērojamo PVN. Ir divas iespējas:</p> <ul style="list-style-type: none"> — iesniedz atsevišķu papildu deklarāciju par katru sūtījuma vienību vai — līdz nākamā mēneša 5. datumam iesniedz visaptverošu deklarāciju ar visām atsevišķu pozīciju vienībām attiecīgajā sūtījumā par attiecīgo mēnesi. <p>Līdz nākamā mēneša 5. datumam uzņēmējs iesniedz pilnu ziņojumu par visām darbībām iepriekšējā mēnesī. Šis ziņojums kopā ar <i>PARN</i> ir pamatā manuālai pēcmuitošanas norakstīšanai attiecībā pret iesniegtajām papildu deklarācijām.</p> <p>Līdz nākamā mēneša 15. datumam no uzņēmēja konta ietur muitas nodokli un PVN par atsaucē mēnesi, izmantojot atliktā maksājuma mehānismu. Reizi 30 mēnešos ir jāveic audits par PVN ieviešanas vietā.</p>	
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Īrijā kā iesaistītā dalībvalstī importa PVN deklarāciju iesniegšanai ir jāievēro turpmāk aprakstītais process.</p> <p>Uzņēmējs sniedz nodrošinājumu par importa PVN Īrijā.</p> <p>Uzņēmējs nodrošina <i>PARN</i> par Īrijā ievestajām precēm. Katram sūtījumam ir jāpiešķir unikāls sūtījuma numurs (<i>UCRN</i>) atbilstīgi noteiktajam formātam. Ja galīgās papildu deklarācijas 44. ailē ir norādīti šādi <i>UCRN</i>, ir iespējama savstarpēja atsauce ar sākotnējo <i>PARN</i>.</p> <p><i>PARN</i> kopija tiek nodrošināta visiem attiecīgajiem Īrijas importa centriem un kontroles ierēdņiem, lai attiecīgos gadījumos būtu iespējams veikt riska analīzi.</p> <p>Līdz attiecīgā mēneša beigām Īrijas <i>AEP</i> muitošanas sistēmā iesniedz PVN papildu deklarāciju.</p> <p>Līdz nākamā mēneša 15. datumam no uzņēmēja</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Par attiecīgo mēnesi iesniegtā papildu deklarācija par Īrijā piemērojamo PVN ir statistikas datu pamatā</p>

	konta ietur PVN, izmantojot atliktā maksājuma mehānismu.	
Zviedrija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Attiecībā uz eksportu: – atļaujas turētājs Zviedrijas muitai nosūta datni ar statistikas datiem; izmantojot elektroniskos sakaru līdzekļus, dati tiek integrēti Zviedrijas muitas deklarāciju sistēmā, kur tie tiek validēti, salīdzinot deklarēto preču kodu, vērtību un svaru, lai atklātu neatbilstības. Pēc tam datus paziņo Zviedrijas valsts statistikas iestādei; – datus var nosūtīt reizi mēnesī vai par katru eksporta deklarāciju; valsts statistikas datu pārvaldības nosacījumi tiks noteikti atļaujas lēmumā
Igaunija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Lietuva	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Grieķija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Austrija	Kā izdevēja dalībvalsts Nodokli (arī PVN, akcīzes nodokli utt.) valsts vienkāršoto procedūru atļaujām vienmēr	Kā izdevēja dalībvalsts Statistikas datus par valsts vienkāršoto procedūru atļaujām

	<p>aprēķina muitas administrācija, pamatojoties uz papildu muitas deklarāciju.</p> <p>Ievešanas gadījumā saskaņā ar VPVA atļauju uzņēmējam ir jānorāda preču atrašanās vieta, kurā tās ir fiziski izlaistas.</p> <p>Ja preces ir izlaistas citā dalībvalstī, aprēķina tikai muitas nodokļus. PVN ir jāiekasē attiecīgajai(-ām) iesaistītajai(-ām) dalībvalstij(-īm).</p>	<p>statistikas iestādēm vienmēr nodrošina muitas administrācija, pamatojoties uz papildu muitas deklarāciju.</p> <p>Ievešanas gadījumā saskaņā ar VPVA atļauju uzņēmējam ir jānorāda preču atrašanās vieta, kurā tās ir fiziski izlaistas.</p> <p>Ja preces ir izlaistas citā dalībvalstī, statistikas dati netiek apkopoti. Atļaujas turētājam ir jāpaziņo statistikas dati paredzētajām iestādēm (muitai, statistikas birojam utt.) attiecīgajā(-ās) iesaistītajā(-ās) dalībvalstī(-īs).</p> <p>Pagaidu muitas deklarācijas datus attiecībā uz VPVA procedūru ar Slovēņu Slovēnijas muitas administrācijai paziņo elektroniski (e-pastā). Slovēnijas muitas administrācija izgūst attiecīgos statistikas datus un tos nosūta statistikas iestādēm.</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>Attiecībā uz importa PVN uzņēmējam ir jāiesniedz vienkāršotas PVN deklarācijas pieteikums. Tā ir visaptveroša deklarācija, kas ir jāiesniedz par mēneša laikposmu līdz nākamā mēneša divpadsmitajai dienai.</p> <p>Šī vienkāršotā PVN deklarācija ietver turpmāk norādītās ziņas par Austrijā izlaistajām precēm (par mēneša laikposmu sadalījumā pēc 2 piemērojamām nodokļu likmēm):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. muitas vērtība; 2. ievadmuitas nodokļa summa; 3. Austrijā piemērojamo papildu izmaksu summa; 4. piemērojamā nodokļa likme; 5. uzņēmēja noteiktā PVN summa. 	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>Statistikas deklarācijas ir jāiesniedz tieši statistikas iestādēm. Tādēļ VPVA atļaujas pieteikuma iesniedzējam ir jāpiesakās uz atsevišķu statistikas atļauju. Pieteikuma iesniedzējam un statistikas iestādēm ir jāvienojas par to, kādā veidā un ar kādiem līdzekļiem statistikas iestādēm tiks tieši nosūtīta statistikas deklarācija.</p> <p>Piekrišanu VPVA atļaujai var izdot tikai pēc statistikas atļaujas piešķiršanas.</p>

Somija	Kā izdevēja dalībvalsts	Kā izdevēja dalībvalsts
	Kā iesaistītā dalībvalsts <ul style="list-style-type: none"> - Beļģijas muita nosūta muitas deklarācijas informāciju <i>DVD</i>. - Atļaujas turētājs Somijas muitas dienestam Vantā iesniedz mēneša periodisko deklarāciju, izmantojot VAD veidlapu. - Somijas muitas dienests salīdzina Beļģijas muitas muižošanas informāciju un mēneša periodisko deklarāciju. - Somijas muitas muižošanas sistēma aprēķina PVN summu. - Somijas muitas dienests nosūta PVN lēmumu <i>Toyota</i>. Deklarāciju kopijas un PVN lēmumus nosūta Beļģijas muitai, un oriģinālus arhivē Somijas muitā Vantā.	Kā iesaistītā dalībvalsts <p>Nav atsevišķu statistikas deklarāciju; Somijas muita statistikas informāciju iegūst no PVN deklarācijas.</p> <p>Somijā Somijas muita pilda arī statistikas iestādes funkcijas.</p>
Bulgārija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Latvija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Slovākija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Slovēnija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Procedūras 42 dēļ nav vajadzīga PVN deklarācija	Kā iesaistītā dalībvalsts <ul style="list-style-type: none"> • Procedūras 42 dēļ ir vajadzīgs mazāks datu apjoms • Slovēnijas Republikas muitas

		administrācija ir vienojusies ar statistikas pārvaldi par vajadzīgajiem datiem un to nosūtīšanas veidu. Vajadzīgos datu iegūst no Austrijas papildu deklarācijas (datus nosūta IT pakalpojumu sniedzējs)
Ungārija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav konkrētu noteikumu: importa PVN aprēķina un iekasē, pamatojoties uz papildu deklarācijas datu elementiem	Kā izdevēja dalībvalsts Statistikas datus apkopo, pamatojoties uz papildu deklarācijas datu elementiem
	Kā iesaistītā dalībvalsts Atļaujas turētājs iesniedz PVN deklarāciju (sk. Valsts Ekonomikas ministrijas Dekrēta Nr. 11/2016 (IV.29) 5. pielikumu) PVN noteikšanai līdz katra kalendārā mēneša 10. datumam, aptverot laišanas brīvā apgrozībā un galapatēriņam darījumus (ja vien turētājam nav atļaujas PVN maksāt saskaņā ar pašdeklarāciju)	Kā iesaistītā dalībvalsts Ar atļaujas turētāju tieši sazinās Ungārijas Centrālais statistikas birojs
Portugāle	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Nīderlande	Kā izdevēja dalībvalsts Uzņēmumam, kas iesniedz VPVA pieteikumu, pirms atļaujas piešķiršanas ir jānodrošina atbilstība noteikumiem un normām, kuras attiecas uz PVN paziņošanu un samaksu katrā iesaistītajā dalībvalstī.	Kā izdevēja dalībvalsts Uzņēmumam, kas iesniedz VPVA pieteikumu, pirms atļaujas piešķiršanas ir jānodrošina atbilstība noteikumiem un normām, kuras attiecas uz statistikas datu paziņošanu katrā iesaistītajā dalībvalstī
	Kā iesaistītā dalībvalsts Preču ieviešanai Nīderlandē, izmantojot citas dalībvalsts piešķirtu VPVA/CM, Nīderlandē piemēro PVN. PVN ir jāaprēķina no ievesto preču muitas vērtības. Lai piemērotu PVN, muitas vērtībā ir jāietver: (1) ievadmuitas nodokļi, maksājumi un maksas; (2) papildu izmaksas, piemēram, komisijas	Kā iesaistītā dalībvalsts VPVA atļaujas turētājam ir tieši jānosūta Centrālajam statistikas birojam (CBS) attiecīgie statistikas dati par preču plūsmām Nīderlandē. VPVA atļaujas turētājam ir pašam jāvienojas ar CBS par attiecīgajiem pasākumiem

	<p>maksas, iepakojuma izmaksas, transports un apdrošināšana līdz galamērķim.</p> <p>Vai veicat uzņēmējdarbību Nīderlandē? Vai jums šajā valstī ir pastāvīga darījumdarbības vieta? Tad uz jums attiecas tādi paši PVN noteikumi kā uz Nīderlandes uzņēmējiem.</p> <p>Ja neveicat uzņēmējdarbību Nīderlandē un ja jums šajā valstī nav pastāvīgas darījumdarbības vietas, preču ieviešanai varat piemērot apgrieztās maksāšanas procedūru. Lai to piemērotu, jums ir vajadzīga 23. panta atļauja.</p> <p>Kā ārvalstnieks jūs nevarat pats pieteikties uz 23. panta atļauju. Tomēr šim nolūkam varat piesaistīt nodokļu pārstāvi. Šis pārstāvis var PVN departamentā pieprasīt atļauju jūsu vārdā. Pēc pieprasījuma pieņemšanas pieteikuma iesniedzējam piešķir <i>BTW-identificatie nummer</i> (PVN reģistrācijas numurs).</p> <p>Ja ir saņemta 23. panta atļauja, nodokļu pārstāvis, kas ir iecelts saskaņā ar PVN likuma 23. pantu, ir PVN parādnieks deklarētāja vietā (SMK 77. panta 3. punkts). Nodokļu pārstāvis deklarē PVN, kas jums ir jāmaksā PVN deklarācijas ietvaros par attiecīgo periodu. Šis pārstāvis šo PVN atskaitīs kā priekšnodokli par to pašu PVN deklarāciju. Tādējādi jums nebūs šis PVN jāmaksā pirms ieviešanas.</p> <p>Minētais 23. pants ir obligāti jāizmanto, ja preces, kas fiziski atrodas Nīderlandē ieviešanas brīdī, tiek laistas brīvā apgrozībā, izmantojot VPVA/centralizētas muižošanas atļauju, kuru piešķirusi cita dalībvalsts. VPVA/centralizētas muižošanas atļaujas turētājam ir savā importa deklarācijā jānorāda piešķirtais PVN reģistrācijas numurs. VPVA/centralizētas muižošanas atļaujai kā pielikumu pievieno 23. panta atļaujas kopiju.</p> <p>Plašāka informācija pieejama šajā saitē: http://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontenten/belastingdienst/business/vat/vat_in_the_netherlands/vat_for_foreign_entrepreneurs/vat_for_foreign_entrepreneurs</p>	
Polija	Kā izdevēja dalībvalsts Importa PVN ir maksājams dalībvalstī, kurā	Kā izdevēja dalībvalsts Polija kā izdevēja dalībvalsts apkopo

	<p>preces atrodas, kad tās laiž brīvā apgrozībā. Tā ir vieta iesaistītajā dalībvalstī.</p> <p>Tādā gadījumā atļaujas izdošanas procesa gaitā Polijas muitas dienesti apspriešanās procedūras ietvaros vienojas par PVN prasībām iesaistītajā dalībvalstī. Pēc tam Polijas muitas dienesti šīs PVN prasības norāda VPVA atļaujā un kopīgajā kontroles plānā.</p>	<p>statistikas datus tieši no papildu deklarācijas, kas ir jāiesniedz elektroniski.</p> <p>Papildu deklarācijā ir pieprasīta papildu informācija saskaņā ar Polijas tiesību aktiem:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 15.a ailē — faktiskā eksporta dalībvalsts; un – 17.a ailē — pēdējā galamērķa dalībvalsts. <p>Šie noteikumi ir arī jānorāda atļaujā.</p> <p>Statistikas datus, ko apkopo no papildu deklarācijas, kā <i>EXTRASTAT</i> statistiku nosūta <i>EUROSTAT</i>.</p> <p>Uzņēmējam vai tā pārstāvim netiek piemēroti nekādi papildu statistikas noteikumi attiecībā uz <i>EXTRASTAT</i>.</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>Importa PVN ir maksājams iesaistītajā dalībvalstī. Polijā uzņēmējam (valsts tiesību aktos noteikts regulējums) ir pienākums reģistrēties nodokļu iestādē un pēc tam vietējā muitas iestādē iesniegt importa deklarāciju PVN vajadzībām.</p> <p>Importa deklarācijas PVN vajadzībām veidlapa, grafiks, vienkāršojumi un par iesniegšanu kompetentās iestādes ir noteiktas Polijas tiesību aktos.</p> <p>Importa deklarācijā PVN vajadzībām prasīto datu pamatā ir papildu deklarācijā (ko iesniedz <i>SMS</i>) ietvertie dati. Importa deklarācija PVN vajadzībām ir jāiesniedz līdz 16. datumam katru mēnesi, kas seko mēnesim, kurā radās nodokļa maksāšanas pienākums.</p> <p>Kā iesaistītā dalībvalsts Polija par PVN jautājumu ar atļaujas izdevēju dalībvalsti vienojas apspriešanās procedūras gaitā.</p> <p>Tā kā iesaistītajā dalībvalstī netiek iesniegta papildu deklarācija, ir ļoti svarīgi vienoties par informācijas apmaiņu starp IDV un <i>SMS</i>. Tai ir jāļauj muitas dienestiem uzraudzīt importa deklarācijas PVN vajadzībām precizitāti un atklāt visus pārkāpumus. PVN jautājums ir jāietver kopīgajā kontroles plānā.</p> <p>Uzņēmējam ir jānodrošina PVN galvojums.</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p> <p>Kā iesaistītā dalībvalsts Polija uzņēmējam vai tā pārstāvim prasa sniegt statistikas datus tikai valsts vajadzībām.</p> <p>Šie statistikas dati netiek nosūtīti <i>EUROSTAT</i>.</p> <p>Noteikumi par:</p> <ul style="list-style-type: none"> – statistikas deklarācijas veidlapu; – datu elementu apjomu; – grafiku; – kompetentajām iestādēm; <p>ir vienoti un publicēti tīmekļa vietnē (tikai poļu valodā):</p> <p>http://www.mf.gov.pl/dokument.php?const=2&dzial=529&id=155935</p> <p>Saskaņā ar šo regulējumu statistikas deklarācija ir jāiesniedz tikai elektroniski. Šī deklarācija ir jāiesniedz reizi mēnesī līdz 20. datumam katru mēnesi, kas seko statistikas laikposma mēnesim.</p> <p>Par šiem statistikas noteikumiem apspriešanās procedūras ietvaros būtu jāvienojas ar atļaujas izdevēju dalībvalsti, un tie būtu jānorāda atļaujā un kopīgajā kontroles plānā.</p>

Čehijas Republika	Kā izdevēja dalībvalsts PVN ir jāmaksā dalībvalstī, kurā precēm tiek fiziski piemērots attiecīgais muitas režīms. Atļaujas turētājs datus PVN vajadzībām nosūta, pamatojoties uz iesaistītās dalībvalsts pieprasījumu. Par šo nosacījumu iesaistītā dalībvalsts ir jāinformē apspriešanās procedūras laikā.	Kā izdevēja dalībvalsts Turētājs vai muitas iestāde statistikas datus nosūta, pamatojoties uz iesaistītās dalībvalsts pieprasījumu. Statistikas datu apmaiņa starp AMS un IDV ir jāprecizē apspriešanās procedūras laikā.
	Kā iesaistītā dalībvalsts Ja atļaujas turētājs ienākumu dienestā reģistrēsies kā nodokļu maksātājs, ienākumu dienests būs iestāde, kas ir kompetenta iekasēt PVN preču ievešanas gadījumā Čehijas Republikā saskaņā ar VPVA. Turētājs reizi mēnesī vai ceturksnī iesniedz PVN deklarācijas attiecīgajai finanšu iestādei. Ja atļaujas turētājs ienākumu dienestā reģistrēsies kā PVN nemaksātājs, muitas dienests būs iestāde, kas ir kompetenta iekasēt PVN gadījumā, ja precēm piemēros muitas režīmu laišanai brīvā apgrozībā saskaņā ar VPVA. Tā kā pašreiz nav pieredzes ar šāda veida VPVA, risinājums tiks apspriests valsts iekšējā līmenī.	Kā iesaistītā dalībvalsts Čehijas muitas administrācija ir izstrādājusi tīmekļa lietojumprogrammu “VPVA klients” datu drošai un saglabātai nosūtīšanai no muitas deklarācijām, kas ir izlaistas saskaņā ar VPVA atļauju. Atļaujas turētājs datus nosūta ar šī VPVA klienta starpniecību, pamatojoties uz elektroniskās saziņas atļauju. Atļaujas turētājam ir šie dati konkrētā formātā jānosūta reizi mēnesī līdz 10. datumam pēc iepriekšējā kalendārā mēneša. Datu apmaiņas procedūra statistikas vajadzībām tiek precizēta apspriešanās procedūras laikā.
Rumānija	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Kipra	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Malta	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA
Luksemburga	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA	Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA

	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Nav atbildes</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts <i>IBM Deutschland GmbH:</i> DE/3200/a1/1007 Zollamt Darmstadt (iesaistītās valstis: Vācija – Austrija – Luksemburga – Nīderlande)</p> <p>Saskaņā ar atļauju, kā apstiprinājuši Luksemburgas muitas dienesti, <i>extrastat</i> dati tiek nosūtīt <i>Service central de la</i> <i>statistique et des études économiques</i> (atļaujas numurs: 999000030, kopš 2006. gada 5. maija)</p>
Dānija	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts Nav pieredzes ar VPVA</p>
Vācija	<p>Kā izdevēja dalībvalsts</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts</p>
Imports	<p>Dalībvalstis var kopīgā kontroles plānā vienoties par papildu muitas deklarācijas datu saskaņošanu ar iesaistītās dalībvalsts papildu PVN deklarāciju.</p>	<p>Pieteikuma iesniedzējs ar iesaistītās dalībvalsts kompetento statistikas iestādi vienojas par plānoto procedūru. VPVA var piešķirt tikai tad, ja ir vienošanās par statistikas jautājumiem. Atļaujas izdevējas dalībvalsts statistikas iestāde atbild par statistikas datu nosūtīšanu <i>EUROSTAT</i>.</p>
	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p>	<p>Kā iesaistītā dalībvalsts</p>
	<p>Atļaujas turētājam ir reizi mēnesī jāiesniedz papildu PVN deklarācija norēķinu kompetentajai muitas iestādei un jāsamaksā pienākošies nodokļi.</p>	<p>Pieteikuma iesniedzējs vienojas ar <i>Statistisches Bundesamt Wiesbaden (Vīsbādenes Federālais statistikas birojs)</i> par statistikas datu sniegšanu. VPVA var piešķirt tikai tad, ja <i>Hauptzollamt Nürnberg, Arbeitsgebiet Einzige Bewilligungen (Vācijas SA/VPVA kontaktpunkts)</i> tiek uzrādīta vienošanās ar <i>Statistische Bundesamt Wiesbaden</i>.</p>
Eksports		
	<p>Kā izdevēja dalībvalsts</p>	<p>Kā izdevēja dalībvalsts</p>
	<p>Atļaujas izdevēja iestāde informē pieteikuma iesniedzēju, ka iesaistītajā dalībvalstī ir jānodrošina eksporta pierādījums PVN vajadzībām. Tādēļ pieteikuma iesniedzējam ir jāvienojas par procedūru ar iesaistītās dalībvalsts</p>	<p>Sk. informāciju par importu.</p>

	kompetento PVN iestādi.	
	<i>Kā iesaistītā dalībvalsts</i>	<i>Kā iesaistītā dalībvalsts</i>
	Pieteikuma iesniedzējam ir jānoskaidro pie kompetentās Vācijas <i>Landesfinanz-behörden</i> (<i>Vācijas federālā līmeņa fiskālā iestāde</i>), kā nodrošināt eksporta pierādījumu PVN vajadzībām saistībā ar eksporta sūtījumiem no iepakšanas un iekraušanas vietām Vācijā.	Sk. informāciju par importu.

III PIELIKUMS⁶

ATBILDĪBAS SADALĪJUMS

Atļaujas izdevēja dalībvalsts	Iesaistītā dalībvalsts
Izdošanas process	
<p>Atbildīgajiem muitas dienestiem dalībvalstī, kur atrodas vai ir pieejami galvenie konti, iesniedz vienotās atļaujas pieteikumu.</p> <p>Pēc pieteikuma saņemšanas kompetentie muitas dienesti izskata atļaujas piešķiršanas kritērijus. Šis process var ietvert:</p> <ul style="list-style-type: none"> • pārbaudi, vai uzņēmums spēj izpildīt ar vienkāršojumiem saistītos pienākumus; • uzņēmuma vadības un iekšējās kontroles auditu; • riska analīzi. <p>Kad muitas dienesti ir pārliecinājušies, ka ir izpildītas vienotās atļaujas piešķiršanas prasības, sagatavo atļaujas projektu, ko ar IT sistēmas starpniecību nosūta iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) kontaktpunktam(-iem) (ja vajadzīgs, nodrošinot attiecīgo(-os) tulkojumu(-us)).</p> <p>Līdz SA-IT sistēmas īstenošanai ir jāizmanto e-pasts.</p>	<p>Atkarībā no apstākļiem daļu pirmsauditu var veikt iesaistītajā dalībvalstī (ja iespējams, kopīga audita veidā).</p> <p>Pēc pieteikuma un atļaujas projekta saņemšanas iesaistītās dalībvalsts muitas dienestiem ir jāpaziņo savi iebildumi vai lēmumi izdevējiem muitas dienestiem 30 dienu laikā; ja lēmuma pieņemšanai ir vajadzīgs ilgāks laiks, atļaujas izdevējs dienests ir tādā pašā termiņā jāinformē par iemesliem. Šajā laikposmā paredz PVN un</p>

⁶ III–V pielikumu piemēro pārejas periodā.

Atļauju piešķir/pieteikumu noraida.

Atļaujas gadīgo redakciju, izmantojot IT sistēmu, nosūta attiecīgajai(-ām) dalībvalstij(-īm) (ja vajadzīgs, nodrošinot atbilstīgu(-us) tulkojumu(-us)). Kamēr nav pieejama šī sistēma, ir jāizmanto e-pasts.

statistikas (un valsts regulējuma) noteikumus.

Lēmumu, izmantojot IT sistēmu, paziņo atļaujas izdevējai dalībvalstij. Kamēr nav pieejama šī sistēma, ir jāizmanto e-pasts.

IV PIELIKUMS⁷

KONTROLES DARBĪBAS STARP CM IESAISTĪTĀM MUITAS ADMINISTRĀCIJĀM

1. Kontroles darbības

Kontroles veids	Atbildīgā muitas iestāde	Kontroles galvenais iemesls	Papildu iemesls
Pārbaude saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 68. panta a) punktu	Vietējā vai atļaujas izdevēja iestāde	Atļaujas izdevējas muitas iestādes konkrēts pieprasījums vai vietējās iestādes iniciatīva saskaņā ar valsts tiesību aktiem	Kontroles rezultātu paziņošana atļaujas izdevējai muitas iestādei
Preču pārbaude saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 68. panta b) punktu	Vietējā iestāde	Atļaujas izdevējas muitas iestādes konkrēts pieprasījums vai vietējās iestādes iniciatīva	Kontroles rezultātu paziņošana atļaujas izdevējai muitas iestādei
Retrospektīvas pārbaudes par procedūrām atļaujas turētāja vai pārstāvja uzņēmumā (muitas audits)	Kompetentie muitas dienesti	Atļaujas izdevējas muitas iestādes konkrēts pieprasījums vai vietējās iestādes iniciatīva	Audīta rezultātu nosūtīšana atļaujas izdevējai iestādei
Pievienotās vērtības nodokļa (PVN) un cits valsts regulējums	Atbildīgā iestāde saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai dienests, kas atbild par kontroli pēc preču izlaišanas	Noteikts valsts PVN tiesību aktos; atbildīgās iestādes konkrēts pieprasījums saskaņā ar valsts tiesību aktiem	Atļaujas izdevējas muitas iestādes pieprasījums pēc papildu informācijas
Datu pārbaude papildu deklarācijā; piemēram, muitas nodokļu summa	Atļaujas izdevēja muitas iestāde	Noteikts tiesību aktos un saskaņā ar valsts administratīvajiem rīkojumiem	Vietējās iestādes informē tādu neatbilstību gadījumā, kas ietekmētu muitas nodokļus un arī PVN iesaistītajā dalībvalstī

⁷ III–V pielikumu piemēro pārejas periodā.

Inventarizācijas veikšana	Vietējā muitas iestāde	Muitas audits; atļaujas izdevējas muitas iestādes konkrēts pieprasījums	Inventarizācijas veikšana uzglabāšanas vietā iesaistītajā dalībvalstī; kontroles rezultātu paziņošana atļaujas izdevējai muitas iestādei
---------------------------	------------------------	---	--

2. Vispārīgi noteikumi

- Visi pieprasījumi un visas atbildes/paziņojumi ir jā sagatavo angļu valodā, izmantojot X pielikumā ietvertu veidlapu. Ja vajadzīgs, var lejupielādēt papildu lapu. Ja iespējams, tas jāveic elektroniski.
- Kā un kur nosūtīt pieprasījumus un atbildes un/vai paziņojumus? Mērķis ir nodrošināt, ka informācija tiek nosūtīta paredzētajai kontaktpersonai.
- Abas turpmāk norādītās personas cieši sadarbosies, lai nodrošinātu procedūras kontroli un administrēšanu.

3. Kontaktpunkti:

a) atļaujas izdevēja muitas iestāde

Nosaukums:

Adrese:

Atbildīgais ierēdnis:

Tālruņa numurs:

Fakss:

E-pasta adrese:

b) vietējā muitas iestāde

Nosaukums:

Adrese:

Atbildīgais ierēdnis:

Tālruņa numurs:

Fakss:

E-pasta adrese:

4. Datu aizsardzība

Ņemot vērā valstu tiesību aktus, kas reglamentē datu aizsardzību un datu drošību, informācijas par kontroli nosūtīšanai starp iesaistītajām muitas iestādēm būtu jāizmanto kodētājs.

Piemēram, Vācija un Somija kā kodētāju izmanto bezmaksas programmatūru *7zip*.

V PIELIKUMS⁸
-
KOPĪGAIS KONTROLES PLĀNS

1. Kopīgais kontroles plāns

Atļaujas izdevēja dalībvalsts	Iesaistītā dalībvalsts
<p>Atļaujas izdevēji muitas dienesti un/vai atļaujas izdevēja iestāde, ņemot vērā:</p> <ul style="list-style-type: none"> • uzņēmumu īpatnības (piemēram, AEO statuss); • importējamās un eksportējamās preces un • attiecīgos datus, <p>veic riska analīzi. Pēc tam atļaujas izdevēja iestāde pieņem lēmumu par labāko stratēģiju, kā samazināt vai likvidēt iespējamos riskus. Šo stratēģiju ietver vienotās atļaujas kontroles plāna projektā (sk. IX pielikumu, kurā izklāstīts kontroles plāns, kā arī kontroles veidi, atbildības sadalījums un procedūras).</p> <p>Kopumā kontroles plāns ietver četrus kontroles veidus:</p> <ul style="list-style-type: none"> • auditi (administratīvā kontrole); • deklarācijas un citu dokumentu pārbaude; • preču fiziskās pārbaudes⁹; • kontrole pēc preču izlaišanas. <p>Kontroles plāna projektu, izmantojot IT sistēmu, nosūta kontaktpunktam(-iem) iesaistītajā(-ās) dalībvalstī(-īs) (ja vajadzīgs, nodrošinot atbilstīgu(-us) tulkojumu(-us)). Kamēr nav pieejama šī sistēma, ir jāizmanto e-pasts.</p>	<p>Iesaistītās dalībvalsts kontaktpunkts sazinās ar vietējo(-ām) muitas iestādi(-ēm) un vajadzības gadījumā ar citām kompetentajām iestādēm.</p> <p>Kontroles plāna projektā ir norādīti jebkādi vajadzīgie īpašie paziņojumi un mītošanas</p>

⁸ III–V pielikumu piemēro pārejas periodā.

⁹ Preču fiziskās pārbaudes veic vietējās iestādes, kas atbild par vietu, kurā ieviešanas/izvešanas brīdī atrodas preces.

procedūra.

Parasti tajā būs norādīts veicamo kontroles darbību veids un skaits, kā arī praktiskas prasības, piemēram, reaģēšanas laiki.

Attiecīgā gadījumā muitas dienesti arī informē atļaujas izdevēju iestādi par kontroles darbībām, ko paredz valsts tiesību akti.

Ir ieteicams organizēt sanāksmi ar atļaujas izdevējas dalībvalsts un iesaistītās(-o) dalībvalsts(-u) muitas administrācijām. Tas ļautu gūt labāku savstarpējo sapratni, kā arī sniegtu iespēju izveidot labākas attiecības starp konkrētajām kontaktpersonām. .

Kontroles plāna projektu pabeidz, ņemot vērā iesaistīto dalībvalstu ierosinājumus un pieprasījumus. Ja vajadzīgs, atļaujā ietver dažas procedūras.

Par kontroles plānu vienojas, izmantojot IT sistēmu.

Ārkārtas gadījumos iesaistītās dalībvalsts muitas dienesti veic kontroli pēc preču izlaišanas.

Par kontroles plānu vienojas, izmantojot IT sistēmu. Kamēr nav pieejama šī sistēma, ir jāizmanto e-pasts.

2. Fiziskas pārbaudes

Atļaujas izdevēja dalībvalsts	Iesaistītā dalībvalsts
<p>Atļaujā ir jānorāda, kur un kā preces, uz ko attiecas atļauja, laidīs brīvā apgrozībā vai izlaidīs citai muitas procedūrai, ņemot vērā to, ka importa preces laist brīvā apgrozībā vai izlaist citai muitas procedūrai var gan atļaujas izdevēja iestāde, gan vietējā muitas iestāde.</p> <p>Preces var izlaist:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pēc visu iesaistītajā dalībvalstī uzrādīto sūtījumu paziņošanas vietējai muitas iestādei; – izdarot centralizētu datu ierakstu reģistros; vietējā muitas iestāde ir jāinformē tikai paredzētajā termiņā vai par konkrētu preču veidu. <p>Atļaujas izdevējai iestādei kopā ar vietējām muitas iestādēm ir jāpieņem lēmums par veicamajām pārbaudēm, lai nodrošinātu, ka tiek uzraudzīta procedūra un preču laišana brīvā apgrozībā vai izlaišana citai muitas procedūrai.</p> <p>Saskaņā ar kontroles plānu atļaujas izdevēja iestāde prasa vietējām muitas iestādēm veikt vairākas (vai procentuālas) fiziskas pārbaudes par ievestajiem sūtījumiem vai konkrētiem jautājumiem. Parasti ir jānosaka laikposms lēmuma pieņemšanai par nepieciešamību pārbaudīt importētās preces¹⁰.</p>	<p>Atļaujas turētājam ir jāinformē vietējā muitas iestāde saskaņā ar atļauju (būtībā vienmēr, kad ir jānodrošina atbilstība valsts prasībām).</p> <p>Vietējās muitas iestādes veic fiziskas pārbaudes, ņemot vērā valsts tiesību aktus un kontroles plānu.</p> <p>Vietējās muitas iestādes var pēc savas iniciatīvas veikt jebkāda veida pārbaudes (jo īpaši tranzīta noslēgšanas gadījumā).</p> <p>Šo pārbauzu rezultātus paziņo atļaujas izdevējai muitas iestādei. Gan lai pieprasītu</p>

¹⁰ Kad ir jāpārbauda konkrēts sūtījums, šis pieprasījums ir tieši jānosūta vietējai muitas iestādei.

<p><i>Tikai attiecībā uz vienkāršotas deklarācijas procedūru</i></p> <p>VDP gadījumā ir jāiesniedz vienkāršota deklarācija par katru importa gadījumu kompetentajai vietējai muitas iestādei vai atļaujas izdevējai muitas iestādei.</p>	<p>fizisku pārbaudi, gan paziņotu veiktās kontroles rezultātus, var izmantot X pielikumā ietverto dokumentu.</p>
---	--

<p align="center">Citi kontroles veidi</p>	
<p>Atļaujas izdevēja iestāde pārbauda deklarācijas, veic pēcmuitošanas kontroli, auditus, kā arī atkārtoti novērtē procedūras.</p> <p>Atļaujas izdevējai iestādei būtu jāinformē iesaistītā(-ās) dalībvalsts(-is) par jebkādiem atklātiem pārkāpumiem.</p>	<p>Daļu kontroles darbību veic iesaistītajā(-ās) dalībvalstī(-īs) (ja iespējams, kā kopīgu auditu, kad tas uzskatāms par ieteicamu).</p>

VI PIELIKUMS
-
KONTROLES PIEPRASĪJUMI CM KONTEKSTĀ

Pieprasītāja iestāde/atļaujas izdevēja iestāde vai vietējā iestāde

(nosaukums, adrese, ierēdņa vārds un uzvārds, tālrunis, e-pasta adrese)

Kontroles veids (kontroles satura apraksts):

Kontroles rezultāts:

Iestāde, kas veica kontroli (nosaukums, adrese, ierēdņa vārds un uzvārds, tālrunis, e-pasta adrese)

Kontroles rezultāts:

VII PIELIKUMS

SMK 177. pants

SMK 177. panta vienkāršojumi ļauj sagatavot vienotu muitas deklarāciju par precēm, kas ietilpst dažādās tarifu apakšpozīcijās. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodoklis ir jāpiemēro, pamatojoties uz tādu preču tarifu apakšpozīcijām, kam piemēro augstāko nodokļa likmi¹¹.

Nosacījumi:

- 1) sūtījumā ir preces, kas ietilpst dažādās tarifu apakšpozīcijās;
- 2) ja muitas deklarācijas sagatavošanas vajadzībām katra prece tiktu izskatīta atbilstīgi tās tarifu apakšpozīcijai, tas būtu saistīts ar tādu darba noslogojumu un izmaksu slogu, kas ir nesamērīgs pret piemērojamo ievadmuitas vai izvedmuitas nodokli, un
- 3) deklarētājam ir jāiesniedz pieteikums par ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa piemērošanu visam sūtījumam, pamatojoties uz tādu preču tarifu apakšpozīcijām, kam piemēro augstāko ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa likmi.

Izņēmums. Muitas dienesti atsakās izmantot vienkāršošanu precēm, uz kurām attiecas aizliegumi vai ierobežojumi, vai akcīzes nodoklis, ja ir vajadzīga pareizā klasifikācija, lai piemērotu attiecīgo pasākumu.

Pieteikumu iesniedz, iesniedzot muitas deklarāciju ar atsauci uz SMK 177. pantu.

Nav noteikts nekāds maksimālais līmenis.

228. pants

Preces, kas ietilpst dažādās tarifu apakšpozīcijās un deklarētas vienā apakšpozīcijā

1. Ja preces sūtījumā ietilpst tarifu apakšpozīcijās, uz kurām attiecas īpašs nodoklis, kas izteikts, izmantojot vienu un to pašu mērvienību, nodoklis, ko uzliek visam sūtījumam, pamatojas uz tarifu apakšpozīciju, uz kuru attiecas augstākais īpašais nodoklis.

Piemērs (fiktīvs).

Sūtījums, kurā ir 100 vienības, proti, 50 zīmuļi (nodoklis 1 EUR apmērā par katru) un 50 mozaīkmīklas (nodoklis 2 EUR apmērā par katru): visam sūtījumam var piemērot mozaīkmīklas nodokli (2 EUR par 100 vienībām, kas ir visā sūtījumā), un attiecīgā piemērotā nodokļa summa būs 200 EUR par sūtījumu. Ja šim sūtījumam piemērotu nodokli saskaņā ar parastajiem noteikumiem, nodoklis būtu 150 EUR (50 EUR par zīmuļiem + 100 EUR par mozaīkmīklām).

¹¹ Šādu vienkāršojumu var izmantot šādām procedūrām: laišanai brīvā apgrozībā, eksportam un (re)eksportam (pat gadījumos, kad muitas parāds ir vienāds ar 0).

2. Ja preces sūtījumā ietilpst tarifu apakšpozīcijās, uz kurām attiecas īpašs nodoklis, kas izteikts, izmantojot dažādas mērvienības, augstāko īpašo nodokli katrai mērvienībai piemēro visām precēm sūtījumā, kurām īpašais nodoklis ir izteikts, izmantojot minēto vienību, un konvertē procentuālajā nodoklī katram minēto preču veidam. Nodoklis, ko uzliek visam sūtījumam, pamatojas uz tarifu apakšpozīciju, uz kuru attiecas procentuālā nodokļa augstākā likme, kas izriet no konvertācijas.

Piemērs (fiktīvs).

Sūtījums, kas sastāv no:

- 50 zīmuļiem (nodoklis 1 EUR apmērā par katru) (muitas vērtība: 2000 EUR);
- 50 mozaīkmīklām (nodoklis 2 EUR apmērā par katru) (muitas vērtība: 2000 EUR);
- 100 lentes (katra ir 1 m gara) iepakojumiem (nodoklis 0,1 EUR apmērā par metru) (muitas vērtība: 50 EUR).

Nodoklis, ko uzliek visam sūtījumam, pamatojas uz lentēm piemērojamā īpašā nodokļa konvertēšanu, kas atbilst procentuālajam nodoklim 20 % apmērā. Lentes īpašā nodokļa konvertēšanas procentuālajā nodoklī nodokļa likme 20 % apmērā ir augstākā likme, jo zīmuļu un mozaīkmīklu īpašā nodokļa konvertēšana procentuālajā nodoklī iegūst zemāku likmi (5 % mozaīkmīklām un 2,5 % zīmuļiem).

Kā lentes īpašais nodoklis tika konvertēts procentuālajā nodoklī? Piemērojot 100 metriem (100 iepakojumi, no kuriem katrā ir 1 m lentes) likmi 0,1 EUR apmērā par metru, tika iegūta summa: 10 EUR. Šī summa (10 EUR) atbilst procentuālajam nodoklim 20 % apmērā, ko piemēro lentes muitas vērtībai (50 EUR).

Kā mozaīkmīklas īpašais nodoklis tika konvertēts procentuālajā nodoklī? Piemērojot 50 mozaīkmīklām likmi 2 EUR apmērā, tika iegūta summa: 100 EUR. Šī summa (100 EUR) atbilst procentuālajam nodoklim 5 % apmērā, ko piemēro mozaīkmīklas muitas vērtībai (2000 EUR).

Kā zīmuļu īpašais nodoklis tika konvertēts procentuālajā nodoklī? Piemērojot 50 zīmuļiem likmi 1 EUR apmērā par vienību, tika iegūta summa: 50 EUR. Šī summa (50 EUR) atbilst procentuālajam nodoklim 2,5 % apmērā, ko piemēro zīmuļu muitas vērtībai (2000 EUR).

Tādējādi saskaņā ar SMK 177. panta noteikumiem par šo sūtījumu maksās 810 EUR (4050 EUR — visa sūtījuma muitas vērtība — kam piemēro 20 % likmi). Ja šim sūtījumam piemērotu nodokli saskaņā ar parastajiem noteikumiem, nodoklis būtu 160 EUR (50 EUR par zīmuļiem + 100 EUR par mozaīkmīklām + 10 EUR par lentēm).

3. situācija

Ja preces sūtījumā ietilpst tarifu apakšpozīcijās, uz kurām attiecas procentuālais nodoklis un īpašais nodoklis, augstāko īpašo nodokli konvertē procentuālajā nodoklī katram preču veidam, kam īpašais nodoklis ir izteikts, izmantojot vienu un to pašu vienību.

Nodoklis, ko uzliek visam sūtījumam, pamatojas uz tarifu apakšpozīciju, uz kuru attiecas procentuālā nodokļa augstākā likme, tostarp procentuālais nodoklis, kas izriet no konvertācijas.

Piemērs (fiktīvs).

Sūtījumā ir 100 vienības, proti, 50 zīmuļi (nodoklis 1 EUR apmērā par katru + 20 % procentuālais nodoklis) (muitas vērtība: 2000 EUR), 50 mozaīkmīklas (nodoklis 2 EUR apmērā par katru) (muitas vērtība:

2000 EUR) un 100 lentes (katra ir 1 m gara) iepakojumi (nodoklis 0,1 EUR apmērā par metru) (muitas vērtība: 50 EUR): nodoklis, ko uzliek visam sūtījumam, pamatojas uz zīmuļiem piemērojamā apvienotā īpašā nodokļa, kam pieskaita procentuālo nodokli, konvertēšanu, kas atbilst vienotam procentuālajam nodoklim 22,5 % apmērā.

Nodokļa likme 22,5 % apmērā (kas izriet no zīmuļiem piemērojamā īpašā nodokļa, kam pieskaita nodokļa procentuālo komponentu, konvertēšanas vienotā procentuālajā nodoklī) ir augstākā likme, jo mozaīkmīklām un lentēm piemērojamā īpašā nodokļa konvertēšanas dēļ iegūst zemāku likmi (5 % mozaīkmīklām un 20 % lentēm).

Kā zīmuļu apvienotais īpašais nodoklis, kam pieskaita procentuālo nodokli, tika konvertēts vienotā procentuālajā nodoklī? Piemērojot 1 EUR likmi katrai vienībai + 20 % procentuālo nodokli 50 zīmuļiem ar muitas vērtību 2000 EUR apmērā, tika iegūta summa: 450 EUR. Šī summa (450 EUR) atbilst vienotajam procentuālajam nodoklim 22,5 % apmērā, piemērojot zīmuļu apvienoto īpašo nodokli, kam pieskaita procentuālo nodokli, kā vienoto procentuālo nodokli 50 zīmuļiem ar muitas vērtību 2000 EUR apmērā.

Kā mozaīkmīklas īpašais nodoklis tika konvertēts procentuālajā nodoklī? Piemērojot 50 vienībām likmi 2 EUR apmērā, tika iegūta summa: 100 EUR. Šī summa (100 EUR) atbilst procentuālajam nodoklim 5 % apmērā, ko piemēro mozaīkmīklu muitas vērtībai (2000 EUR).

Kā lentes īpašais nodoklis tika konvertēts procentuālajā nodoklī? Piemērojot 100 metriem (100 iepakojumi, no kuriem katrā ir 1 m lentes) likmi 0,1 EUR apmērā par metru, tika iegūta summa: 10 EUR. Šī summa (10 EUR) atbilst procentuālajam nodoklim 20 % apmērā, ko piemēro lentes muitas vērtībai (50 EUR).

Tādējādi saskaņā ar SMK 177. panta noteikumiem deklarētājs par šo sūtījumu maksās 911,25 EUR (4050 EUR — visa sūtījuma muitas vērtība — kam piemēro 22,5 % likmi). Ja šim sūtījumam piemērotu nodokli saskaņā ar parastajiem noteikumiem, nodoklis būtu 160 EUR (50 EUR par zīmuļiem + 100 EUR par mozaīkmīklām + 10 EUR par lentēm).

Runājot par frāzes “dažādas tarifu apakšpozīcijas” interpretēšanu, ir jāsaprot, ka 177. pantu var piemērot (saskaņā ar tā 2. punktā noteiktajiem ierobežojumiem), tiklīdz divi produkti ietilpst divos dažādos KN kodos neatkarīgi no tiem piemērojamā HS 4 ciparu koda.